

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

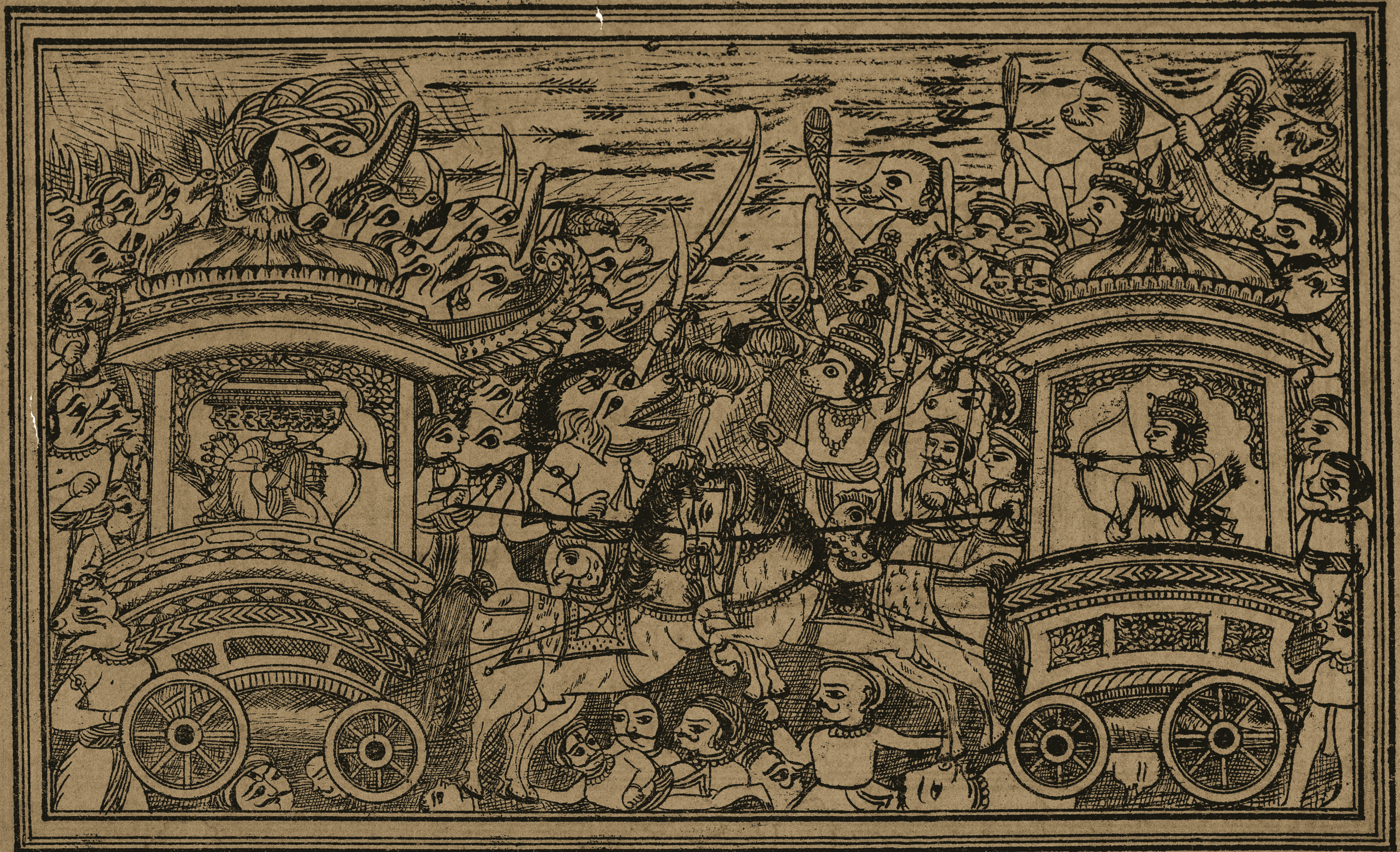
दाखल क्र. M-2924 विषय साहित्यशास्त्र

नाव श्रीमद्दध्यात्म रामायण

लेखक/लिपीकार गुधु कांड

पृष्ठ 45 काळ — पुर्ण/अपुर्ण —

अथ श्रीमदध्यात्मरामायणे युद्धकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः यथावदिति १ यदन्येन मनसा स्मर्तुमपि न शक्यमित्यन्वयः २ धर्षयितुं अशोकवनिकादिनाशेन ३ सग्रीवस्येदृश इति
मृत्यु इति शेषः ४ कपीश्वरः सग्रीवः ५ जानक्याः परिमार्गणरूपं कार्यमनेन सकृत् संसृतं कृतम् एवं हनूमंतं स्तत्वा प्रकृतमाह समुद्रमि-

श्रीमहादेव उवाच ॥ यथावद्भाषितं वाक्यं श्रुत्वा रामो हनूमतः ॥ उवाचानंतरं वाक्यं हर्षेण महता च
तः १ कार्यं कृतं हनूमता देवैरपि स दुष्करम् ॥ मनसापि यदन्येन स्मर्तुं शक्यं न भूतले २ शतयोजनवि-
स्तीर्णं लंघयेत्कः पयोनिधिम् ॥ लंकां च राक्षसैर्गुप्तां को वा धर्षयितुं क्षमः ३ मृत्युकार्यं हनूमता कृतं सर्वम-
शेषतः ॥ सग्रीवस्येदृशो लोके न भूतो न भविष्यति ४ अहं च रघुवंशश्च लक्ष्मणश्च कपीश्वरः ॥ जानक्या
दर्शनेनाद्यरक्षिता स्मो हनूमता ५ सर्वथा सुकृतं कार्यं जानक्याः परिमार्गणं ॥ समुद्रं मनसा स्मृत्वा सीद-
तीव मनोमम ६ कथं न क्रद्वाषाकीर्णं समुद्रं शतयोजनम् ॥ लंघयित्वा रिपुं हन्यां कथं द्रक्ष्यामि जानकीं
७ श्रुत्वा तुरामवचनं सग्रीवः प्राहराद्यवम् ॥ समुद्रं लंघयिष्यामि महान क्रद्वाषाकुलम् ८ लंकां विध्वं-
सयिष्यामि मोहयिष्यामि दारावणम् ॥ चिंतां त्यज रघुश्रेष्ठ चिंता कार्यविनाशिनी ९ एतान्पश्य महासत्त्वा-
न्धूरान् चानरपुंगवान् ॥ त्वत्पियायं समुद्युक्तान् प्रवेष्टुमपि पावकम् १० समुद्रतरणे बुद्धिं कुरु प्रथमं-
ततः ॥ दृष्ट्वा लंकां दशग्रीवो हत इत्येव मन्यहे ११ न हि पश्याम्यहं कंचिन्निष्ठुलोकेषु राघव ॥ गृहीतध-
नुषो यस्तेतिष्ठेदभिमुखो रणे १२ सर्वथानोजयो राम भविष्यति न संशयः ॥ निमित्तानि च पश्यामि तथा
भूतानि सर्वशः १३ सग्रीववचनं श्रुत्वा भक्तिर्वीर्यं समन्वितम् ॥ अंगीकृत्या ब्रवीद्रामो हनूमंतं पुरः
स्थितम् १४

त्यादियतः सीदतीव ६ अतः कथमित्यादि ७ ८ यतः चिंता कार्यविनाशिनी अतस्त्वां त्यज ९ त्वत्पिय निमित्तं
पावकं प्रवेष्टुमपि समुद्युक्तान् १० प्रथमं समुद्रतरणविषयं निश्चयमातिष्ठेत्यर्थः लंकादर्शनोत्तरकालमस्याभीरावणो हत इत्येव मन्यहे ए
पएवास्माकं निश्चय इत्यर्थः ११ कंचित् कमपि १२ निमित्तानि शकुनानि १३ १४

येन केन प्रकारेण समुद्रशोषणेन सेतुना वा देवदानवैर्दुःसाध्यं योद्धुं प्रवेष्टुं चेति शेषः १५ प्रतीकारम् तन्नाशोपायम् १६ दिव्यत्वेन त्रिकू-
टशिरवरस्थत्वेन चेतरासाध्यत्वम् १७ प्राकारेण नगरवेषनभित्तिः परिवराः प्राकारसंल्लग्नाः प्राकाराद्दहिर्देशस्थाः स्वाताः १८ वाप्यः

येन केन प्रकारेण लंघयामो महार्णवम् लंकास्वरूपं मे ब्रूहि दुःसाध्यं देवदानवैः १५ ज्ञात्वा तस्य प्रतीका-
रं करिष्यामि कपीश्वर श्रुत्वा रामस्य वचनं हनूमान् विनयान्वितः १६ उवाच प्राञ्जलिर्देव यथा दृष्टं ब्रवी-
मि ते लंका दिव्या पुरी देव त्रिकूटशिरवरे स्थिता १७ स्वर्णप्राकारसहिता स्वर्णाट्टालकसंयुता परि-
रवाभिः परिवृता पूर्णाभिर्निर्मलोदकैः १८ नानोपवनशोभा लब्धा दिव्यवापीभिरावृता गृहैर्विचित्रशो-
भा लब्धैर्मणिस्तंभमयैः शम्भैः १९ पश्चिमद्वारमासाद्य गजवाहाः सहस्रशः उत्तरे द्वारि तिष्ठन्ति साश्व-
वाहाः सपत्नयः २० तिष्ठन्त्यर्बुदसंख्याकाः प्राच्यामपि तथैव च रक्षिणो राक्षसा वीरा द्वारं दक्षिणमा-
श्रिताः २१ मध्यकक्षेऽप्यसंख्याता गजाश्चरथपत्नयः रक्षयन्ति सदा लंकां नानास्त्रकुशलाः प्रभो २२
संक्रमैर्विविधैर्लंकाशतघ्नीभिश्च संयुता एवं स्थितेऽपि देवेश शृणु मे तत्र चेष्टितम् २३ दशाननव-
लौघस्य चतुर्थांशो मया हतः दग्धालंकापुरीं स्वर्णप्रासादो धर्षितो मया २४ शतस्यः संक्रमाश्चैव-
नाशिता मे रघूत्तम देव त्वद्दर्शनादेव लंका भस्मीकृता भवेत् २५ प्रस्थानं कुरु देवेश गच्छामो लवणां-
बुधेः तीरं सह महारौरवैर्वानिरोधैः समन्ततः २६ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यमुवाच रघुनन्दनः स्रग्वीव सै-
निकान्सर्वान् प्रस्थानायाभि नोदय २७ इदानीमेव विजयो मुहूर्तः परिवर्तते अस्मिन्मुहूर्ते गत्वा हं लं-
कां राक्षससंकुलाम् २८

स्वल्पजलाशयाः अवतरणसोपानसहिताः कूपविशेषाः १९ सहस्रशस्तिष्ठन्तीति शेषः २० २१

२२ संक्रमाः परिवद्धाः सर्वप्रवेशयोग्या मार्गाः मे चेष्टितं मत्कृतो व्यवहारः २३ २४ संक्रमानाशिताः प्राकारपातनेन पूरयित्वा सर्वप्र-
वेशयोग्याः कृताः २५ लवणांबुधेस्तीरं गच्छाम इत्यन्वयः २६ २७ विजयो न्वर्थनामा २८

सुतरां दुर्धर्षाभिनाशयामि २९ यूथपाः जांबवदाद्याः ३० त्वंमया सह याहीति शेषः ३१ ३२ सेनापाः सेनापालाः ३३ वारणेंद्राः गजेंद्राः
३४ स्वेलंतः स्वेलाः युद्धार्थं गच्छतां शूराणां गतिविशेषाः ३५ ३६ हरिभ्यां हनूमदंगदाभ्याम् नक्षत्रसदृशा अन्ये हरयः हनूमदंगदयो

सप्राकारां सुदुर्धर्षाभिनाशयामि सरावणाम् आनेष्यामि च सीतां मे दक्षिणाक्षि स्फुरत्यधः २९ प्रयातुवाहि
नी सर्वा वानराणां तरस्विनाम् रक्षंतु यूथपाः सेनामये एष्टे च पार्श्वयोः ३० हनूमंतमथारुह्य गच्छाम्य ग्रैः
गदंततः आरुह्य लक्ष्मणो यातु सः ग्रीव त्वं मया सह ३१ गजोगवाक्षोगवयो मे दोद्विविद एव च न लो नो-
लः स्रुषेणश्च जांबवांश्च तथापरे ३२ सर्वे गच्छंतु सर्वत्र सेनापाः शत्रुघातिनः इत्याज्ञाप्य हरीचरामः प्रत-
स्थे सह लक्ष्मणः ३३ सः ग्रीव सहितो हर्षात् सेनामध्यगतो विभ्रः वारणेंद्रनिष्ठाः सर्वे वानराः कामरूपि-
णः ३४ स्वेलंतः परिगर्जंतो जग्मुस्ते दक्षिणां दिशम् भक्षयंतो ययुः सर्वे फलानि च मधूनि च ३५ ब्रुवं-
तौ राघवस्याग्रे हनिष्यामोः द्यरावणम् एवं ते वानरश्चेष्टा गच्छंत्य तुलु विक्रमाः ३६ हरिभ्यामुत्थमानौ तौ
शशुभ्रातेरघून्तमौ नक्षत्रैः सेवितौ यद्वच्चंद्रसूर्या विवांबरे ३७ आवृत्य पृथिवीं कृत्वा जगाम महती
चमूः प्रस्फोटयंतः पुच्छाग्रानुद्दहंतश्च पादपान् ३८ शैलानारोहयंतश्च जग्मुर्मरुतवेगतः असंख्या-
ताश्च सर्वत्र वानराः परिपूरिताः ३९ दृष्ट्वा स्ते जग्मुस्तथैरामेण परिपालिताः गता च मूर्ध्नि वाराचं क-
चिन्नासज्जतक्षणां ४० काननानि विचित्राणि पश्यन्मलयसहयोः ते सत्यां समति क्रम्य मलयं च तथा
गिरिम् ४१ आययुश्चानुपूर्व्येण समुद्रं भीमनिःस्वनम् अवतीर्य हनूमंतं रामः सः ग्रीव संयुतः ४२
सलिलाभ्यां शमासाद्य रामो वचनमब्रवीत् आगताः स्मो वयं सर्वे समुद्रं मकरालयम् ४३

रत्नचलादंबरस्थचंद्रसूर्यापया ३७ आवृत्य आच्छाद्य प्रस्फोटयंतः शौर्यावेशकृतमूम्याघातेन पादपानुद्दहंतः हस्तैर्युद्धार्थमिति शो-
षः ३८ सर्वत्र यावद्दर्शनपथदेशे ३९ न असज्जत आसक्तानामूत् अविश्रमं जगामेति यावत् ४० ते वानराः ४१ आनुपूर्व्येण क्रमेण-
आययुः प्राप्ताः हनूमंतं हनूमतः पंचम्यर्थे आर्षीद्वितीया सुग्रीवयुतोरामः ४२ सलिलसमीपं प्राप्य सुग्रीवं प्रनिशमो वचनमब्रवीदित्यन्वयः आ-
गताः प्रामाः स्य ४३

अ. रा. टी.

२

निरुपायेन उपायं विना अस्य तारणे अस्य सप्तदशतरणे स्वार्थे णिच् मंत्रयामः उपायानि त्रिशेषः ४४ ४५ विषेदुः दुःखितावभूवुः म
होन्नतैस्तरंगैराढ्यं संपन्नं ४६ गगनाकारं विपुलत्वेन तत्सादृश्यम् दुःखितावानराः कथं तरिष्याम इत्यादेः इति चिंताकुला इत्यनेना
न्वयः ४७ आद्यैर्वहंत्यो हंतुमर्हः ४८ दुःखेन महता घृतः आसीदिति शेषः तत्र हेतुः कार्यमानुषः कार्ययिमानुषः नादितमानुष्य
त्वः एवं चेदं दुःखादितस्थनदनमेवेति भावः ४९ वस्तुनो न तस्य दुःखादि इत्याहा द्वितीय इति द्वितीयाद्धिभयं भवतीति श्रुतेस्तस्य न

यु. कां.

इतो गंतुमशक्यं नो निरुपायेन वानराः अत्र सेनानिवेशोऽस्तु मंत्रयामोऽस्य तारणे ४४ अत्र तारामस्य वच
नं स्रगीवः सागरांतिके सेनान्यवेशयत्सि प्ररक्षितां कपिकुंजरैः ४५ ते पश्यंतो विषेदुस्तं सागरं भीमदर्श
नम् महोन्नततरंगाढ्यं भीमनक्रभयंकरम् ४६ अगाधं गगनाकारं सागरं वीक्ष्य दुःखिताः तरिष्या
मः कथं घोरं सागरं वरुणालयम् ४७ हंतव्योऽस्माभिरद्यैव रावणो राक्षसाधमः इति चिंताकुलाः सर्वे रा
मपार्श्वे व्यवस्थिताः ४८ रामः सीतामनुस्मृत्यं दुःखेन महता घृतः विलप्य जानकीं सीतां बहुधा कार्य-
मानुषः ४९ अद्वितीयश्चिदात्मैकः परमात्मा सनातनः यस्तु जानाति रामस्य स्वरूपं तत्त्वतो जनः ५०
तं न स्पृशति दुःखादिकिमुतानंदमव्ययम् दुःखहर्षभयक्रोधलोभमोहमदादयः ५१ अज्ञानलिङ्गा
द्येतानि कुतः संति चिदात्मनि देहाभिमानिनो दुःखं नादेहस्य चिदात्मनः ५२

दुःखादि इति भावः तदुपपादकं चिदात्मैक इति अनेकचेतनकल्पने गौरवात्सोऽद्वितीय एक इति भावः किंच यो रामस्य स्वरूपं त
त्त्वतः तत्त्वमस्यादिवाक्यतो जानाति सोऽपि दुःखादिभयतो मुच्यते स्वयमानंदस्वरूपस्य भगवतो न दुःखादि इति किंवक्तव्यमिति
भावः दुःखादीत्यत्रादिशब्दग्राह्यमाह दुःखेति ५० ५१ तत्त्वज्ञमपि तानि कुतो न स्पृशंतीत्यत्र हेतुमाह अज्ञानलिङ्गानीति तस्य त
त्त्वज्ञानेन नाशादिति भावः चिदात्मनि सर्वथाऽज्ञानरहिते तानि कुतः संति कथं भवंतीत्यर्थः तदेव दाढ्यापुनराह देहेति ५२

२

तस्य सत्त्वरूपत्वे हेतुमाह संप्रसादे इति सप्तपुष्पावित्यर्थः द्रव्याभावात् द्वितीयाभावात् ननु शङ्केः पिदुः खंकुतो न तत्राह बुध्याद्यभावादि-
 त्वादि यतो बुद्धिरहिते तत्र न दृश्यते अतो बुद्धेरेव तत्सर्वमित्यर्थः ५३ नित्योदितत्वेन नाशराहित्यम् अबुधैर्मायागुणैः संगतः तत्संग-
 तत्वेन कल्पितः सखीवदुःखीवच विभाव्यते ५४ इति श्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिविरुदावलीविराजमानस्य हिंसा-
 तिवर्मणः पुत्रस्य श्रीरामवर्मणः कृतावध्यात्मरामायणसेतोयुद्धकांडे प्रथमः सर्गः १ लंकायामिति देवतैर्वापि देवतैरपीत्यर्थः वा

संप्रसादे द्रव्याभावात् सखीवमात्रं हि दृश्यते बुध्याद्यभावात् संशङ्के दुःखं तत्र न दृश्यते अतो दुःखादिकं
 सर्वं बुद्धेरेव न संशयः ५३ रामः परात्मा पुरुषः पुराणो नित्योदितो नित्यसखो निरीहः तथाऽपि मायागुणसं-
 गतो सौ सखीवदुःखीव विभाव्यते बुधैः ५४ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमा महेश्वरसंवादे युद्ध-
 कांडे प्रथमः सर्गः १ श्रीमहादेव उवाच लंकायां रावणो हस्वाकृतं कर्म हनूमता दुष्करं देवतैर्वा-
 पि हि या किंचिदवाङ्मयः १ आहूय मंत्रिणः सर्वा निदं वचनमब्रवीत् हनूमता कृतं कर्म भवद्विदृष्टमेव न
 त् २ प्रविश्य लंकां दुर्धर्षां हस्वासीतांदुरासदाम् हत्वा च राक्षसान् वीरानक्षयं दौदरीकृतम् ३ दग्ध्वा लं-
 कां शोषेण लंघयित्वा च सागरम् युष्मान् सर्वानति क्रम्य स्वस्थोऽगात् पुनरेव सः ४ किं कर्तव्यमिति ५
 स्माभिर्यूयं मंत्रविशारदाः मंत्रयध्वं प्रयत्नेन यत्कृतं मे हितं भवेत् ५ रावणस्य वचः श्रुत्वा राक्षसास्त-
 मथाब्रुवन् देवशंका कुतो रामात्तव लोकजितोरणे ६ इंद्रस्तबध्वानि क्षिप्तः पुत्रेण तव पत्तने जित्वा
 कुबेरमानीय पुष्पकं भुज्यते त्वया ७ यमोजितः कालदंडादयं नाभूत्तव प्रभो वरुणो हं कृतं नैव जितः सर्व-
 ऽपिराक्षसाः ८ मयो महासरोभीत्या कन्यां दत्त्वा स्वयंतव त्वद्वशे वर्ततेऽद्यापि किमु तान्ये महासराः ९

पादपूरणे १ २ असंहलेति अनुकर्षः ३ स्वस्थ इत्यनेन भवत्कृतांगवेकतराहित्यं सूचितम् ४ यत्कृतं स चोहितं भवेत्तन्मंत्रयध्वमित्यन्व-
 यः ५ लोकजितः इंद्रादिलोकजयिनः ६ तदेवाहेंद्रस्त्विति पत्तने पुरे कुबेरं जित्वा पुष्पकमानीय भुज्यते इत्यन्वयः ७ यदा यमोजित-
 स्तदा कालदंडादपि भयं नाभूत् तत्कुतो मातुषादयमिति भावः सर्वेऽपिराक्षसा इत्यस्य त्वदधीना इति शेषः ८ ९

नोऽस्माकं यातदवज्ञातस्मिन्नवज्ञातकृतमित्यर्थः अवज्ञाकारणमाहुः अयं वानरः किमस्माकं करिष्यतीति शेषः अस्मिन् वानरे
 पौरुषस्य दर्शने किं फलं निःफलं तत् १० इतीत्यादि धर्षणं तेन किं भवेदिति तस्योपेक्षाभावे इत्यादि अयं किंकः पदार्थः इति वयं प्र-
 मत्तास्तेन प्रमादेन हनूमता वंचिताः ११ यदि तं जानीमः अयमेवं रूप इति यदि जानीम इत्यर्थः गमिष्यति गतः स्यादित्यर्थे आर्षम्
 १२ सर्वानाज्ञापय एकैकं वेत्यर्थः १३ यत्कर्म त्वयाऽरब्धं तत्केवलं स्वात्मनाशाय आरंभकाल एव नाशः प्रसक्तः परंतु भाग्या-

हनूमद् धर्षणं यत्तु तदवज्ञाकृतं च नः वानरोयं किमस्माकमस्मिन् पौरुषदर्शने. १० इत्यपेक्षितमस्मा
 भिर्धर्षणं तेन किं भवेत् वयं प्रमत्ताः किं तेन वंचितास्मो हनूमता ११ जानीमो यदि तं सर्वे कथं जी-
 वन्नामिष्यति आज्ञापय जगत्कृत्स्नमवानरममानुषम् १२ कृत्वा यास्यामहे सर्वे प्रत्येकं वानि-
 योजय कुंभकर्णस्तदा प्राहुरावणं राक्षसेश्वरम् १३ आरब्धं यत्त्वया कर्म स्वात्मनाशाय केवल-
 म् न दृष्टोऽस्ति तदा भाग्यात्त्वरामेण महात्मना १४ यदि पश्यति रामस्त्वां जीवन्नायासिरावण-
 रामो न मानुषो देवः साक्षान्नारायणोऽव्ययः १५ सीता भगवती लक्ष्मीरामपत्नी यशस्विनी राक्षसानां विना
 शाय त्वयाऽनीता सुमध्यमा १६ विषपिंडमिव आगीर्य महामीनो यथा तथा आनीता जानकी पश्चात्त्वया किं
 वा भविष्यति १७ यद्यप्यनुचितं कर्म त्वया कृतमजानता सर्वे समं करिष्यामि स्वस्थचित्तो भव प्रभो १८
 कुंभकर्णवचः श्रुत्वा वाक्यमिंद्रजिदब्रवीत् देहि देव ममानुजां हत्वा रामं सलक्ष्मणम् १९ स ग्रीवं वानरं
 श्रेयं पुनर्यास्यामि तेऽतिकम् तत्रागतो भागवतप्रधानो विभीषणो बुद्धिमतां वरिष्ठः श्रीरामपादद्वय-
 कतानः प्रणम्य देवारिमुपोपविष्टः २०

जीवितोऽसि यत्तदा रामेण न दृष्टोऽसि १४ जीवन्नायासीत्यत्र हेतुभूतं राम-
 स्वरूपमाह रामो नेति १५ त्वया आनीतेति छेदः १६ विषपिंडमिव तत्सदृशं आगीर्य निगीर्य महामीनो यथा पश्चात्तप्यति तथा त्व-
 या जानकी आनीता अयं किं वा भविष्यतीति पश्चात्तप्यसे इति शेषः १७ सर्वे समं करिष्यामि पराक्रमेणेति भावः १८ १९ एकतानः त-
 न्मात्रविषयध्यानवान् देवारिरावणं प्रणम्योपतप्समीपे भ्रातृत्वा दुपविष्टः २०

कुंभश्रवणः कुंभकर्णः आदिनेंद्रजित् मत्तप्रमत्तान् अनिशयेनमत्तानित्यर्थः कामातुरंदशाननं विलोक्य प्राह २१ कुंभकर्णेन्द्रजितो यस्य यु
धिस्थातुं न शक्तौ तौ प्रसिद्धौ महापार्श्वमहोदरावपिन शक्तौ तथा निकुंभकुंभातिकाया अपि न शक्ता अन्येषां कागणनेति भावः २२ न च ते वि
मोक्षः ततो महाग्रहादि विशेषः महाधनेन रत्नादिना २३ अभिव्याप्येत्यनेन युगपत्सर्वदेशावच्छेदेन शिरच्छेदसूचनं तेन पराक्रमाति

विलोक्य कुंभश्रवणादिदैत्यान्मत्तप्रमत्तानतिविस्मयेन विलोक्य कामातुरमप्रमत्तो दशाननं प्राह विशद्व
द्धिः २१ न कुंभकर्णेन्द्रजितौ च राजन्तया महापार्श्वमहोदरौ तौ निकुंभकुंभौ च तथातिकायः स्थातुं न शक्ता
युधिराद्यवस्य २२ सीताभिधानेन महाग्रहेण ग्रस्तोऽसिराजन् न च ते विमोक्षः तामेव सत्कृत्य महाधनेन द-
त्ताभिरामाय सरवीभवत्वम् २३ यावन्न रामस्य शिताः शिल्पासुरवालं कामभिव्याप्य शिरांसिरक्षसाम् छिं
दंति तावद्रघुनायकस्य भोतां जानकीं त्वं प्रति दातुमर्हसि २४ यावन्न गाभाः कपयो महाबला हरींद्रतुल्यान
खदंष्ट्रयो धिनः लंकां समाक्रम्य विनाशयंति ते तावद्दुर्गदे हि रघून् मायताम् २५ जीवन्न रामेण विमोक्ष्यसे
लंगुमः सरैर्द्रैरपि शंकरेण न देवराजां कंगतो न मृत्योः पाताललोका नपि संप्रविष्टः २६ शत्रुभंहितं पवित्रं च
विभीषणवचः खलुः प्रतिजग्राह नैवासौ प्रियमाण इवोषधं २७ कालेन नोदितो दैत्यो विभीषणमया ब्र-
वीत् महन्न भोगैः पुष्टांगो मत्समीपे वसन्नपि २८ प्रतीपमाचरत्येषममेव हितकारिणः मित्रभावेन शत्रु-
र्मेजातो नास्त्यत्र संशयः २९ अनार्येण कृतघ्नेन संगनिर्मेन युज्यते विनाशमभिकांक्षंति ज्ञानीनां ज्ञानयः
सदा ३० योऽन्यस्त्वेवं विधं ब्रूयाद्वाक्यमेतन्निशाचरः हन्ति तस्मिन् क्षणे एव धिक्त्वां रक्षः कुलाध-
मम् ३१ शयवर्णनं तारक्षः कुलस्य कालरात्री रूपाम् २४ हरींद्रतुल्याः महासिंहसदृशा यावन्न विनाशयंति तावत्ततः प्राग्दे

होत्यन्वयः २५ सरैर्द्रैः कुबेरादिभिः देवराजः इंद्रः न मृत्योः लोकंगतो पीतिशेषः २६ २७ दैत्यो रावणः महत्तैर्भोगैः भोगसाधनैः २८ प्रतीपं
प्रतिकूलम् २९ कृतघ्नत्वादेवानार्येण अत्रार्थान्तरन्यासमाह विनाशमिति ३० योन्यो निशाचर एवं विधं वाक्यं ब्रूयात्तन्तस्मिन् क्षणे एव व-
चनकथनकाल एव हन्ति तंतुभ्रातृत्वाद्धननायोग्य इति तव धिक्त्वां रक्षः इत्याह पिगित्यादि ३१

परुषंधिगिति वचनम् ३२ रावणं प्रति वचो ब्रवीदित्यन्वयः यदब्रवीत्तदाहमेति यद्यपि प्रियवादिनमेवमां ३३ त्वधिकरोपितयापिपि
तुः समोज्येष्ठो ज्ञातात्वमितिवहितं ब्रवीमिदतिशेषः तदाह काल इति सर्वसंहर्तेत्यर्थः ३४ काली सर्वसंहारे सहायभूता शक्तिः ३५
तेनैव रामेणांतर्यामित्वादिति भावः स्वकर्तव्यनिर्वाहार्थं तव तथाप्रेरणेति तात्पर्यं अंतर्यामित्वमेव तस्य व्युत्पादयति श्रीराम इति प्रकृ-
तेः साक्षाद् दृष्टेः अर्थः एवं च प्रकृतिकार्यद्रष्टृत्वमर्थोत्तिष्ठंतत्किं प्रकृतिसंबद्धस्तथासतितद्धर्मले पापतिः हरिश्चादिसंबंधादस्त्वस्यैवे-
त्यत आह परस्तात्सर्वदेति पंकपद्मन्यायेन तद्धर्मसंबद्धः ३६ प्रकृतिद्रष्टृत्वमेवाह बहिरिति समोन तु न्यूनाधिकभावेनापि वैषम्ये

रावणेनैव मुक्तः सत्परुषंसविभीषणः उत्पत्तसमामध्यात् गदापाणिर्महाबलः ३२ चतुर्भिर्मंत्रि-
भिः सार्द्धं गगनस्थो ब्रवीद्वचः क्रोधेन महता विष्टो रावणं दशकंधरम् माविनाशमुपेहित्वं प्रियवादिनमेव-
माम् ३३ धिक्रोपितयापित्वं ज्येष्ठो ज्ञातापितुः समः कालो रायवरूपेणाजातो दशरथालये ३४ काली सो-
ताभिधानेन जाता जनकनंदिनी तावुभावागता वत्र भूमेभिरानुपत्तये ३५ तेनैव प्रेरितस्त्वं तु नशरणोषिहि-
तं मम श्रीरामः प्रकृतेः साक्षात्परस्तात्सर्वदा स्थितः ३६ बहिरंतश्च भूतानां समः सर्वत्र संस्थितः नामरूपा-
दिभेदेन तत्तन्मय इवामलः ३७ यथानाना प्रकारेषु वृक्षेष्वेको महानलः तत्तदाकृतिभेदेन भिद्यते ज्ञान-
चक्षुषाम् ३८ पंचकोशादिभेदेन तत्तन्मय इवावभौ नीलपीतादियोगेन निर्मलः स्फटिको यथा ३९
स एष नित्यमुक्तोऽपि स्वभावागुणा विंबितः कालः प्रधानं पुरुषोऽव्यक्तं चेति चतुर्विधः ४०

ण यथा कर्मफलप्रदत्तादिति भावः वस्तुतस्तद्वातिरिक्तं नैव किंचित्सदस्तीत्याह नामेति यत्किंचित्सत्त्वेन नामादिप्रतीयते तत्सर्वतन्म-
यत्वादेव तथा प्रतीतिविषय इति भावः ३७ एकस्यानेकरूपत्वं दृष्टान्तेन साधयति यथेति ३८ दार्ष्टान्तिके योजयति पंचेति अन्न-
मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयाः पंचकोशाः आदिना भूतादीनि तत्रान्नमयः स्थूलशरीरम् ततः क्रमेण सूक्ष्मा अन्य-
त्र दृष्टान्तांतरमाह नीलेति ३९ स एषः रामः स्वभावागुणाः सत्त्वादयस्ते विंबिता यस्मिन्निति विग्रहः तेषु प्रतिविंबित इति वा ४०

तत्ररजोगुणप्रतिबिंबेप्रधानपुरुषावित्याह प्रधानेति प्रधानं परिणामिपुरुषः स्वभोगापवर्गार्थितत्त्ववर्तकइत्यभाभ्यांस्पष्टिः त
मोगुणप्रतिबिंबंकालइत्याह कालरूपेणेति कलनाम् संहारंअर्थात्सत्त्वगुणप्रतिबिंबतोच्यक्तमित्यच्यते सचांतर्यामितयासर्वपा
लकोदुर्ज्ञेयतयाचाव्यक्तमितिभावः ४१ तत्रकालरूपीसंहारप्रधानइदानींरामइत्याह कालेति ४२ ननुसर्वसमस्यभगवतोमहद्वे
कथंप्रवृत्तिरतआह ब्रह्मणेति परिपालनानुगुण्येनदुष्टनिग्रहेपिनसमत्वहानिः कर्मानुरूपफलदातृत्वमेवतस्यसमत्वंतदनुरूपफ
लदानेहितस्यवैषम्यमापद्येत नचतदस्ति यथानेकेषुकर्मानुरूपफलदोराजासर्वेषुसमइत्येवव्यवहियते ननुविषमइतिभावः अन्य

प्रधानपुरुषाभ्यांसजगत्कृत्स्नंसृजत्यजः कालरूपेणकलनांजगतः कुरुतेऽव्ययः ४१ कालरूपीसभ
गवानरामरूपेणमायया ४२ ब्रह्मणाप्रार्थितोदेवस्त्वद्वधार्थमिहागतः तदन्यथाकथंकुर्यात्सत्यसंकल्प
ईश्वरः ४३ हनिष्यतित्वांरामस्तसपुत्रबलवाहनम् हन्यमानंनशक्नोमिद्रुंरामेणरावण ४४ त्वांराक्ष
सकुलंकृत्स्नंतोगच्छामिराधवम् मयियातेस्सखीभूत्वारमस्त्वभवनेचिरम् ४५ विभीषणोरावणवा
क्यतःक्षणाद्विसृज्यसर्वंसपरिच्छदंगृहम् जगामरामस्यपदारविंदयोः सेवाःशिकांक्षीपरिपूर्णमान
सः ४६ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणोऽमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेद्वितीयः सर्गः २ श्री
महादेवउ० विभीषणोमहाभागश्चतुर्भिर्मन्त्रिभिःसह आगत्यगगनेरामसंसुरवेसमवल्लितः १
उच्चैरुवाचभोस्वामिन्नरामराजोवलोचन रावणस्यानुजोहंतैदारहर्तुर्विभीषणः २

थाकरणाभावेहेतुः स
त्यसंकल्पत्वम् ४३ हनिष्यतीतिसत्यसंकल्पत्वादेवेतिभावः नन्वेवमवश्यंभाविनिमहद्वेतवगमनेनकिंतत्राह हन्यमानमितिहेराव
णत्वांस्वामिबुद्धिविषयंस्वीयत्वबुद्धिविषयंचराक्षसकुलंहन्यमानंद्रुंनशक्नोमि अतस्तथिराक्षसकुलेचतांबुद्धिंविहायरामेवानरे
पुचोक्तबुद्धिंकृत्याराधवंगच्छामि तथाबुद्धिंकृतमेवचदुःखमितिभावः ४४ ४५ विसृज्यसर्वमित्यनेनवैराग्यमुक्तंभगवद्भजने
तस्यसुरव्यांगत्वात् परिपूर्णोमनसिभावोमानसोमनोरथोयस्यसः भगवद्भजनंकार्यमितितत्त्वसार्वादिकोमनोरथः ४६ इतिश्रीम
त्सकलराजवि० युद्धकांडेद्वितीयः सर्गः २ विभीषणइति १ तैदारहर्तुरावणस्याहमनुजोनाम्नाविभीषणइत्यन्वयः २

प्रात्रारावणेनाहंनिरस्तः धिक्कृतः अविदितात्मनः अविदितस्वस्वरूपस्य ३ प्रेषय सत्कृत्य प्रेषयेत्यर्थः कालरूपस्य तवपाशः अनं
र्यामितयापेरणातदधीनतांप्राप्तः ४ अश्रवणमात्रमेव न किंत्वधिकमपीत्याह हंतुमिति भयात् ५ तद्भयात्संसारैरववैराग्येण तस्या
देवमोक्षाय तदिच्छावान्त्वांशरणंगत इत्यन्वयः ६ सीताहर्तुरनुजइति विशेषणेन विश्वासाहोनेत्यनेनान्वयः ७ विवरे न्येन शुद्धा

नाम्ना प्रात्रानिरस्तो हंत्वामेव शरणंगतः हितमुक्तं मया देवतस्य चाविदितात्मनः ३ सीतां रामाय वै देहीं
प्रेषयेति पुनः पुनः उक्तोऽपि न शरणोत्प्रेषः कालपाशवशंगतः ४ हंतुं मां खड्गमादाय प्राद्रवद्राक्षसाधमः
ततोऽचिरेण सचिवैश्चतुर्भिः सहितो भयात् ५ त्वामेव भवमोक्षाय मुमुक्षुः शरणंगतः विभीषणवचः
श्रुत्वा सग्रीवो वाक्यमब्रवीत् ६ विश्वासाहोनेते राममायावीराक्षसाधमः सीताहर्तुर्विशेषेणारावण-
स्यानुजो बली ७ मंत्रिभिः सायुधैरस्मान् विवरे निहनिष्यति ८ तदा ज्ञापय मे देववानरैर्हन्यतामयम्
ममैवं भातिते रामबुद्ध्या किं निश्चितं त्वद श्रुत्वा सग्रीववचनं रामः सस्मितमब्रवीत् ९ यदीच्छामि कपिश्रे
ष्ठलोकान्सर्वान्सहेश्वरान् निमिषार्द्धेन संहन्यां सृजामि निमिषार्धतः १० अतो मया भयंदत्तं शीघ्रमा
नय राक्षसम् ११ सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येत इतं मम १२ राम
स्य वचनं श्रुत्वा सग्रीवो हृष्टमानसः विभीषणमथानाय्य दर्शयामास राघवम् १३ विभीषणस्तु साष्टां
गंप्रणिपत्य रघूत्तमम् हर्षगद्गदया वाचामत्तया च परयान्वितः १४ रामं श्यामं विशालाक्षं प्रसन्नमुखं
पंकजम् धनुर्बाणधरं शांतलक्ष्मणो न समन्वितम् १५ कृतांजलिपुटो भूत्वा स्तोतुं समुपचक्रमे १६

सत्त्यादिरूपे छिद्रे ८ ममैवं बुद्धिः तव बुद्ध्यांतःकरणेन किं निश्चितं तद्वदेत्यर्थः ९ यदीच्छामीति अनेन सत्यसंकल्प ईश्वरो ह मि-
ति सूचितम् सहेश्वरान् अत्रेश्वरा इन्द्राद्याः १० अभयमिति च्छेदः ११ नन्वेवं विधेभ्योऽभयदानं नोचितमिति चेत्तत्राह सकृदेवेति त
वास्मीति प्रपन्नाय अंगीकृतवते याचते शत्रुं तं अभयमिति शेषः सर्वभूतेभ्यः सर्वप्राणिभ्यः निरुश्यापीति शेषः तादृशाय अभयं द
दामीति मेव तंतत्रास्मै अभयादाने मेव तत्रांगः स्यादिति न किंचिद्वाच्यमिति भावः १२ १३ १४ रामं श्याममित्यादि ध्यानप्रकारः १५ १६

अथस्तौति नमस्ते इति १७ १८ जगदिनि यतोवाइमानिभूतानिजायंते येनजातानिजीवंतियत्ययंत्यभिसंविशंतोनिश्रुतिबोधित
जगत्स्थित्यत्पत्तिनाशकारणायेत्यर्थः त्रैलोक्यगुरवे अंतर्यामितयेतिभावः अनादिगृहस्थायसदामायागृहिण्यास्वशक्तिरूपया-
युतायेत्यर्थः १९ तदेवपुनः स्पष्टमाह त्वमादिरिति उत्पत्तिकारणस्थानमित्यर्थः निधनस्थानंलयस्थानं एवंचोत्पत्त्यादयोपित्व
द्विवर्तभूताएवनातिरिक्ताइतिसूचितम् स्वेच्छाचारस्त्वेननपराधीनत्वंसूचितम् २० व्याप्यव्यापकरूपेणोनियथामहामत्स्यस्या
त्यमत्स्योव्याप्यः २१ हृतज्ञानास्त्वद्रूपंजगदिनिज्ञानहीनाः अतएवनष्टात्मानः अतएवनष्टंकंचनामोकरवत् अज्ञातंस्वरूपं

विभीषणउवाच नमस्तेरामराजेंद्रनमः सीतामनोरम नमस्तेचंडकोदंडनमस्तेभक्तवत्सल १७
नमोऽनंतायशांतायरामायामिततेजसे सग्रीवमित्रायचतरेधूणांपतयेनमः १८ जगदुत्पत्तिनाशानो
कारणायमहात्माने त्रैलोक्यगुरवेऽनादिगृहस्थायनमोनमः १९ त्वमादिर्जगतांरामत्वमेवस्थितिकार-
णम् त्वमंतेनिधनस्थानंस्वेच्छाचारस्त्वमेवहि २० चराचराणांभूतानांबहिरंतश्चरायव व्याप्यव्यापक
रूपेणभवान्भातिजगन्मयः २१ त्वन्माययाहृतज्ञानानष्टात्मानोविचेतसः गतागतंप्रपद्यंतेपापपुण्य
वशात्सदा २२ तावत्सत्यंजगद्भातिशक्तिकारजतंयथा यावच्चज्ञायतेज्ञानचेतसानान्यगामिना २३
त्वदज्ञानात्सदाकृत्ताः पुत्रदारगृहादिषु रमंतेविषयान्सर्वानंतेदुःखप्रदानिभो २४ त्वमिंद्रोऽग्निर्यमो
रक्षोवरुणश्चतथाऽनिलः कुबेरश्चतथारुद्रस्त्वमेवपुरुषोत्तम २५

येषांते अतएवविचेतसः विरुद्धेप्रवृत्तिमार्गे चेतोयेषांते गतागतम् जन्ममरणरूपंसंसारम् २२ यावदन्यविषयरहितेन-
ज्ञानस्वरूपमवहिषयचित्तेनभवान्नज्ञायते तावज्जगत्सत्यंभातितत्स्वरूपज्ञाने तु त्वमेवसर्वरूपेणैवभासीतिज्ञानेनुभासमान-
स्यजगतोमिथ्यात्वंभाति यथायावत्शुक्तिकास्वरूपेणनज्ञायतेतावच्चभातंरजतंसत्यमितिभाति शक्तिकाज्ञानेनुतच्चित्थे-
तिज्ञायतेतद्वत् २३ तदेवदाह्यायपुनराह त्वदज्ञानादिति युक्ताः तत्रैवसत्यत्वाभिमानेन लोभचित्ताः रमंतेप्रीत्याशुंजंते
अंतेवियोगेदुःखप्रदान् २४ त्वमेवसर्वरूपइत्याह त्वमिति २५

अणोयान्सर्वथाहुर्ज्ञेयत्वात् स्थूलतरः विभुत्वात् मातापितृवत्सर्वत्रसमः पालनेइत्याह त्वंपितेत्यादि २६ अच्युतः कथापिशत्तयाच्यु-
तोहीनोऽननेनसर्वशक्तिमत्त्वम् अव्ययः व्यथोत्रहृद्यपक्षयस्तद्रहितः त्वंपाणीतिअपाणिपादौजवनोगृहीतेतिश्रुतेः २७ विपरीत-
क्रमेणश्रोतेत्याद्यक्तिः कोशोभ्यः अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेभ्यः पंचकोशोभ्योव्यतिरिक्तस्तदोपास्यष्टः निर्गुणः
स्वतोनिर्गुणइत्यर्थः मायासंबंधानुगुणवानिवनिरुपाश्रयः आधारांतररहितः २८ निर्विकल्पः वस्तुतोनिर्धर्मकत्वानिर्विकल्प-
कज्ञानस्यैवविषयोऽनसविकल्पकस्येतिभावः अतएवनिराकारः त्वत्पूज्यस्येश्वरांतरस्याभावात्निरीश्वरः उक्तंनिर्विकारत्वंविदु-

त्वमणोरप्यणीयांश्चस्थूलात्स्थूलतरःप्रभो त्वंपितासर्वलोकानांमाताधातात्वमेवहि २६ आदिम-
ध्यांतरहितः परिपूर्णोऽच्युतोऽव्ययः त्वंपाणिपादरहितश्चक्षुश्चोत्रविवर्जितः २७ श्रोतादृष्टागृहीता-
चजवनस्त्वंरवरांतकः कोशोभ्योव्यतिरिक्तस्त्वंनिर्गुणोनिरुपाश्रयः २८ निर्विकल्पोनिर्विकारोनिराका-
रोनिरीश्वरः षड्भावरहितोऽनादिः पुरुषः प्रकृतेः परः २९ माययागृह्यमाणस्त्वंमनुष्यादवभाव्यसे ज्ञा-
त्वात्वांनिर्गुणमजवैष्णवामोक्षगाभिः ३० अहंत्वत्पादसद्भक्तिनिश्रेणींप्राप्यराघव इच्छामिज्ञानयो-
गारब्धसौधमारोदुमीश्वर ३१ नमः सीतापतेरामनमः कारुणिकोत्तम रावणारेनमस्तुभ्यंआहिमां-
भावसागरात् ३२ ततः प्रसन्नः प्रोवाच श्रीरामोभक्तवत्सलः वरं वृणीष्व भद्रंतेवांछितंवरदोस्त्य-
हम् ३३

णोति षड्भावरहितइति जायतेः स्तिविपरिणामतेवर्धतेः पक्षीयतेनश्यति इतिनिरुक्तोक्तषड्भावविकारहीनः
अतएवानादिः जगत्तु त्वद्विवर्तएवेतिभावः प्रकृतिसंबंधादपितेनविकारइत्याह प्रकृतेः परः तदोषगुणासंस्पृष्टइत्यर्थः २९
नन्वोदशस्यममग्रहणंकुतस्तत्राह माययेति इदंत्वदृशनिंमायैव तदेवाह मनुष्यादवेति एवंमायिकस्यास्यतवरूपस्यज्ञानान्न-
मुक्तिः किंतु पूर्वोक्तरूपज्ञानादेवेत्याह ज्ञात्वेति तदज्ञानकारणंचात्रमायिकतवरूपेभक्तिरित्येतदज्ञानमपिपरंपरयातदु-
पयोगीतिभावः ३० तदेवाहामिति भाक्तिरूपांनिश्रेणींप्राप्यज्ञानयोगारब्धसौधंपूर्वोक्तज्ञानयोगारब्धसौधम् ३१ सर्व-
विधभक्त्यपेक्षयाननिरूपाभक्तिरेवमुख्येतिध्वनयन्नाह नमइति ३२ वांछितंवरंवृणीष्व यतोहंवरदोस्मीत्यन्वयः ३३

कृतकृत्यत्वम् सर्वधर्मजनककर्मकृतत्वम् अतएव धन्यत्वम् भगवद्दर्शनस्य सर्वधर्मरूपत्वमिति भावः कृतकार्यत्वं च धातूनामनेकार्थत्वात्
 प्रसक्तलप्राप्यत्वम् प्राप्यं च सकलधर्मफलम् तदेवाह त्वत्वादेति मुक्तिर्हि सर्वपुण्यफलम् ३४ तदेवाह नास्तीति ३५ कर्मकृतो बंधः
 संसारस्तन्नाशफलं भक्तिलक्षणं करणं यस्य नादृशं तद्विषयज्ञानं देहि एवं फलं संप्राप्य तस्य करणं विना संभवात् तत्कारणो भूतो भक्तिं

विभीषण उवाच धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि कृतकार्योऽसि राघव त्वत्पाददर्शनादेव विमुक्तोऽसि
 न संशयः ३४ नास्ति मत्सदृशो धन्यो नास्ति मत्सदृशः शक्तिः नास्ति मत्सदृशो लोके राम त्वन्मूर्तिदर्शना
 त् ३५ कर्मबंधविनाशाय त्वज्ज्ञानं भक्तिलक्षणम् त्वत्प्राप्तं परमार्थं च देहि मे रघुनंदन ३६ नया चे राम
 राजेंद्र सर्वविषयसंभवम् त्वत्पादकमले सक्ता भक्तिरेव सदाः स्तुते ३७ ओमित्युक्त्वा पुनः प्रीतो रामः
 प्रोवाच राक्षसम् शृणु वक्ष्यामि ते भद्रं हस्यं मम निश्चितम् ३८ मद्भक्तानां प्रशान्तानां योगिनां वीतरागिणां
 म् हृदये सीतयानित्यं वसाम्यत्र न संशयः ३९ तस्मात्त्वं सर्वदा शांतः सर्वकल्पाघवर्जितः सांख्यात्मा मो
 क्षसे नित्यं घोरसंसारसागरात् ४० स्तोत्रमेतत्पवेद्यस्तु लिखेद्यः शृणु यादपि मत्प्रीतये ममाभीष्टं सा
 रूप्यं समवाप्नुयात् ४१ इत्युक्त्वा लक्ष्मणं प्राह श्रीरामो भक्तभक्तिमान् पश्य त्विदानीमेवैष मम संदर्शने फ
 लम् ४२ लंकाराज्येभिषेक्ष्यामि जलमानयसागरात् यावच्चंद्रश्च सूर्यश्च यावत्तिष्ठति मेदिनी ४३ याव
 द्नामकया लोके तावद्वाज्यं करोत्वसौ इत्युक्त्वा लक्ष्मणेनां बुद्ध्या नाय्यकलशेन तम् ४४ लंकाराज्याधिप
 त्यर्थमभिषेकं रमापतिः कारयामास सचिवैर्लक्ष्मणेन समन्वितः ४५ साधुसाध्वितिते सर्वे वानरास्तु
 पुत्रुर्भूतं सग्रीवोऽपि परिष्वज्य विभीषणमथाब्रवीत् ४६ प्रार्थयते त्वत्प्राप्तमिति एतदेव सुरव्याभक्ति

रित्यर्थः परमार्थं परमउत्कृष्टो मोक्षार्थः प्रयोजनं परंपरया यस्य ३६ तदेव पुनराह नया चेति ३७ ३८ मद्भक्तानामिति सर्व
 थातवध्यानविषयो भवामीति भावः ३९ शांतः जितेंद्रियः अतएव सर्वपापहीनः ४० ४१ मम संदर्शने फलं तज्जन्त्यं फलं मोक्ष
 रूपम् कालांतरं भवंति प्लु इदानीं सांप्रतमेवैहिकं पश्यतु ४२ ४३ ४४ सचिवैश्चतुर्भिर्विभीषणसचिवैः ४५ ४६

मुख्यलहेतुर्भक्त्यारामपरिग्रहात् ४७ परमात्मत्वेन सहायानपेक्षता सूचिता अमायया अञ्जलेन ४८ दशग्रीवेणेत्यस्यां वरेड-
त्यादि ४९ भ्रातरं वालिना भ्रातृत्वव्यवहारस्य मैत्रोत्तरं कृतत्वेन तद्भातृत्वात् भ्रातृसदृशत्वात्मित्यन्वयः वनचारिणां वानरा-
णाम् ५० अर्थविप्लवो मत्कृतोर्थनाशः अहं यद्राजपुत्रस्य भार्यामहरं तत्र तव किंदुःखमिति शेषः ५१ देवतैः देवतैरपि ५२ निहंतुं

विभीषणवयंसर्वे रामस्य परमात्मानः किं कशस्तत्र मुख्यस्त्वं भक्त्यारामपरिग्रहात् ४७ रावणस्य विना
शैलं सहाय्यं कर्तुमर्हसि विभीषण उवाच अहं कियान्सहायत्वे रामस्य परमात्मानः किंतु दास्यं क-
रिष्ये हं भक्त्या शक्त्या त्वमायया ४८ दशग्रीवेण संदिष्टः शक्रो नाम महासरः संस्थितो ह्यं वरे वाक्यं सु-
ग्रीवमिदमब्रवीत् ४९ त्वामाहरावणो राजा भ्रातरं राक्षसाधिपः महाकुलप्रसूतस्त्वं राजा सिवनचारिणाम्
५० मम भ्रातृसमानस्त्वं तव नास्त्यर्थविप्लवः अहं यदहरं भार्यां राजपुत्रस्य किंतव ५१ किं किं धांया हि हरि-
भिल्लं काशक्या न देवतैः प्राप्तुं किं मानवैरल्पसत्त्वैर्वा नरयूथैः ५२ तं प्रापयंतं वचनं तूष्णीमुत्सृत्य वानराः
प्रापद्यंतं तदाक्षिप्रं निहंतुं ददमुष्टिभिः ५३ वानरैर्हन्यमानस्तु शक्रो राममथाब्रवीत् न दूता न मंत्रा न राज-
द्रवाचरा न चारयप्रभो ५४ रामश्च त्वा तदा वाक्यं शक्रस्य परिदेवितम् मावधिष्टेति रामस्तान् वारयामास वा-
नरान् ५५ पुनरंबरमासाद्य शक्रः सुग्रीवमब्रवीत् ब्रूहि राजन् दशग्रीवं किं वक्ष्यामि व्रजाम्यहम् ५६
सुग्रीव उ० यथा वाली मम भ्राता तया त्वं राक्षसाधम हंतव्यस्त्वं मया यत्नात्स पुत्रबलवाहनः ५७ ब्रूहि मे
रामचंद्रस्य भार्यां हित्वा कयास्यसि ततो रामा जयाधृत्वा शक्रं बध्वा न्वरक्षयत् ५८ शार्दूलोपिततः पूर्वहं
स्त्राकपि बलं महत् यथा वत्कथयामास रावणाय सराक्षसः ५९ प्रापद्यंतं प्रपन्नाः कृतारं भाइत्यर्थः ५३ घंतिराजान इति

शेषः ५४ ५५ ५६ यथा वालीति व्यंगोक्तिः यथा जायापहारित्वा त्वमेव ध्यस्तथा स्त्रामि भार्यापहारित्वा त्वमपि वध्य इति भावः ५७ मे स्वामि-
नो श्रीरामचंद्रस्य भार्यां हित्वा कयास्यसौ निब्रूहीत्यन्वयः शक्रमन्वरक्षयत् वानरैः सुग्रीव इति शेषः अयमत्राशयः शक्रवचनात् सुग्रीव-
स्य भेदायोग्यत्वं निर्णयविशकलितं स्थितेषु वानरेषु स्वनगरघातस्यैतैरशक्यत्वं समुद्रव्यवधाना निर्णयघातादिमाकरोत्विति ५८ शा-
र्दूलो दर्शनमात्रेनियुक्तो न तु सुग्रीवभेदेने इति तस्याग्रहणम् ५९

कपिवलस्यातिमहत्त्ववर्णमात्रेण दीर्घचिन्तापरत्वं रावणस्येत्यनेन शौर्यं हानिः सूचिता ६० उपागतं स्वतदं प्रापं अनभिनन्दने चिह्नमाह दर्श
नार्थमिति नायातीति शेषः ६१ ६२ आरोपितेति आरोपितज्यं धनुर्धरतीत्यर्थः ६३ कालाग्नीति कालाग्नितुल्यकांतिसंधायधनुषियो
जयित्वेत्यर्थः ६४ भस्मसात्कुर्यां भस्मसात्करोमीत्यर्थः ६५ तमसावृता आसन्निति शेषः ६६ सागरक्षोभमेवाह योजनं वेला मत्यगा
त् अतिक्रान्तः वेलामारभ्य योजनपर्यंतं सजलो देशः शक्को जात इत्यर्थः प्रतप्ताः जलौष्ण्यवशात् ६७ ६८ उपायनं रत्नानि पाद

दीर्घचिन्तापरो भूत्वानिश्चयसन्नासमंदिरे ततः समुद्रमावेश्य रामोरक्तो तलोचनः ६० पश्य लक्ष्मण दुष्टोः
सौवारिधिर्मासुपागतम् नाभिनन्दति दुष्टात्मा दर्शनार्थमिमानघ ६१ जानाति मानुषोऽयं मे किं करिष्य-
ति वानरैः अद्य पश्य महाबाहो शोषयिष्यामि वारिधिम् ६२ पादेनैव गमिष्यंति वानरा विगतज्वराः इ-
त्युक्त्वा क्रोधताम्राक्ष आरोपितधनुर्धरः ६३ तूणीरा द्वाणमादाय कालाग्निसदृशप्रभम् संधाय चाप-
माकृष्य रामो वाक्यमथाब्रवीत् ६४ पश्यंतु सर्वभूतानिरामस्य शरविक्रमम् इदानीं भस्मसात्कुर्यां सि-
मुद्रं सरितां पतिम् ६५ एवं ब्रुवति रामे तु स शैलवनकानना च चालवस्रधाद्यौ श्रदिशश्च तमसावृताः
६६ चुक्षुमे सागरो वेलां भयाद्यो जनमत्यगात् तिमिनः कक्षपासीनाः प्रतप्ताः परितत्र सुः ६७ एत-
स्मिन्नंतरे साक्षात् सागरो दिव्यरूपयुक् दिव्याभरणसंपन्नः स्वभासाभासयन्दिशः ६८ स्वांतस्थ दिव्य-
रत्नानिकराभ्यां परिगृह्य सः पादयोः पुरतः क्षिप्तारामस्योपायनं बद्ध ६९ दंडवत्प्रणिपत्या हरामं रक्तां
तलोचनम् ब्राह्मि ब्राह्मि जगन्नाथ राम त्रैलोक्यरक्षक ७० जडो हं राम ते सृष्टः सृजतानि खिलं जगत्
स्वभावमन्यथा कर्तुं कः शक्तो देव निर्मितम् ७१ स्थूलानि पंचभूतानि जडान्येव स्वभावतः सृष्टानि भवन्ते
तानि त्वदाज्ञां लंघयन्ति ७२

योः क्षिप्त्वा ६९ प्रणिपत्य च राममाह इत्यन्वयः ७० स्वस्य शीघ्रमना गमने हेतुमाह जड इति
जडः तम आच्छादितज्ञानः एवं च तत्सृष्टभावेन जडत्वेन मदनागमनमिति न मे दोष इति भावः ७१ ननु तव जडत्वं कुत इति चेत्तत्राह
स्थूलानीति स्वभावतो जडान्येव भवता सृष्टानि तामसाहंकारतस्त्वया तत्सृष्टेरिति भावः अतस्त्वदाज्ञारूपं जडत्वं न लंघयन्ति न
त्यजन्तीति तेषां पोरूपं भूतमहमत इति भावः ७२

तदेवाह तामसादिति अहमः अहंकारात् कारणगुणाहिकार्यगुणानारंभतइतिभावः ७३ ननुनिर्गुणस्यममकथंभूतस्वष्ट्वमतआह निर्गुण
इति निर्गुणोनिराकारोऽपि लीलयायदामायागुणानंगीकरोषितदास्वष्ट्वा है राजनामास्वार्थैः पर ७४ तत्रकस्या गुणात्कस्यसृष्टिस्त-
त्राह गुणात्मनोविराजइतिदेवाअत्रसनकादयः प्रजेशामन्वाद्याइंद्राद्याश्चमन्योस्तमसः भूतपतिः संहतरुद्रः ७५ माययाच्छन्नं च

तामसादहमोरागभूतानिप्रभवन्तिहि कारणानुगमात्तेषांजडत्वंतामसंस्वतः ७३ निर्गुणस्त्वंनिराकारो
यदामायागुणान्प्रभो लीलयांगीकरोषितदवैराजनामवान् ७४ गुणात्मनोविराजश्चसत्त्वादेवावभू
विरे रजोगुणात्मजेशाद्यामन्योभूतपतिस्तव ७५ त्वामहंमाययाच्छन्नंलीलयामानुषाकृतिं ७६ जड
बुद्धिर्जडोसूरवः कथंजानामिनिर्गुणम् दंडएवहिमूर्खाणांसन्मार्गप्रापकःप्रभो ७७ भूतानाममरश्चेष्टुप
शूनांलगुडोयथा शरणंतेव्रजामीशशरण्यंभक्तवत्सल ७८ अभयंदेहिमेरामलंकामार्गंदिदामिते ७८
रामउवाच अमोघोयंमहाबाणः कस्मिन्देशेनिपात्यताम् लक्ष्यंदर्शयमेशीघ्रंबाणस्यामोघपातिनः
७९ रामस्यवचनंश्रुत्वाकरेदृष्ट्वामहाशरम् महोदधिर्यहातेजाराघवंवाक्यमब्रवीत् ८० रामोत्तरप्रदेशे
तुद्रमकुल्यइतिश्रुतः प्रदेशस्तत्रबहवःपापात्मानोदिवानिशाम् ८१ बाधंतेमांरघुश्चेष्टु तत्रतेपात्यतांश
रः रामेणसृष्टोबाणस्तूक्ष्णादाभीरमंडलम् ८२ हत्वापुनःसमागत्यतूणीरेपूर्ववत्स्थितः ततोऽब्रवी
द्रघुश्चेष्टुंसागरोविनयान्वितः ८३ नलःसेतुंकरोत्वस्मिन्नजलेमेविश्वकर्मणः सतोधीमानसमर्थोऽस्मि
न्कार्ये लब्धवरोहरिः ८४ कीर्तिंजानंतुतेलोकाःसर्वलोकमलापहाम् इत्युत्काराघवंनलायथौसिंधुरह
श्यतां ८५

जात्यस्वरूपंतदेवाह लीलयेति ७६ जडबुद्धिस्तमोवृत्तत्वात् जडःस्वरूपेणापिजलरूपत्वात् अतएवमूर्खःत्वांनि
र्गुणंसर्वनियंतपरमेश्वरत्वेनकथंजानामीत्यर्थः इदानींतुल्लूतदंडात्त्वत्वरूपंज्ञातमितिबदन् अर्थान्तरन्यासमाह दंडएवेति ७७
भूतानांप्राणिनाम् ७८ अमोघमनिष्फलंयथाभवतितथापातिनः ७९ ८० हेरामउत्तरप्रदेशेद्रुमकुल्यस्तदारथः ८१ तत्रतेषुपापा
त्यस्त ८२ ८३ ब्रह्मणोलब्धवरत्वात् अस्मिन्कार्येसेतुबंधनकार्ये ८४ कीर्तिंसेतुबंधनरुतांयाकीर्तिःसेत्वात्मिकादृष्टासतीसर्वलोक
पापहर्त्री ८५

वानरैः सहेतिशेषः ८६ पर्वतपादपैः पर्वतैः पादपैश्च ८७ इति श्रीम० युद्धकांडे तृतीयः सर्गः ३ सेतुमिनिनिर्विघ्नत्वार्थं द्रष्टृणां पु-
ण्यार्थं च तदेवाह लोकहिताय चेति १ तदेव स्पष्टयति प्रणमेदिति २ संकल्पनियतः संकल्पपूर्वमित्यर्थः मध्येकायांतिरमकुर्वन्ति

ततो रामस्तस्योवलक्षणाभ्यां समन्वितः नलमाज्ञापयच्छीघ्रं वानरैः सेतुबंधने ८६ ततोऽतिल्लष्टः
वर्गेन्द्रयूथैर्महानगेंद्रप्रतिमैर्युतो नलः बबंधसेतुं शतयोजनायतंसविस्तृतं पर्वतपादपैर्हृदं ८७ इति
श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे तृतीयः सर्गः ३ श्रीमहादेव उवाच सेतुमार
भमाणस्तत्र रामेश्वरं शिवं संस्थाप्य पूजयित्वा हरामो लोकहिताय च १ प्रणमेत्सेतुबंधं यो हृत्स्वा
रामेश्वरं शिवम् ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते मदनुग्रहात् २ सेतुबंधेनरः स्वात्मा हृत्स्वारामेश्वरं हरम् सं
कल्पनियतो भूत्वा गत्वा वाराणसीनरः ३ आनीय गंगासलिलं रामेशमभिषिञ्च्य च समुद्रे क्षिप्ततद्भा
रो ब्रह्मप्राप्नोत्यसंशयम् ४ कृतानि प्रथमेनान्हायोजनानि चतुर्दश द्वितीयेन तथा चान्हायोजनानि तु विं
शतिः ५ तृतीयेन तथा चान्हायोजनान्येकविंशतिः चतुर्थेन तथा चान्हायोजनानि विंशतिरिति श्रुतम् ६ पंचमे
न त्रयोविंशद्योजनानि समंततः बबंधसागरे सेतुं नलो वानरसत्तमः ७ तेनैव जग्मुः कपयो योजनानां श
तं द्रुतम् असंख्याताः स्रवेलाद्रिरुरुधः प्लवगोत्तमाः ८ आरुह्य मारुतिं रामो लक्ष्मणोऽप्यंगदं तथा
दिदृक्षुराद्यवो लंकामारुरोहान् चलं महत् ९ दृष्ट्वा लंकां सविस्तीर्णानि नाचिन्नध्वजाकुलां चित्रप्रासाद
संबाधां स्वर्णप्राकारतोरणाम् १० परिखाभिः शतघ्नीभिः संक्रमैश्च विराजिताम् प्रासादोपरिविस्ती-
र्णप्रदेशोदशकंधरः ११ मंत्रिभिः सहितो वीरैः किरीटदशकोज्ज्वलः नीलाद्रिशिखराकारः कालमेघ
समप्रभः १२ रत्नदंडैः सितछत्रैरनेकैः परिशोभितः एतस्मिन् तरे बद्धो मुक्तोरामेण वैशकः १३

नित्यावत् ३ क्षिप्ततद्धारः जलानयनपात्रादिभारः ४ चतुर्दशयोजनानि सेतुयुक्तानि कृतानि ५ ६ त्रयोविंशदिनित्यत्र त्रयोविंश
तिरित्यर्थे आप्तम् बबंध एवंक्रमेण बबंधेत्यर्थः ७ ८ महदिति क्लीबत्वमार्पम् ९ तोरणं पुरद्वारम् १० ११ १२ १३ १४

अ.श.टी.
९

हेशकत्वं परैः पीडितः किम् १४ शक उवाच तेन वचनं अब्रुवंसग्रीवं प्रतीतिशेषः १५ मुष्टिभिर्हंतुं न खदंतैर्लोभुं लुं हंतुं हंतुं हंतुं
क्षेति क्रोशं तं मां दृष्ट्वा अयं विसृज्यतामिति वानराः १६ १७ त्वदुक्तसंधिभेदादि असंभावितमित्याह राक्षसानामिति १८ आयां

यु. का.

वानरैस्ताडितः सम्यक् दशाननमुपागतः प्रहसन् रावणः प्राह पीडितः किंपरैः शक १४ रावणस्य वचः
श्रुत्वा शको वचनमब्रवीत् सागरस्योत्तरेतीरेऽब्रुवंते वचनं यथा तत उत्प्लुत्य कपयोगृहीत्वामांक्षणात्ततः
१५ मुष्टिभिर्नखदंतैश्च हंतुं लोभुं प्रचक्रमुः ततो मां रामरक्षेति क्रोशं तं रघुपुंगवः १६ विसृज्यतामि
ति प्राह विसृष्टो हं कपोश्वरैः ततो हमागतो भीत्या दृष्ट्वा तं हानरं बलम् १७ राक्षसानां बलौघस्य वानरैर्द्र
बलस्य च नैतयोर्विद्यते संधिर्देवदानवयोरिव १८ पुरप्राकारमायांतिक्षिप्रमेकतरंकुरु सीतां चास्मै
प्रयच्छाश्रयुद्धं वादीयतां प्रभो १९ मामाहरामस्त्वं ब्रूहि रावणं महचः शक यद्दलं त्वं समाश्रित्य सीतां
मेहृतवानसि २० तद्दर्शय यथा कामं ससैन्यः सह बांधवः श्वः कालेन गरीलंकां सप्राकारां सतो
रणाम् २१ राक्षसं च बलं पश्य शरैर्विध्वंसितं मया घोररोषमहं मोक्ष्ये बलंधारय रावण २२
इत्युक्त्वा पररामाय रामः कमललोचनः एकस्थानगताय च त्वारः पुरुषर्षभाः २३ श्रीरामो
लक्ष्मणश्चैव सग्रीवश्च विभीषणः एत एव समर्थास्ते लंकां नाशयितुं प्रभो २४ उत्पात्य भ-
स्मीकरणे सर्वे तिष्ठंतु वानराः तस्य यादृग्बलं दृष्टुं रूपं प्रहरणानि च २५ वधिष्यति पुरं सर्वे ए-
कस्तिष्ठंतु ते त्रयः पश्य वानरसेनांतामसंख्यातां प्रपूरिताम् २६ गर्जंति वानरास्तत्र पश्य पर्वतस-
न्निभाः नशक्यास्ते गणयितुं प्राधान्येन ब्रवीमि ते २७ एष योऽभिमुखो लंकां न दन्तिष्ठति वानरः
यूथपानां सहस्राणां शतेन परिवारितः २८

ति वानरा इति शेषः १९ २० श्वः कालेश्वः प्रातः काल इत्यर्थः नगरीं

लंकामित्यत्र शरैर्विध्वंसितामिति विभक्तिविपरिणामेनान्वयः २१ २२ २३ २४ लंका नाशस्य प्रकारविशेषमाह उत्पात्य भस्मीकरणे
इति पुनर्विचार्य एको राम एव तन्नाशोऽलमित्याह तस्येति २५ प्रपूरिताम् प्रकर्षेण पूरिता लंका यथा तां यद्द्वारामतेजसा पूरिताम् २६ २७
२८

अग्निनंदनः अग्निपुत्रः अथांगदं दर्शयति एष इति २९ लांगूलं स्फोटयति भव्याहंति ३० हनूमंतं दर्शयति येनेति ३१ श्वेतः नाम्ना-
यः सग्रीवसमीपमागम्य पुनर्गच्छति सश्वेतनामा ३२ रंभारव्यं दर्शयति यस्त्विति ३३ शरभं दर्शयति एष इति ३४ अथपनसादी-
नं दर्शयति ३५ वर्णने गुणकथने संख्याने गणने ३६ रक्षोगणसहितां लंकां मित्यर्थः बलसंख्यानं योद्धुं गणनम् ३७ एषां नीलांगद-

सग्रीवसेनाधिपतिर्नीलोनामाः अग्निनंदनः एष पर्वतशरंगाभः पद्मकिंजल्कसन्निभः २९ स्फोटयत्यभि-
संख्यो लांगूलं च पुनः पुनः युवराजो गदो नाम वालिपुत्रोऽतिवीर्यवान् ३० येन दृष्टा जनकजारा मस्या-
तीव वल्लभा हनूमानेन विख्यातो हतो येन तवात्मजः ३१ श्वेतोरजतसंकाशो महाबुद्धिपराक्रमः तू-
र्णसग्रीवमागम्य पुनर्गच्छति वानरः ३२ यस्त्वेतसिंहसंकाशः पश्यत्यतुलविक्रमः रंभो नाम महा-
सत्त्वो लंकां नाशयितुं क्षमः ३३ एष पश्यति वैलंकां दिधक्षन्निव वानरः शरभो नाम राजेंद्रकोटियूथपना-
यकः ३४ पनसश्च महावीर्यो मेदश्च द्विविदस्तथा नलश्च सेतुकर्ता सौ विश्वकर्मसतो बली ३५ वान-
राणां वर्णने वा संख्याने वा कर्तुं श्वरः शूराः सर्वे महाकायाः सर्वे युद्धाभिकांक्षिणः ३६ शक्ताः सर्वे
चूर्णयितुं लंकां रक्षोगणैः सह एतेषां बलसंख्यानं प्रत्येकं वच्चिते शृणु ३७ एषां कोटिसहस्राणि न-
वपंचसप्तच तथा शंखसहस्राणि तथा बुद्धिशतानि च ३८ सग्रीवसचिवानां ते बलमेतत्प्रकीर्तितं
अन्येषां तु बलं नाहं वक्तुं शक्तोऽस्मि रावण ३९ रामो न मानुषः साक्षादादिनारायणः परः सीता साक्षा-
ज्जगद्धेतुश्चिच्छक्तिर्जगदात्मिका ४० ताभ्यामेव समुत्पन्नं जगत्स्थावरजंगमं तस्माद्रामश्च सीता च जग-
तस्तस्थुषश्च तौ ४१ पितरौ पृथिवीपालतयोर्वैरी कथं भवेत् अजानता खयाः नीता जगन्मातैव जानकी ४२

हनूमत् श्वेतरंभशरभपनसमेदश्च द्विविदानां दशानाम् नवपंचसप्त एकविंशतिरित्यर्थः ३८ ३९ जगदात्मिका जगत्स्वरूपामा-
यास्वरूपं दृश्यं जगदेव सूक्ष्मरूपेणेत्याशयः ४० समुत्पन्नं स्थूलरूपेणेत्यर्थः जगतस्तस्थुषश्च स्थावरजंगमात्मकस्य संसारस्य तौ
सीतारामौ ४१ पितरौ मातापितरौ तयोर्वैरीतद्वैरवान् कथं भवेत् कथं जीवेदित्यर्थः जगन्मातैवेत्यनेनार्थात्तिवापिमातेति व्यंग्यं ४२

क्षणनाशित्वेनात्यन्तास्थिरत्वबोधनम् तत्रहेतुः पञ्चभूतात्मके इति पञ्चविंशतितत्त्वके तदात्मके बुद्ध्याहंकारिकादशेन्द्रियपञ्चभूततद्गुणस्या
दिपञ्चकात्मकत्वात् विकारद्वाराच्चप्रकृतेरप्यत्रागमइति चतुर्विंशतितत्त्वात्मकत्वम् ४३ अहंकृतालये आहंकारस्यालये स्थानभूते तेन
श्चतुर्विंशतिभ्योभिन्नस्य चेतनस्य जडात्मके देहे कैवास्था ४४ यस्य देहस्य कृते तत्पोषणादिनिमित्तम् यो देहः स्थूलः ४५ सखदुः-
खयोः कारणो पुण्यपापे जीवेन सह समायातः समायास्य तद्व्यर्थे आर्षम् तत्र ते च पुण्यपापे देहयोगादिना आत्मनः सखदुःखे कुरुतो न
तु स्वतस्ते आत्मन इत्यर्थः ४६ देहयोगः कीदृशस्तत्राह यावदिति अध्यासादहंकारतादात्म्याध्यासात् उत्तरीत्या यावदवशो हंकुरु

क्षणनाशिनिसंसारेशरीरेक्षणभंगुरे पञ्चभूतात्मके राजचतुर्विंशतितत्त्वके ४३ मलमांसास्तिष्ठदुर्गंध
भूयिष्ठे हंकृतालये कैवास्था व्यतिरिक्तस्य काये तव जडात्मके ४४ यत्कृते ब्रह्महत्यादिपातकानि कृता
निते भोगभोक्ता तु यो देहः स देहो त्रपतिष्यति ४५ पुण्यपापे समायातो जीवेन सखदुःखयोः कारणो दे-
हयोगादिनात्मनः कुरुतो निशं ४६ यावद्देहोः साकृत्तस्मीत्यात्मा हंकुरुते वशः अध्यासात्तावदेव स्यात्
जन्मनाशादिसंभवः ४७ तस्मात्त्वं जदेहादावभिमानं महामते आत्माऽतिनिर्मलः शुद्धो विज्ञाना-
त्मा चलोऽव्ययः ४८ स्वाज्ञानवशतो बंधं प्रतिपद्य विमुह्यति तस्मात्त्वं शब्दभावेन ज्ञात्वाऽत्मानं सदा
स्मर ४९ विरतिं भज सर्वत्र पुत्रदारगृहादिषु निरयेष्वपि भोगः स्यात्तु सूकरतनावपि ५० देहं लब्ध्वा
विवेकाढ्यं हि जलं च विशेषतः तत्रापि भारते वर्षे कर्मभूमौ सुदुर्लभम् ५१ तद्व्यर्थः एतेन ज्ञानिनो देहसंबन्धेः

पिदुःखाद्यभावाद्देहयोगेनैव दुःखमित्युक्तमित्यपास्तम् उक्ताध्यासरूपस्यैव योगस्य विवक्षितत्वात् ४७ उपसंहरति तस्मा-
दिति ४८ स्वाज्ञानं स्वस्वरूपस्य शुद्धत्वादेर्यदज्ञानं तद्दशतो बंधं शरीरादिसंबंधं प्राप्य मुह्यति पुनः पुनः कर्मसु प्रवर्तते आत्मानं
शब्दबुद्धमुक्तस्वभावं ज्ञात्वा सदा स्मरेत्यनेनाविच्छेदेन तत्स्मरणाय सोमोक्षदइत्युक्तम् ४९ अथ तादृशज्ञानसाधनं वैराग्यमा-
ह विरतिमिति ननु सर्वत्र विरतौ भोगसखं हीयेतेति तत्राह निरयेष्वपि भोगः स्यात्तु सूकरतनावपि ५० सर्वथा
दुर्लभं तत्रापि भारते वर्षे कर्मभूमौ सुतरां दुर्लभं विवेकाढ्यं तदाढ्यतायोग्यं देहं लब्ध्वा विशेषतश्च हि जलं लब्ध्वा ५१

कोविदान्देहमात्मसात् आत्माधीनं कृत्वा अर्थात्स्वयं देहभोगानुगोभवेदित्यन्वयः पौलस्त्यतनयश्चेत्यनेन विशद्वंशतोक्ता ५२
सर्वसंगंत्यत्का राममेवाश्रयेत्यन्वयः ५३ ५४ पुनरावृत्तिवर्जित इति पुनरावृत्त्या उत्तम लोकाद्वर्जितो होनः कृत इत्यर्थः ५५ मर-
कतोपलो मरकतमणिस्तद्वत्कांतं श्यामदेहम् ५६ इति श्रीमत्सकल युद्धकांडे चतुर्थः सर्गः ४ अत्रेति १ कतरांदुर्मते-

कोविदानात्मासात्कृत्वा देहं भोगानुगोभवेत् अतस्त्वं ब्राह्मणो भूत्वा पौलस्त्यतनयश्च सन् ५२ अज्ञानी
वसदा भोगाननुधावसि किं मुधा इतः परं वा त्वत्कात्वं सर्वसंगं समाश्रय ५३ राममेव परात्मानं भाक्ति-
भावेन सर्वदा सीतां समर्प्य रामाय तत्पादानुचरो भव ५४ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं प्रयास्य
सि नो चेद्भूमिष्यसे धोः पुनरावृत्तिवर्जितः अंगीकुरुष्व महाकथं हितमेव वदामि ते ५५ सत्संगतिं
कुरु भजस्व हरिं शरण्यं श्रीराघवं मरकतोपलकांतिकान्तम् सीतासमेतमनिशं धृतचापबाणं सग्रीव
लक्ष्मणविभीषणसेवितांघ्रिम् ५६ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेस्वरसंवादे युद्धकांडे च
तुर्थः सर्गः ४ श्रीमहादेव उवाच श्रुत्वा शकमुखोद्गीतं वाक्यमज्ञाननाशनम् रावणः क्रोध
ताम्राक्षो दहन्निवतमब्रवीत् १ अनुजीव्य सुदुर्बुद्धे गुरुवद्भाषसे कथम् शासिताहं विजगतां त्वं
मां शिक्षन् लज्जसे २ इदानीमेव हन्मि त्वां किंतु पूर्वकृतं तव स्मरामितेन रक्षामित्वां यद्यपि वधोचित
म् ३ इतो गच्छ विमूढत्वमेवं शोतुं न मे क्षमम् महाप्रसाद इत्यत्कावेपमानो गृहं ययौ ४ शक्रोऽपि
ब्राह्मणः पूर्वं ब्रह्मिष्ठो ब्रह्मवित्तमः वानप्रस्थविधानेन वनेतिष्ठन् स्वकर्मकृत् ५ देवानामभिवृद्ध्यर्थं
विनाशाय सरदिषाम् चकार यज्ञविततिमविच्छिन्नां महामतिः ६

मामनुजीव्य ममसेवको भूतेति यावत् गुरुवत्कथं भाषसे सर्वशिक्षकं मां शिक्षन् शिक्षयन् इत्यर्थः २ पूर्वकृतं पूर्वीपकृतम्
यद्यपि त्वं वधोचितस्तथापितेन पूर्वीपकारस्मरणेन त्वारक्षामीत्यन्वयः ३ एवंविधं वाक्यम् गृहं वैरवानसाश्रमम् ४ असुमेवार्थ
मिति हासपूर्वमाह शक्रोपीति ५ अविच्छिन्नां यज्ञविततिमध्ये विच्छेदरहितं यज्ञविस्तरम् ६

शक्रो देवहितोद्यत इति ज्ञात्वा राक्षसानां शक्रे विरोधो देव्यत्तु बुद्धिरभूत् ७ शक्रापकरणे शक्रस्यापकारे उद्यतः शक्रापकारमातिष्ठ
त्यतिज्ञातवान् परस्मैपदमार्षितस्य शक्रस्य ८ अंतरमवसरम् ९ सामिषं समांसम् १० मांसभोज्यं मांसयुक्तं भोज्यं ११ तां च शक्र
भार्यां चांतः तच्छरीरांतमधिया प्रविश्य मोहयन् पाकशालातो बहिर्निःसरणाक्षमां कुर्वन् १२ स अगस्त्यः अमेध्यं मानुषं मांसं

राक्षसानां विरोधो भूच्छुको देवहितोद्यतः वज्रदंष्ट्र इति रव्या तस्तत्रैको राक्षसो महान् ७ अंतरं प्रेप्सुरा
तिष्ठच्छुकापकरणोद्यतः कदाचिदागतो गस्त्यस्तस्याश्रमपदं मुनेः ८ तेन संपूजितोऽगस्त्यो भोजनार्थं
निमंत्रितः गते स्नातुं मुनौ कुंभसंभवे प्राप्य चांतरम् ९ अगस्त्यरूपधृक् सोऽपिराक्षसः शक्रमब्रवीत्
यदि दास्यसि मे ब्रह्मन् भोजनं देहि सामिषम् १० बहुकालं न भुक्तं मे मांसं छागांगसं भवम् तथैतिका
रया मांसमांसभोज्यं सविस्तरम् ११ उपविष्टे मुनौ भोक्तुं राक्षसो तीव्रसंदरम् शक्रभार्या विपुर्धृत्वा तां
चांतमोहयन् रवलः १२ नरमांसं ददौ तस्मै सपक्षं बहुविस्तरम् दत्तैवांतर्दधेरक्षस्ततो दृष्ट्वा चुकोपसः
१३ अमेध्यं मानुषं मांसमगस्त्यः शक्रमब्रवीत् अभक्ष्यं मानुषं मांसं दत्तवानसि दुर्मते १४ महां त्वं रा
क्षसो भूत्वा तिष्ठ त्वं मानुषाशनः इति शप्तः पुरोभीत्या प्राहा गस्त्यं मुने तया १५ इदानीं भाषितं मेऽद्य
मांसं देहीति विस्तरम् तथैव दत्तं मे देव किं मे शापं प्रदास्यसि १६ श्रुत्वा शक्रस्य वचनं मुहुर्तं ध्यानमा
स्थितः ज्ञात्वा राक्षः कृतं सर्वं ततः प्राह शक्रं स्रुधीः १७ तवापकारिणा सर्वं राक्षसेन कृतं त्विदम् अ
विचार्यैव मे दत्तः शापस्ते मुनि सत्तम १८ तथापि मे वचोऽमोघमेव मे वभाविष्यति राक्षसं वपुरास्थाय
रावणस्य सहायकृत् १९ तिष्ठता वद्यदारा मोदशाननवधायहि आगमिष्यति लंकायाः समीपं वानरैः सह

दृष्ट्वा चुकोपकुपितश्च सन्नगस्त्यः शक्रमब्रवीत् १३ १४ यतस्त्वं महां मानुषं मांसं दत्तवानसि अतस्त्वं मानुषाशनो राक्ष
सो भूत्वा तिष्ठ १५ अद्य मे विस्तरम् विस्तरकृतं मांसं देहीति इदानीं मुक्तं तथैव मे मया दत्तमतो मे मम शापं किं प्रदास्यसि आर्षमे
तत् १६ १७ १८ यतो मे वचोऽमोघमनिष्फलमत एव मे वमदुक्तं भाविष्यति तदेव वदन् शापांतमाह राक्षसं वपुरिति १९ २०

तदागमनोत्तरं रावणेन प्रेषितश्चारो भूत्वारघूत्तमं दृष्ट्वा शापाद्विनिर्मुक्तः रक्षस्वभावाद्विनिर्मुक्तः २१ रावणं तत्त्वज्ञानं बोधयित्वा च ततो
मुक्तः मत्स्यपीपादुच्छेदितेनेत्युक्तः परंपदं स्ववैरवानसंपदं २२ २३ २४ राज्ञो मातुः पिताराज्ञः प्रियश्चेत्यर्थः २५ २६ तदादि जानकी प्रवे
शदिनादारभ्य पुर्यालंकायां घोरानि निमित्तानि उत्पाता दृश्यंते इत्यन्वयः २७ घोरत्वविवरणं नाशहेतूनीति स्वरं कठोरं स्तनितं गर्जि
तं निर्घोषः सवज्रपातः शब्दश्च येषां ते २८ देवलिंगानि देवस्थानभूताः प्रतिमाः स्विद्यंति स्वेदवंति भवंति २९ अग्रतः प्रतिराक्षसं पुरः

प्रेषितो रावणेन त्वंचारो भूत्वारघूत्तमम् दृष्ट्वा शापाद्विनिर्मुक्तो बोधयित्वा च रावणम् २१ तत्त्वज्ञानं ततो मु
क्तः परंपदमवाप्स्यसि इत्युक्तोऽगस्त्यमुनिना शक्रो ब्राह्मणसत्तमः २२ बभूव राक्षसः सद्यो रावणं प्रा
प्य संस्थितः इदानीं चारुरूपेण दृष्ट्वा रामं सहानुजम् २३ रावणं तत्त्वविज्ञानं बोधयित्वा पुनर्दुतम् पूर्वव-
द्ब्राह्मणो भूत्वा स्थितो वैरवानसैः सह २४ ततः समागमं दृष्ट्वा माल्यवानराक्षसो महान् बुद्धिमान्नीति
निपुणो राज्ञो मातुः प्रियः पिता २५ प्राह तं राक्षसं वीरं प्रशांतेनांतरात्मना शृणुराजन्वचो मे दधुत्वा कुरु
यथेप्सितम् २६ यदा प्रविष्टानगरीं जानकी रामवल्लभा तदादि पुर्यां दृश्यंते निमित्तानि दशानन २७ घो-
राणि नाशहेतूनि तानि मे वदतः शृणु स्वरस्तनितं निर्घोषा मेघा अतिभयंकराः २८ शोणितेनाभिवर्षीति
लंका मुष्णो न सर्वदा रुदंति देवलिंगानि स्विद्यंति प्रचलंति च २९ कालिकापांडुरैर्दंतैः प्रहसंत्यग्रतः स्थि-
ता रवरागोषु प्रजायंते मूषकानकुलैः सह ३० मार्जारैणानुयुध्यंति पन्नगा गारुडेन तु करालो विकटो भुं-
डः पुरुषः कृष्णपिंगलः ३१ कालो गृहाणिसर्वेषां काले काले लवेक्षते एतान्यन्यानि दृश्यंते निमित्तान्युद्भ-
वंति च ३२ अतः कुलस्य रक्षार्थं शांतिं कुरु दशानन सीतां सत्कृत्य सधनां रामाया शप्रयच्छुभो ३३ स्थिता कालि

कापांडुरैर्दंतैः प्रकाशितैर्हसतिसर्वान् भक्षयामीत्याशयेन हासः नकुलसहिता मूषका मार्जारभक्ष्या मार्जारैर्युध्यंति तेन रक्षोभक्षे-
भ्यो वानरमनुष्येभ्य एव रक्षसां भयमिति सूचितम् ३० ३१ कालो मृत्युस्वरूपः काले काले सायं प्रातश्चेत्यर्थः एतान्युक्तानि एवं-
जातीयकान्यन्यानि च जातानि दृश्यंते अन्यान्युद्भवंति जायंते ३२ शांतिं उत्पातसूचिना रिष्टनाशकं कर्म तदेव कर्माह सीतामिति ३३

रामस्य नारायणत्वे गमकमाह यत्पादेति पोतो नौका ज्ञानिनस्तरंतीत्यन्वयः ३४ भक्त्या पूतं पवित्रं अंतःकरणं येषां ते भक्तिपूताः
प्रापेरि फलोपः सर्वेषां हृदयं आलयः स्थानं यस्य तेन सर्वातिर्यामिणमित्यर्थः ३५ भक्त्येत्यस्य तथापीत्यादि भक्त्या रामभक्त्या कुलस्य
कुशलमेव कौशलं तद्धेतवे तन्निमित्तमित्यर्थः ३६ नमर्षयति न हितत्वेन गृणहातीत्यर्थः ३७ अमर्षमेव प्रकटयति मानवमिति रूपणे

रामं नारायणं विद्वि विद्वेषं त्यज राघवे यत्पादपोतमाश्रित्य ज्ञानिनो भवसागरम् ३४ तरंति भक्तिपूताः
तास्ततो रामो न मानुषः भजस्व भक्तिभावेन रामं सर्वहृदालयम् ३५ यद्यपि त्वंदुराचारो भक्त्या पूतो-
भविष्यसि महाकथं कुरुराजेंद्रकुलकौशलहेतवे ३६ तत्तु माल्यवतो वाक्यं हितमुक्तं दशाननः नमर्ष-
यति दुष्टात्मा कालस्य वशमागतः ३७ मानवंतु पणं राममेकं शारवामृगाश्रयम् समर्थं मन्यसे केन ही-
नं पित्रा मुनिप्रियम् ३८ रामेण प्रेषितो नूनं भाषसे त्वमनर्गलम् गच्छ हृदोऽसि बंधुस्त्वं सोढं सर्वं त्वयो-
दितम् ३९ इतो मत्कर्णपदवीं दहत्येतद्गच्छ इत्यक्का सर्वसचिवैः सहितः प्रस्थितस्तदा ४० प्राप्ता-
दाये समासीनः पश्यन्वानरसेनिकान् युद्धाया योजयत्सर्वराक्षसान् समुपस्थितान् ४१ रामोऽपि धनु-
रादाय लक्ष्मणेन समाहृतम् दृष्ट्वा रावणमासीनं कोपेन कलुषीकृतः ४२ किरीटिनं समासीनं मंत्रि-
भिः परिवेष्टितम् शशांकार्धनिभैर्नैव बाणैर्नैकेन राघवः ४३ श्वेतच्छत्रसहस्राणि किरीटदशकं तथा
चिच्छेद निमिषार्धेन तदद्भुतमिवाभवत् ४४ लज्जितो रावणस्तूष्णीं विवेश भवनं स्वकम् आहूय रा-
क्षसान् सर्वान् प्रहस्तप्रमुखान् रवलः ४५ वानरैः सह युद्धाय नोदयामास सत्वरः ततो मेरीमृदंगाद्यैः
पणवानकगोमुखैः ४६

सदादिदयापात्रं शारवामृगावानराः मुनिप्रियत्वेनातिनिःसारत्वं सूचितम् ३८ यत-
स्त्वं हृदो बंधुरतस्त्वयोदितं सर्वं सोढम् ३९ इतस्तव वक्त्रान्निःसृतमेतद्गच्छः कर्णपदवीं दहति प्रसिद्धतः सप्तामध्याद्रावण इति
शेषः ४० समुपस्थितान् सन्निहितान् ४१ समाहृतं समानीय दत्तम् ४२ ४३ श्वेतच्छत्रसहस्राणि अतिमहत्वाद्देहस्या-
नेकच्छत्रधारणा ४४ ४५ पणवानकगोमुखैः वाद्यविशेषैः ४६

कृतवाहनास्तद्वहनीयथारूढाः खड्गादिभिरायुधैर्लक्षिताः तादृशायुधधरा इत्यर्थः ४७ लंकांसर्वतः प्रतिहारचोपाययुः ४८ शृंगा-
णिसूक्ष्मोन्नतभागाः शिरवराणिततोविपुलानियुद्धायस्थिता इतिशेषः ४९ रावणस्य भागशः तत्तत्प्रदेशं स्वस्वरक्षणीयांशत्वेन गृ-
हीत्वा स्थितानीतिशेषः ५० तेद्रुमैरित्याद्यैरुपलक्षिता इतिशेषः सहस्रयूथाः सहस्रसंख्येयायूथायेषाम् ५१ आप्लवंतः ऊर्ध्वप्लवं-

महिषोष्टैः खरैः सिंहैर्ह्रीपिभिः कृतवाहनाः खड्गशूलधनुःपाशयष्टितोमरशक्तिभिः ४७ लक्षिताः-
सर्वतोलंकां प्रतिहारमुपाययुः तत्पूर्वमेवरामेण नोदितावानरर्षभाः ४८ उद्यम्यगिरिशृंगाणि शिरवरा-
णि महान्तिव तरुंश्चोत्पाद्य विविधान्युद्धाय हरियूथपाः ४९ प्रेक्षमाणारावणस्य तान्यनीकानि भाग-
शः राघवप्रियकार्थं लंकामारुरुहस्तदा ५० तेद्रुमैः पर्वताग्रैश्च मुष्टिभिश्च प्लवंगमाः ततः सहस्रयूथा-
श्च कोटियूथाश्च यूथपाः ५१ कोटीशतयुताश्चान्येरुरुधुर्नगरं भृशम् आप्लवंतः प्लवंतश्च गर्जतश्च प्लवं-
माः ५२ रामोजयत्यतिबलोलक्ष्मणश्च महाबलः राजा जयति सग्रीवो राघवेणानुपालितः ५३ इत्ये-
वं घोषयंतश्च समं युयुधिरेऽरिभिः हनूमानं गदश्चैव कुगुदो नील एव च ५४ नलश्च शरभश्चैव मैन्दो हि-
विद एव च जांबवान् दधिवक्त्रश्च केसरी तार एव च ५५ अन्ये च बलिनः सर्वे यूथपाश्च प्लवंगमाः द्वारा-
ण्युत्पुत्य लंकायाः सर्वतोरुरुधुर्भृशम् ५६ तदा वृक्षैर्महाकायाः पर्वताग्रैश्च वानराः ५७ निजमु-
स्तानिरक्षांसिनरे वेदं तैश्च वेगिताः राक्षसाश्च तदा भीमाद्वारेभ्यः सर्वतोरुषा ५८ निर्गत्य भिंडिपालै-
श्च खड्गैः शूलैः परश्वधैः निजमुर्वानरानीकं महाकायामहाबलाः ५९ राक्षसांश्च तथा जमुर्वानराजित-
काशिनः तथा बभूव समरोमांसशोणितकर्दमः ५९ राक्षसां वानराणां च संबभूवाद्भुतोपमः तेह्यैश्च गर्जे-
श्चैवरथैः कांचनसन्निभैः ६० तः पुनरथः पतंतः ५२ ५३ अरिभिः राक्षसैः ५४ ५५ सर्वतोरुरुधुः यथारक्षसां बहिर्निर्गमो-

न भवति तथा स्वयं पतंतः प्रविशति इत्यर्थः ५६ ५७ निर्गत्य बलेन वानरान् ततो निःसार्य स्वयंच बहिरागत्येत्यर्थः ५८ समरः मांस-
शोणितकर्दमयुतभूप्रदेशकः ५९ अद्भुतोपमः अद्भुतान्युपमीयंतेनेन सः सकलाद्भुतयुद्धोपमानभूतः समरो बभूवेत्यन्वयः
६०

६१ विष्णुदृष्टत्वात् वानराणां दृष्टत्वं बलित्वं च सीताया दुष्टभावस्पर्शजनितपापवतारावणेन पालितत्वाद्रक्षसां हतश्रीकत्वाद्वातिरेकालंकारः ६२ ६३ ६४ अंतर्धानमदृश्यत्वम् ६५ ब्रह्मास्त्रेण युतानि नानाविधानिशस्त्राणिसुचन्ति विशेषः वानरसेनापीडयन् रामस्योपरिशरजालानिववर्ष ६६ ६७ वानराणां बलं पतितं दर्शयितुं तदश्रुकोप ६८ कुपितश्चाह चापयिति चापद्रुस्तस्यापि क्रोधातिशयेन नदि

रक्षोव्याघ्रायुयुधिरेनादयंतो दिशो दश राक्षसाश्च कपींद्राश्च परस्परं रजयैषिणः ६१ राक्षसान्वानराजमुर्वानरांश्चैव राक्षसाः रामेण विष्णुना दृष्टा हरयो दिवि जांशजाः ६२ बभूवुर्बलिनो दृष्टास्तदा पीतामृता इव सीताभिर्मर्षपापेन रावणेनाभिपालिताम् ६३ हतश्रीकान् हतबलान् राक्षसान् जमुरोजसा चतुर्थींशवशेषेण निहतं राक्षसं बलम् ६४ स्वसैन्यं निहतं दृष्ट्वा मेघनादोऽथ दुष्टधीः ब्रह्मदत्तवरः श्रीमानंतर्धानंगतोऽस्मरः ६५ सर्वास्त्रकुशलोऽप्योस्मि ब्रह्मास्त्रेण समंततः नानाविधानिशस्त्राणि वानरानीकमर्दयन् ६६ ववर्ष शरजालानि तदद्भुतमिवाभवत् रामोऽपि मानयन् ब्राह्ममस्त्रमस्त्रविदां वरः २७ क्षणं तूष्णीमुवासाथ ददर्श पतितं बलम् वानराणां रघुश्रेष्ठश्च श्रुकोपानलसन्निभः ६८ चापमानयसौ मित्रे ब्रह्मास्त्रेणास्मरं क्षणात् भस्मीकरोमि मे पश्य बलमद्य रघूत्तम ६९ मेघनादोऽपि तच्छ्रुत्वा रामवाक्यमंतर्दितः तूर्णं जगाम नगरं मायया मायिकोऽस्मरः ७० पतितं वानरानीकं दृष्ट्वा रामोऽतिदुःखितः उवाच मारुतिं शीघ्रं गत्वा क्षीरमहोदधिम् ७१ तत्र द्रोणगिरिर्नाम दिव्योषधिसमुद्भवः तमानय द्रुतं गत्वा संजीवय मम हामते ७२ वानरौघान् महासत्त्वान् कीर्तिस्तेऽस्मि स्थिरा भवेत् आज्ञाप्रमाणमित्युक्त्वा जगामानिलनंदनः ७३ आनीय च गिरिं सर्वान्वानरान्वानरर्षभः जीवयित्वा पुनस्तत्र स्थापयित्वा ययौ द्रुतम् ७४ पूर्ववद्गैरवंनादं वानराणां बलौघतः श्रुत्वा विस्मयमापन्नो रावणो वाक्यमब्रवीत् ७५

स्मरणादिव चापमानयेत्युक्तिः रघूत्तम लक्ष्मण ६९ रामवाक्यं श्रुत्वा भीतः स जगाम मायया दृश्यः सन्नेव जगाम ७० ७१ दिव्योषधिसमुद्भवः दिव्योषधीनां समुद्भवोऽयस्मिन्नित्यर्थः संजीवय वानरौघानित्यन्वयः ७२ ७३ आययाविति च्छेदः सिद्धसंकल्पस्य हनूमत एतत्कर्मनसंदिग्धव्यम् ७४ ७५

७६ मंत्रिणोयेचबांधवास्तेसर्वेगच्छंतु यतस्तेमत्प्रियकांसिणः ७७ प्राणविप्लवात् प्राणनाशमयात् एवंचप्राणनाशेसर्वथाप्राप्तेयशोर
क्षणाययुद्धार्थेगमनमेवत्यायइतिभावः ७८ ७९ ८० वानराणामिदंवानरमार्षितस्तेन्यंप्रविश्यममंथुरथान्तस्तेन्यमेव ८१ मशंडिभि
डिपालाआयुधविशेषाः ८२ ८३ ८४ ८५ रामतेजःसमाविश्यप्राप्यतत्तेजःसमावेशेनबलवत्तेहेतुमाह रामशक्तीति ८६ सर्वे-

राघवोमेमहान्शत्रुःप्राप्तोदेवविनिर्मितः हंतुंतंसमरेशीघ्रंगच्छंतुममयूथपाः ७६ मंत्रिणोबांधवाःशू
रायेचमत्प्रियकांसिणः सर्वेगच्छंतुयुद्धायत्वरितंममशासनात् ७७ येनगच्छंतियुद्धायभीरवःप्राण
विप्लवात् तान्हनिष्यामितत्सर्वान्मल्लासनपराङ्मुखान् ७८ तल्लुत्ताभयसंत्रस्तानिर्जग्मूरणकोवि-
दाः अतिकायःप्रहस्तश्चमहानादमहोदरो ७९ देवशत्रुर्निकुंभश्चदेवांतकनरांतको अपरेबलिनःसर्वे
ययुर्युद्धायवानरैः ८० एतेचान्येचबहवःशूराःशतसहस्रशः प्रविश्यवानरंसेन्यंममंथुर्बलदर्पिताः
८१ शुशुंढैर्भिडिपालैश्चबाणैःखड्गैःपरश्वधैः अन्यैश्चविविधैरस्त्रैर्निर्जग्मूरियूथपान् ८२ तेषाद
पैःपर्वताग्रैर्नरवदंष्ट्रैश्चमुष्टिभिः प्राणैर्विमोचयामासुःसर्वराक्षसयूथपान् ८३ रामेणानिहताःकेचि
त्सग्रीवेणतथाःपरे हनूमताचोगदेनलक्षणेनमहात्मना ८४ यूथपैर्वानराणांतेनिहताःसर्वराक्ष
साः रामतेजःसमाविश्यवानरावलिनोभवन् ८५ रामशक्तिविहीनानामेवंशक्तिःकुतोभवेत् ८६
सर्वेश्वरःसर्वमयोविधातामायामनुष्यत्वविडंबनेन सदाचिदानंदमयोःपिरामोयुद्धादिलीलांव्रित
नोतिमायाम् ८७ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणोऽमाम० युद्धकांडेपंचमःसर्गः ५ श्रीमहादेव
उवाच श्रुत्वायुद्धेबलंनष्टमतिकायमुखंमहत् रावणोदुःखसंतप्तःक्रोधेनमहतावृतः १ निधायेंद्र
जितंलंकारक्षणार्थंमहाद्वक्तिः स्वयंजगामयुद्धायरामेणसहराक्षसः २ श्वरःसंकल्पमात्रेणसर्वसंहारसमर्थो

पिमाययागनुष्यत्वविडंबनंतदनुकरणंतेनहेतुनातन्निर्वाहाययुद्धादिलीलारूपांमायांवितनोति ८७ इतिश्रीम० युद्धकांडेपंच-
मःसर्गः ५ श्रुतेति अतिकायमुखंतत्प्रधानम् १ लंकारक्षणार्थंइंद्रजितंलंकायांनिधायरूडापयित्वा २

३ आशीः सर्पाणां तालुगता जिह्वा दंत इत्यन्ये ४ महासत्त्वं महाबलम् मयदत्तां मंदोदरी पित्रा दत्ताम् ५ विभीषणविद्यातिनीं त
त्याण हरां रामदत्ताभयत्वादयमस्मर एवास्मर वधाहो न शक्तिश्च मादृशातिरिक्तेष्वमोघैवेति ६ उल्काविचार्य विभीषणपुरतस्तं
पृष्ठतः कृत्वा शक्तिसंमुखे स्थितः ७ अमोघशक्तितः अमोघसामर्थ्यवत्त्वात् नन्वेवं कथं लक्ष्मणजीवनं तत्राह यावंत्यदतिसंभवति
प्रकटिता भवति ८ ईश्वरचैतन्यसंबन्धादेव जडायां मायायां सर्वशक्तिः प्रादुर्भाव इति तासां आधारभूतोलक्ष्मणोत्तः सर्वशक्तिचाल

दिव्यस्यंदनमारुह्य सर्वशस्त्रास्त्रसंयुतम् राममेवाभिदुद्रावराक्षसेन्द्रो महाबलः ३ वानरान्बहुशो
हत्वा बाणैराशीविषोपमैः पातयामास सृग्वीव प्रमुखान् यूथनायकान् ४ गदापाणिं महासत्त्वं तत्र ह
स्वा विभीषणम् उत्ससर्ज महाशक्तिं मयदत्तां विभीषणे ५ तामापतंतीं मालोक्य विभीषणविद्याति
नीम् दत्ताभयो यं रामेण वधाहो नायमास्मरः ६ इत्युक्त्वा लक्ष्मणो भीमं चापमादाय वीर्यवान् विभी
षणस्य पुरतः स्थितो कंपद्वाचलः ७ साशक्तिर्लक्ष्मणतनुं विवेश अमोघशक्तितः यावंत्यः शक्त्यो लो
के मायायाः संभवति हि ८ तासां आधारभूतस्य लक्ष्मणस्य महात्मनः मायाशक्त्या भवेत्किं वा शेषां-
शस्य हरेस्तनोः ९ तथापि मानुषं भावमापन्नस्तदनुव्रतः मूर्च्छितः पतितो भूमौ तमादातुं दशाननः १०
हस्तैस्तोलयितुं शक्तो न बभूव अतिविस्मितः सर्वस्य जगतः सारं विराजं परमेश्वरम् ११ कथं लोकाश्च यं
विष्णुं तोलयेल्लघुराक्षसः गृहीतुकामं सौमित्रिं रावणं वाक्ष्यमारुतिः १२ आजघानोरसि क्रुद्धो वज्रक
ल्पेन मुष्टिना तेन मुष्टिप्रहारेण जानुभ्यामपतद्भुवि १३ आस्ये श्वनेत्रश्च वणैरुद्धमनुरुधिरबहु विष्णु
र्णमाननयनोरथोपस्थउपाविशत् १४ अथ लक्ष्मणमादाय हनूमान् रावणार्दितम् आनयद्रामसामीप्यं
बाहुभ्यां परिगृह्यतं १५

कस्य मायाशक्त्या माया निर्मितया शक्त्या नमृतिरिति भावः ९ नन्वेवं मूर्च्छाः पिकुतस्तत्राह तथापीति
तदनुव्रतः नदवत् अन्यथा रावणस्यामनुष्यत्वज्ञाने तन्मृतिर्दुर्लभेत्याशयेन मूर्च्छादिनाटनमिति भावः १० तोलयितुं चालयितुमपि न
शक्तो बभूव सुतरामुत्थापयितुं तेन चातिविस्मित आसीत् तत्र हेतुमाह सर्वस्येति विराजं सर्वजगद्रूपेण भासमानं अतएव जगतः सा
रम् ११ १२ अपतत् रावणः १३ १४ १५

भक्त्या तस्य स्वभक्त्यादिनिभावः गुरुणां गरिष्ठानाम् १६ नारायणां शजंतत्वेन स्वाविषयं ज्ञात्वा १७ बाणासनं धनुः १८ रावणं रथस्थं द-
 स्वालोकदृष्ट्या तत्साम्याय हनूमंतमारुह्याभिदुद्राव १९ वज्रस्य निषेधो निर्घातः २० मेपुरः तिष्ठन्कगमिष्यसि सर्वत्र समदर्शिनः तेनेतो
 गमनेऽपि मददृश्यविषये गमनं न संभावितमिति भावः किंच यद्यप्यहं सर्वत्र समदर्शितयापि अपराधं कृत्वा जीवनं दुर्लभम् एतावदेव मे

हनूमतः सहत्वेन भक्त्या च परमेश्वरः लघुत्वमगमद्देवो गुरुणां गुरुरप्यजः १६ साशक्तिरपितं त्यक्त्वा
 ज्ञात्वा नारायणां शजम् रावणस्य रथं प्रागाद्रावणोऽपि शनैस्ततः १७ संज्ञामवाप्य जग्राह बाणासन
 मथोरुषा रायमेवाभिदुद्राव हस्वारा मोऽपितं क्रुधा १८ आरुह्य जगतां नाथो हनूमंतं महाबलम् रथ
 स्थं रावणं हस्वाभिदुद्राव रायवः १९ ज्याशब्दमकरोत्तीव्रं वज्रनिषेधनिष्ठुरम् रामो गंभीरयावाचा
 राक्षसेन्द्रमुवाच ह २० राक्षसाधमनिष्ठाद्यक्कगमिष्यसि मेपुरः कृत्वाऽपराधमेवं मे सर्वत्र समदर्शिनः २१
 येन बाणेन निहताराक्षसास्ते जना लये तेनैव त्वां हनिष्यामिति श्राद्य मम गोचरे २२ श्रीरामस्य वचः
 श्रुत्वा रावणो मारुतात्मजम् वहंतं राघवं संख्येशरैस्तीक्ष्णैरताडयत् २३ हतस्यापि शरैस्तीक्ष्णैर्वायुसू-
 नोः स्वतेजसा व्यवर्धत पुनस्तेजो न नर्द च महाकपिः २४ ततो हस्वा हनूमंतं सवर्णं रघुसत्तमः क्रोधमाहा-
 रया मासकालरुद्र इवापरः २५ साश्वरं ध्वजं सूतं शस्त्रौघं धनुरंजसा लुब्धं पताकां तरसा चिच्छेद शि-
 तसायकैः २६ ततो महाशरेणाशूरावणं रघुसत्तमः विव्याध वज्रकल्पेन पाकारि रिव पर्वतम् २७
 रामबाणहतो वीरश्चालचमुगोचह हस्तान्निपतितश्चापस्तं समीक्ष्य रघूत्तमः २८

समदर्शितं यत्कर्म निरू-

पफलदत्तं अन्यथा वैषम्येनैर्घृण्ये आपद्येते इति भावः २१ अन्यदपि समदर्शितमाह येनेति न तु विषादिलिप्तैरित्याशयः २२ राघवं व-
 हंतं हनूमंतं ताडयत् २३ स्वतेजसा स्वीयेन स्मृतौ द्रुतेजसा तेजो व्यवर्धत यद्वा रामः स्वतेजसा हनूमतस्तेजो व्यवर्धत व्यवर्धयदित्य-
 र्थः २४ २५ अंजसा शीघ्रं युगपदेवेति यावत् २६ पाकारि रिन्द्रः २७ तं समीक्ष्य तादृशावस्थं रावणं सपीक्ष्य २८

तादृशावस्थस्यवीरस्यहननानोचित्यंस्तुत्वाकार्यशेषंचविचार्य किरीटमेवचिच्छेद ततोरावणंप्रतिउवाचेतिशेषः तदेवाहानुजाना
मीति २९ लंकांप्रविश्याश्वास्यश्वोबलंपश्यसीत्युक्तइतिशेषः ३० ३१ लीलयेत्यनेनवस्तुतः शोकाभावउक्तः ३२ वानरानपिअपि
नालक्ष्मणम् ३३ क्षणान्महोदधिंतीर्त्वागलौषधीरानयामीतिप्रतिज्ञायेतिशेषः जगामेत्यनेनान्वयः प्रस्थातुमुद्यतइत्यर्थः ३४ ने

अर्धचंद्रेणचिच्छेदतत्किरीटंरविप्रभम् अनुजानामिगच्छत्वमिदानींवाणपीडितः २९ प्रविश्यलंकामाश्वा
स्यश्वःपश्यसिबलंमम रामबाणेनसंविद्धोहृतदयोःथरावणः ३० महत्यालज्जयायुक्तोलंकांप्राविशदातु
रः रामोऽपिलक्ष्मणंदृष्ट्वाभूच्छित्तंपतितंभुवि ३१ मानुषत्वमुपाश्रित्यलीलयाःनुशोचह ततःप्राह
हनूमंतंवत्सजीवयलक्ष्मणम् ३२ महौषधीःसमानीयपूर्ववद्वाहनरानपि तथेतिराघवेणोक्तोजगामा
शमहाकपिः ३३ हनूमान्वायुवेगेनक्षणात्तीर्त्वामहोदधिम् एतस्मिन्नंतरेचारावणायन्यवेदयन् ३४
रामेणप्रेषितोदेवहनूमान्क्षीरसागरम् गतोनेतुंलक्ष्मणस्यजीवनार्थेमहौषधीः ३५ श्रुत्वातच्चारवचनं
राजाचिंतापरोभवत् जगामरात्रावेकाकीकालनेमिगृहंक्षणात् ३६ गृहागतंसमालोक्यरावणंविस्मया
न्वितः कालनेमिरुवाचेदंप्रांजलिर्भयविह्वलः ३७ अर्घ्यादिकंततःकृत्वारावणस्याग्रतःस्थितः किंते
करोमिराजेंद्रकिमागमनकारणम् कालनेमिमुवाचेदंरावणोदुःखपीडितः ३८ ममापिकालवशतःकष्ट
मेतदुपस्थितम् मयाशक्त्याहृतोवीरोलक्ष्मणःपतितोभुवि ३९ तंजीवयितुमानेतुमोषधीर्हनुमान्गतः
यथातस्यभवेद्विघ्नंतथाकुरुमहामते ४० माययासुनिवेषेणमोहयस्वमहाकपिम् कालात्ययोयथाभू-
यात्तथाह्रलौहिमंदिरे ४१ रावणस्यवचःश्रुत्वाकालनेमिरुवाचतम् रावणेशवचोमेघशृणुधारयत्
त्वतः ४२ प्रियंतेकरवाण्येवनप्राणान्धारयाम्यहम् मारीचस्ययथारण्येपुराभून्मृगरूपिणः ४३

तुंआनेतुम् ३५ ३६ स्थितः कालनेमिः ३७ किमागमनकारणमिति रावणं पप्रच्छेतिशेषः ३८ कष्टमेवाह मयेति ३९ गतः युद्ध
भूमेः प्रस्थितइत्यर्थः ४० कालात्ययः श्वस्तनसूर्योदयरूपः ४१ हेईशरावणोतिच्छेदः धारयद्दयेइतिशेषः ४२ ४३

तथैवमेवमविष्यतिमृत्युरेवमविष्यतीत्यर्थः ४४ असुरकुलमितिच्छेदः किंकिंफलंजडात्पनाजडस्वरूपेण ४५ एवंजीवितादौवैराग्यमुपदि-
श्यकर्तव्यमुपदिशति सीतामितिस्मृत्यलोपपादकंमुनिगणाश्रयमिति ४६ यत्रैवपद्यासनादौस्थित्वास्थातासखंलभतेतत्सारवासनम् ४७
बहिः कृतेतिशेषः दूरेकृत्वादित्यर्थः बहिःप्रवृत्तंबाह्यविषयेषुप्रवृत्तमक्षगणमिन्द्रियगणंप्रत्यक्षप्रवाहय आत्मविषयंकुरु सर्वसहायस्यम-
नसआत्मविषयत्वकरणमेवसर्वेन्द्रियाणामात्मविषयत्वकरणम् ४८ तदेवोपपादयति प्रकृतेरिति प्रकृतिस्वरूपमाह चराचरमिति

तथैवमेनसंदेहोमविष्यतिदशानन हताःपुत्राश्चपौत्राश्चबांधवाराक्षसाश्चते ४४ घातयित्वासरकुलं
जीवितेनापिकितव राज्येनवासीतयावाकिंदेहेनजडात्पना ४५ सीतांप्रयच्छरामायराज्यंदेहिबिभी-
षणो वनंयाहिमहाबाहोरम्यंमुनिगणाश्रयम् ४६ स्नात्वाप्रातःशुभजलेकृत्वासंध्यादिक्रियाः क्रियाः च
तएकांतमाश्रित्यसरवासनपरिग्रहः ४७ विस्तृज्यसर्वतःसंगमितरान्विषयान्बहिः बहिःप्रवृत्ताक्षगणं
शनैःप्रत्यक्षप्रवाहय ४८ प्रकृतेर्भिन्नमात्मानंविचारयसदाऽनय चराचरंजगत्कृत्स्नंदेहबुद्धींदि-
यादिकम् ४९ आब्रह्मस्तं वपयंतं दृश्यते श्रूयते च यत् सैषा प्रकृतिरित्युक्ता सैवमाद्येति कीर्तिता ५०
सर्गस्थितिर्विनाशानांजगद्दृश्यकारणम् लोहितश्वेतकृष्णादिप्रजाः सृजतिसर्वदा ५१ काम
क्रोधादिपुत्राद्यान् हिंसादृष्ट्यादिकन्यकाः मोहयत्यनिशंदेवमात्मानंस्वैर्गुणैर्विशुभम् ५२ कर्तृत्वं
भोक्तृत्वमुरवान्स्वगुणानात्पनीश्वरे आरोप्यस्ववशंकृत्वातेनर्काडतिसर्वदा ५३

एतदेवप्रकृतिरित्यर्थः

४९ किंविशेषेणदृश्यंसर्वमेवमायेत्याहाब्रह्मेति ५० सैवजगद्दृश्यस्यसर्गादिकारणंलोहितेत्यादिस्वस्यत्रिगुणात्यकृत्वात् राजस-
सात्विकतामसाः प्रजाः सृजति ५१ तथाकामक्रोधादीन्पुत्रान् हिंसाद्याश्चकन्यकाः सृजति स्वसृष्टस्यजगतोरुद्धार्यमित्यर्थः ए-
वंसृष्ट्वाआत्मानमात्मपदवाच्यंविशुभंस्वैर्गुणैःपदार्थैर्मोहयति तेष्वहंममेतिबुद्धिमंतं करोति ५२ स्वनिष्ठान् जन्मकृत्वादीन्
गुणान्संनिधानेनतत्रारोप्यस्ववशंकृत्वाअहंकर्तेत्यादिबुद्धिमत्त्वकरणमेवतस्यवशीकरणम् ५३

शब्दोऽप्ययं दर्शनादिविकारहीनोऽपि पश्यतीव बहिर्विषयान् स्वमात्मानं स्वस्वरूपं विस्मरणे हेतुर्मायागुणविमोहितत्वम् ५४ तर्हि किं
सर्वथा विस्मृतस्वस्वरूपस्य बन्ध एव नेत्याह यदेति बोधरूपिणा ज्ञानस्वरूप एवाहमिति जानता जीवन्मुक्तेनेत्यर्थः निवृत्तदृष्टिः बहिर्विष-
येभ्य इति शेषः आत्मानं शब्दयुक्तबुद्धस्वभावमात्मस्वरूपम् ५५ तादृशसद्गुरुपदेशान्निदिध्यासनसंपत्त्या जीवन्मुक्तिदशां प्राप्तः प्रा-
कृतैर्गुणैः सरवदुःखादिभिर्मुच्यते अतो मदुपदेशाच्छ्रुतमात्मानमेवं विचार्य मदुक्तात्मस्वरूपं विचारेण दृढाकृत्य ५६ ध्यातुमिति मदु-
क्तप्रकारेण ध्यातुमित्यर्थः ५७ सगुणं ध्येयं रूपमाह हृत्पद्मेति तत्कर्णिकास्यैस्वर्णपीठे स्थितमित्यन्वयः शुष्कांस्त्रिगुणम् ५८ वीरा

शब्दोऽप्यात्मा यया युक्तो पश्यतीव सदा बहिः विस्मृत्य च स्वमात्मानं मायागुणविमोहितः ५४ यदा
सद्गुरुणा युक्तो बोध्यते बोधरूपिणा निवृत्तदृष्टिरात्मानं पश्यत्येव सदा स्फुटं ५५ जीवन्मुक्तः सदा देही
मुच्यते प्राकृतैर्गुणैः त्वमयेवं सदाऽत्मानं विचार्य नियतेंद्रियः ५६ प्रकृतेरन्यमात्मानं ज्ञात्वा मुक्तो भ-
विष्यसि ध्यातुं यद्यसमर्थः सिसगुणं देवमाश्रय ५७ हृत्पद्मे कर्णिके स्वर्णपीठे मणिगणान्विते मृदुशु-
ष्कांतरेतत्र जानक्या सहितं स्थितं ५८ वीरासनं विशालाक्षं विद्युत्पुंजनिभांबरम् किरीटहारकेयूरकोस्तुभा-
दिभिरन्वितम् ५९ नूपुरैः कटकैर्भातितं तथैव वनमालया लक्ष्मणेन धनुर्द्वंद्वकरेण परिसेवितं ६० एवं ध्या-
त्वासदात्मानं रामं सर्वहृदि स्थितं भक्त्या परमया युक्तो मुच्यते नात्र संशयः ६१ शरणवैचरितं तस्य भक्तै-
र्नित्यमनन्यधीः एवं चैकतपूर्वाणि पापानि च महान्त्यपि क्षणादेव विनश्यंतियथाऽग्नेस्तूलराशयः ६२ स
जस्वरा मं परिपूर्णमेकं विहाय वैरं निजभक्तियुक्तः हृदा सदा भावितभाव रूपमनाम रूपं पुरुषं पुराणम् ६३
इति श्रीम. युद्धकांडेषष्ठः सर्गः ६

सनं वीरासनस्थं विद्युत्पुंजनिभांबरपीतांबरमित्यर्थः ५९ भातं शोभायमानं धनुर्द्वं-
द्वकरेण एकं स्वस्यैकं रामस्येति ह्ययम् ६० सर्वहृदि स्थितमित्यनेन एवं भूतः सर्वभैरकत्वेन ध्येयः एवं हि सर्वस्यास्तत्र तत्र तत्र भावनिश्चये देवादिहा-
निर्भवतीत्यर्थः ६१ भक्तैः कथ्यमानमिति शेषः कृतपूर्वाणि पूर्वकृतानि यथाऽग्नेः स्पर्शान् तूलराशयो नश्यंतितद्वत् ६२ वैरं वैरभावम् निजभ-
क्तियुक्तः अनन्यभक्तियुक्तः हृदा हृदयेन सदा भावितं भावस्य सत्तारूपस्य ब्रह्मणोरूपं शब्दबुद्धयुक्तस्वभावयेन तम् वस्तुतः स एव ब्रह्म-
त्यादिना ६३ इति श्रीम. युद्धकांडेषष्ठः सर्गः ६

अग्निमत् अतितसंसर्पिर्घृतं जलसंयोगाद्यथामहाज्वालावद्भवति तथा ज्वालेत्यर्थः १ परैर्दन्तं किंचिद्गृहीत्वा धनलोभात् रामकिंकर
तां प्राप्त इव भाषसे २ यदि मेवचो नरोचते तदा गत्वा तत् त्वदाज्ञमेव करोमि ३ रावणेनैव स्वयमेव नोदित इत्यर्थः ४ खलः अंतर्दुष्टः अत
एव मुनिवेषधरो न तु मुनिः ५ गच्छतो वायुसूनोर्मार्गमासाद्य तदीयमार्गमध्ये तपोवनमकल्पयदित्यर्थः ६ ७ मार्गो मे विप्रं शितः त्यक्तः मार्गो

श्रीमहादेव उ० कालनेमिवचः श्रुत्वा रावणोऽमृतसन्निभम् ज्वालक्रोधताम्राक्षः सर्पिरद्विरवाग्निमत्
१ निहन्मि त्वां दुरात्मानं मच्छासनपराङ्मुखम् परैः किंचिद्गृहीत्वा त्वं भाषसे रामकिंकरः २ कालनेमि रूपा
चेदं रावणं देवकिंक्रुधा नरोचते मेवचनं यदि गत्वा करोमि तत् ३ इत्युक्त्वा प्रययौ शीघ्रं कालनेमिर्महासुरः
नोदितो रावणेनैव हनूमद्विघ्नकारणात् ४ स गत्वा हिमवत्पार्श्वे तपोवनमकल्पयत् तत्र शिष्यैः परिवृतो
मुनिवेषधरः खलः ५ गच्छतो मार्गमासाद्य वायुसूनोर्महात्मानः ततो गत्वा ददर्श यिह नूमानाश्रमं शुभं
६ चिंतयामास मनसा श्रीमान्पवननंदनः पुरानदृष्टमेतन्मे मुनिमंडलमुत्तमं ७ मार्गो विप्रं शितो वामे प्र
मोवाचित्तसंभवः यद्वाः विशयाश्रमपदं दृष्ट्वा मुनिमशेषतः ८ पीत्वा जलं ततो यामिद्रोणाचलमनुत्तमं इत्यु
क्त्वा प्रविवेशाश्रमं सर्वतो योजनायतं ९ आश्रमं कदलीशालखरजूरपनसादिभिः समारुतं पद्मफलैर्नम्रशा
खैश्च पादपैः १० वैरभावविनिर्मुक्तं शङ्खनिर्मललक्षणं तस्मिन्महाश्रमे रम्ये कालनेमिः सराससः ११ इन्द्र
योगं समास्थाय चकार शिवपूजनं हनूमानभिवाद्या हगौरवेण महासुरं १२ भगवान् रामदूतो हं हनूमान्नामना
मतः रामकार्येण महता क्षीराब्धिं गंतुमुद्यतः १३ तृषामां बाधते ब्रह्मक्षुद्रं कुत्र विद्यते यथेच्छं पातुमिच्छा
मिच्छत्यतां मे मुनीश्वर १४ तच्छ्रुत्वा मारुते वाक्यं कालनेमिस्तमब्रवीत् कमंडलुगतं तोयं मम त्वं पातुमर्हसि १५

तरे आगतमिति यावत् उत्तानाश्रमे आश्रमलक्षणम् अथवा किमनेन विचारेणेत्याह यद्देति मुनिमिति जातवेकवचनम् अशेषतो मुनीन्
स्वेत्यर्थः ८ ९ उक्तगुणैः पादपैश्च समारुतमाश्रमं प्रविवेशेत्यन्वयः १० वैरभावविनिर्मुक्तं यथाश्रमेऽहिनकुलादयोऽपि परस्परवैरभावं
त्यक्त्वा तिष्ठन्ति तमित्याश्रमविशेषणम् ११ इन्द्रयोगः कपटम् १२ १३ १४ मम कमंडलुगतमित्यन्वयः १५

तदनंतरं जलपानानंतरं गमने त्वरामास्त १६ १७ जलं जलाशयम् १८ मायाविकल्पितं स्वमायया कल्पितं बहुं शिष्यम् १९ अथ हनूमंतं प्र-
त्याह निर्माल्यचेति २० तथेति उक्तेति शेषः अपिबदिति छेदः २१ महामाया बहुमायावती मकरी मकराकारा २२ २३ इति विख्याता

भोस्त्वचेमानि पक्वानि फलानि तदनंतरम् निवसस्व सखेनात्र निद्रामोहित्वरास्तमा १६ भूतं भाव्यं भवि-
ष्यं च जानामितपसा स्वयम् उत्थितो लक्षणः सर्वे वानरारामवोक्षिताः १७ तच्छ्रुत्वा हनुमानाह कमंड-
लुजलेन मे नशाम्यत्यधिका तृष्णा ततो दर्शय मे जलम् १८ तथेत्याज्ञापयामास बहुं मायाविकल्पि-
तम् बहुं दर्शय विस्तीर्णं वायुसूनोर्जलाशयम् १९ निर्माल्यचाक्षिणो तोयं पीत्वा गच्छ ममांतिकम्
उपदेक्ष्यामि ते मंत्रं येन द्रक्ष्यसि चोषधीः २० तथेति दर्शितं शीघ्रं बहुना सलिलाशयम् प्रविश्य हनुमान्
तोयमपि बन्धो लितेक्षणः २१ ततश्चागत्य मकरी महामायामहाकपिम् अग्रसत्तं महावेगात् मारुतिं
घोररूपिणी २२ ततो ददर्श हनुमान् अग्रसत्तं मकरीं रुषा दारया मासहस्ताभ्यां वदनं सामगारह २३
ततोऽतरिक्षे ददृशे दिव्यरूपधरां गना धान्यमालीति विख्याता हनूमंतं मथाब्रवीत् २४ त्वत्सा-
दादहं शापाद्विमुक्तास्मि कपीश्वर शप्ताहं मुनिना पूर्वमप्सराकारणात्तरे २५ आश्रमे यस्तु ते दृष्टः का-
लनेमिर्महासुरः २६ रावणप्रहितो मार्गे विघ्नं कर्तुं तवानय २६ मुनिवेषधरो नासौ मुनिर्विप्रविहिंस-
कः जहि शत्रुं गच्छ शीघ्रं द्रोणाचलमुत्तमम् २७ गच्छाम्यहं ब्रह्मलोकं त्वत्पुत्रो हूतकल्मषा
इत्युक्त्वा साययौ स्वर्गं हनूमानप्यथाश्रमम् २८ आगतं तं समालोक्य कालनेमिरभाषते किं विलं-
बेन महता तव वानरसत्तम २९ गृहाण मत्तोमंत्रांस्त्वं देहि मे गुरुदक्षिणाम् इत्युक्त्वा हनुमान्पुष्टिदं व-
धाः हरक्षसम् ३० गृहाण दक्षिणामेतामित्युक्त्वा निजयानतम् विस्मृत्य मुनिवेषं सः कालनेमिर्महासुरः ३१

अप्सरा इति शेषः २४ २५ २६ असौ न मुनि किंतु मुनिवेषधरः २७ २८ महता विलंबेन किं कृतं अति विलंबः किं कृत इत्यर्थः २९ ३० ३१

महामायिकोरागः मायिनांदैत्यानाम् ३२ ३३ ३४ ३५ गृहीत्वा तासां तेजो भिवृद्धार्थं स्वयं गृहीत्वा सुषेणस्य वैद्यत्वात्तेन चिकित्सांकारयामा
स एतेन वैद्यकशास्त्राभिनिविष्टत्वेन प्रसिद्धस्यैव चिकित्साधिकार इति सूचितम् ३६ बुध्वा मोहं त्यक्त्वा ३७ ३८ मम ज्ञातं रमहं निराग

युयुधेवायुपुत्रेण नाना माया विधानतः महामायिक दूतोः सौह नूमान् मायिनां रिपुः ३२ जघान मुष्टिना
शीर्ष्णिभग्नमूर्धाममारसः ततः क्षीरनिधिं गत्वा दृष्ट्वा द्रोणं महागिरिम् ३३ अदृष्ट्वा चोषधीस्तत्र गिरिम्
त्यात्यसत्वरः गृहीत्वा वायवेगेन गत्वा रामस्य सन्निधिम् ३४ उवाच हनुमान् राममानो तोयं महागिरिः
यद्युक्तं कुरु देवेश विलंबो नात्र यज्यते ३५ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं रामः संतुष्टमानसः गृहीत्वा चोषधीः शी
घ्रं सुषेणेन महामतिः ३६ चिकित्सांकारयामास लक्ष्मणाद्यमहात्मने ततः सप्तोत्थित इव बुध्वा प्रोवाच
लक्ष्मणः ३७ तिष्ठतिष्ठ कर्गतासि हन्ती दानीं दशानन इति ब्रुवंन्तमालोक्य मूर्ध्न्यवधाय राघवः ३८
मारुतिं प्राह वत्साद्य त्वत्पसादान् महाकपे निरामयं प्रपश्यामि लक्ष्मणं ज्ञातं रमम ३९ इत्युक्त्वा वानरैः
साहस्रैः सग्रीवेण समन्वितः विभीषणमतेनैव युद्धाय समवस्थितः ४० पाषाणैः पादपैश्चैव पर्वताग्रैः
श्वानराः युद्धायाभिमुखं भूत्वा ययुः सर्वे ययुः ४१ रावणो विव्यथे रामबाणैर्विद्रोमहासुरः
मातंग इव सिंहैर्नगरुडेनेव पन्नगः ४२ अभिभूतोः गमद्वाजाराघवेण महात्मना सिंहासने समाविश्य
राक्षसानिदमब्रवीत् ४३ मानुषेणैव मे मृत्युमाह पूर्वं पितामहः मानुषो हि न मां हंतुं शक्नोति स्तुतिं विक्
श्चन ४४ ततो नारायणः साक्षान् मानुषो भूत्वा संशयः रामो दाशरथिर्भूत्वा मां हंतुं समुपस्थितः ४५
अनरण्ये नयत्यूर्वं शोभो हं राक्षसेश्वरः उत्पल्यते च महं शोपरमात्मा सनातनः ४६

यंगतपीडं पश्यामीत्यन्वयः ३९ विभीषणमतेनैव तस्य लंका छिद्रज्ञत्वात् ४० युद्धायाभिमुखाः युद्धं कर्तुरिष्टूणां भाभिमुख इत्य
र्थः ४१ मातंगो गजः ४२ राघवेणाभिभूतोः गमत् गृहमिति शेषः समाविश्येति उपविश्येत्यर्थः ४३ मृत्युमेतद्देहप्राणवियोग
म् ४४ समुपस्थितः लंकामागत इत्यर्थः ४५ ४६

हनिष्यसे इत्यंतः शापः न संदेह इति तस्यैव स्थिरीकरणं स चानरण्यो मामित्युक्ता दिवंगत इत्यन्वयः ४७ मदर्थे महधार्थे इत्यर्थः समां ह
निष्यति हनिष्यत्येवेति स्वनिश्चयाभिलाषः इदं ज्ञानं रजस्तमोजन्यत्वान्नोत्तमाय फलायेति बोध्यं मूढात्मा अत्यंततमः प्रकृतिः निद्रा
प्रियत्वात् ४८ महासत्त्वं महाबलम् ४९ निन्युः प्रापयामासुः ५० ५१ मृतकाले उपस्थिते इदानीं मे किंकर्तव्यं तद्देवि शेषः ५२ सबलः
ससैन्यः मूलं सेनाम् ५३ वानराणां शनीया इति चेत्तत्राह वानराणां युद्धे क्षयं नाशं न पश्यामि अतंतत्वात् हनूमतौषध्या नयनेन जीव-

तेन त्वं पुत्रपौत्रैश्च बांधवैश्च समन्वितः हनिष्यसे न संदेह इत्युक्ता मां दिवंगतः ४७ स एव रामः संजा
तो मदर्थे मां हनिष्यति कुंभकर्णस्तु मूढात्मा सदा निद्रावशंगतः ४८ तं विबोध्य महासत्त्वमानयंतु
ममांतिकम् इत्युक्तास्ते माहाकायास्तूर्णं गत्वा तु यत्नतः ४९ विबोध्य कुंभश्च वणं निन्युरावणसन्नि-
धिम् नमस्कृत्य सराजानमासनोपरि संस्थितः ५० तमाहरावणो राजा भ्रातरं दीनयागिरा कुंभक-
र्णं विबोधत्वं महत्कष्टमुपस्थितम् ५१ रामेण निहताः शूराः पुत्राः पौत्राश्च बांधवाः किंकर्तव्यमिदं
नां मे मृतकाले उपस्थिते ५२ एष दाशरथी रामः सुग्रीवसहितो बली समुद्रं सबलस्तीर्त्वा मूलं नः प-
रिहंतति ५३ ये राक्षसा मुखतया स्तेहता वानरैर्युधि वानराणां क्षयं युद्धे न पश्यामि कदाचन ५४
नाशयस्व महाबाहो यदर्थं परिबोधितः भ्रातुरर्थे महासत्त्वकुरु कर्मसु दुष्करम् ५५ श्रुत्वा तद्वाचं द्रुपदस्य
वचनं परिदेवितम् कुंभकर्णो जहासोच्चैर्वचनं चेदमब्रवीत् ५६ पुरामंत्रविचारे ते गदितं यच्च याचृष
तदद्यत्वा मुपगतं फलं पापस्य कर्मणः ५७ पूर्वमेव मया प्रोक्तो रामो नारायणः परः सीता च योगमा-
येति बोधितोऽपि न बुध्यसे ५८

नाच्च ५४ अतस्तद्वाचं वलं हनूमत्सहितं नाशयस्व ५५ रावणो द्रुपदस्य सर्वश्रेष्ठस्य रावणस्येत्यर्थः यद्वा लोकरावणानां श्रेष्ठस्य
परिदेवितम् परिदेवनरूपं वचनं ५६ यत्पापस्य कर्मणः फलं प्राप्तिं तेन ते मया गदितम् तदद्योपगतं प्राप्तम् ५७ रामो नारायण इ
ति पूर्वमेव प्रोक्तः कथितः तवेति शेषः एवमनेक प्रकारैः रामस्य नारायणत्वं न बुध्यसे तस्यैतत्फलमागतमिति शेषः ५८ ५९

ननु त्वयेदं कथं ज्ञातं तत्राह एकदेति सानौ पर्वतशिरसरे विशालायां शिलायामिति शेषः विशालायां नगर्यामित्यन्ये ५९ कुतोगं
तासि कुत आगतो सीत्यर्थे आर्षदेवानां मंत्रणे देवानां विचारस्थाने इत्यर्थः तत्र स्थितोऽहं तत आगत इति प्राहेत्यन्वयः ६० युवा
भ्यां रावणकुंभकणभ्याम् ६१ अक्षोभ्यं केनाप्यप्रापणीयक्षोभं जहीत्यत्र हेतुगर्भं विशेषणं त्रैलोक्यकंदकमिति ६२ राव
णकंदकं रावणरूपं कंदकम् ६३ विष्णोरीश्वरत्वसूचकं सत्यसंकल्पत्वम् ६४ ६५ मायया मानुषशरीरं नत्वसौ वस्तुतो मा

एकदाऽहं वने सानौ विशालायां स्थितो निशि दृष्टो मया मुनिः साक्षान्नारदो दिव्यदर्शनः ५९ तमब्रु
वं महाभाग कुतोगं तासि मेवद इत्युक्तो नारदः प्राह देवानां मंत्रणे स्थितः ६० तत्रोत्पन्नमुदंतं तेव-
क्ष्यामि शरणतत्त्वतः युवाभ्यां पीडिता देवाः सर्वे विष्णुमुपागताः ६१ ऊचुस्ते देवदेवेशं स्तुत्वा भक्त्या
समाहिताः जहिरावणमक्षोभ्यं देवत्रैलोक्यकंदकं ६२ मानुषेण मृतिस्तस्य कल्पिता ब्रह्मणा पुरा
अतस्त्वं मानुषो भूत्वा जहिरावणकंदकम् ६३ तथेत्याह महाविष्णुः सत्यसंकल्प ईश्वरः जातोरयुक्
ले देवो राम इत्यभि विभक्तः ६४ सह निष्यति वः सर्वानित्यक्त्वा प्रययौ मुनिः अतो जानीहि रामं त्वं परं
ब्रह्म सनातनम् ६५ त्यज वैरं भज स्वाद्यमायामानुषविग्रहम् भजतो भक्तिभावेन प्रसीदति रघूत्त-
मः ६६ भक्तिर्जनित्री ज्ञानस्य भक्तिर्मोक्षप्रदायिनी भक्तिहीनेन यत्किंचित्कृतं सर्वमसत्समम् ६७
अवताराः सबहवो विष्णोर्लीलानुकारिणः तेषां सहस्रसहस्रो रामो ज्ञानमयः शिवः ६८ रामं भ
जंति निपुणामनसा वचसाऽनिशम् अनायासेन संसारं तीर्त्वा यांति हरेः पदम् ६९

मुषः कश्चिज्जीव इत्य

र्थः भजत इति द्वितीया बहुवचनम् ६६ भक्त्या प्रसीदति इत्यस्योपपत्तये भक्तेरुत्कर्षमाह भक्तिरिति ज्ञानजनकत्वादेव तस्या
मोक्षदत्तं किंबहुना कर्म भक्तिहीनं कृतमसत्समं अकृततुल्यं फलाजनकमित्यर्थः ६७ सर्वावतारेष्वयं मुख्योऽवतार इत्याह रावता
रा इति लीलानुकारिणस्तत्तज्जातिचेष्टानुकरणशीलस्येत्यर्थः ६८ ये निपुणारामं भजंति ते संसारं तीर्त्वा हरेः पदं यांति ६९

शङ्खसत्त्वाः शङ्खान्तः करणाभवः संसारोभोगः शरीरयम्यतादशोयोमहानहिः कालस्तदीयैः पाशैर्बन्धनैर्मुक्ताः सीतापतेरनंतसरवंपदं
शङ्खं ब्रह्म प्रयाति प्राप्नुवन्ति ७० इति श्रीमत्सकलरा० अध्यात्मरा० युद्धकांडे सप्तमः सर्गः ७ उत्पन्ननिव क्रोधादिति शेषः १
समीकृत्य अंगीकृत्य मत्सम व्यवहारो भूत्वा २ ३ ४ अभिनादयन् स्वनाद प्रतिध्वनियुतं कुर्वन् ५ कालयामास पीडयामास ६ कालां-

ये राममेव सततं भविशङ्खसत्त्वाध्यायंति तस्य चरितानि पठन्ति सन्तः मुक्तास्त एव भवभोगमहाहिपा
शैः सीतापतेः पदमनंतसरवंप्रयाति ७० इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे
सप्तमः सर्गः ७ श्रीमहादेव उवाच कुंभकर्णवचः श्रुत्वा भृकुटी विकलाननः दशग्रीवो जगादेदमा
सनादुत्पन्ननिव १ त्वं मानी तौ न मे ज्ञानबोधनाय सुबुद्धिमान् मया कृतं समीकृत्य युध्यस्व यदि रोच
ते २ नो चेद्गच्छ सप्तस्यर्थं निद्रात्वां बाधतेऽधुना रावणस्य वचः श्रुत्वा कुंभकर्णो महाबलः ३ रुष्टो य
मिति विज्ञाय तूर्णं युद्धाय निर्ययौ सलंघयित्वा प्राकारं महापर्वतसन्निभः ४ निर्ययौ नगरात्तूर्णं
भीषयन् हरि सैनिकान् सननाद महानादं समुद्रमभिनादयन् ५ वानरां कालयामास बाहुभ्यां भक्षयन् रूपा
कुंभकर्णं तदा दृष्ट्वा सपक्षमिव पर्वतम् ६ दुद्रुवुर्वा नराः सर्वे कालांतकमिवाः खिलाः त्रिमंतं हरिवाहिन्यां
मुद्गरेण महाबलम् ७ कालयंतं हरीन् वेगाद्भक्षयंतं समंततः चूर्णयंतं मुद्गरेण पाणिपादैरनेकधा ८
कुंभकर्णं तदा दृष्ट्वा गदापाणिर्विभीषणः ननामचरणौ तस्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य बुद्धिमान् ९ विभीषणोऽहं
भ्रातुर्मेदयां कुरु महामते रावणस्तु मया भ्रातुर्बहुधा परिबोधितः १० सीतां देहीति रामाय रामः सा-
क्षाज्जनार्दनः नश्यतो तिच मां हंतुं खड्गमुद्यम्य चोक्तवान् ११ तत्र मिव कालमिवांतकमिव च तं दृष्ट्वा दुद्रुवुरित्यर्थः

मुद्गरेण युतमिति शेषः ७ पाणिपादैश्च स्त्रीयैश्चूर्णयंतं एकवत्त्वाभाव आर्षः ८ एवमनेकप्रकारेण चूर्णयंतं ८ बुद्धिमान् सर्वस्विय
वस्यासुज्येष्ठो मंतव्य इति सदाचाराभिज्ञः ९ १० परिबोधनप्रकारमाह सीतामित्यादि इति बोधितस्तन् नश्यतो तिनश्नतवान् वि
परीतं खड्गमुद्यम्य हंतुं मुद्यत इति शेषः ततः कथंचिन्निरुत्तो मां पदाहत्वा उक्तवांश्च ११

किमुक्तवांस्तदाह धिक्त्वांगच्छेति ततोऽहंचतुर्भिर्मन्त्रिभिरिति १२ समालिङ्ग्यचाहेतिशेषः तदेवाह वत्सत्वमिति १३ ननुमेजीवनं
 कथंसंभाव्यतेतत्राह महाभागवतोसीति भगवद्वक्तव्यतेनाशः कथमपिनसंभाव्यइतिभावः १४ यतोहंमदेनमत्तनेत्रस्ततोमम-
 स्वीयपरविभागेनकिमपिनदृश्यतेऽतस्त्वांगच्छ कदाचित्त्वय्यपिप्रहारसंभवात् १५ चिंतापरः कुंभकर्णः कथंनाशमेष्यतीतिचिंता

धिक्त्वांगच्छेतिमांहत्वापदापापिभिरावृतः चतुर्भिर्मन्त्रिभिःसार्धंरामंशरणमागतः १२ तद्धूत्वा
 कुंभकर्णोपिज्ञात्वाभ्रातरमागतम् समालिङ्ग्यचवत्सत्वंजीवरामपदाश्रयः १३ कुलसंरक्षणा
 र्थायिरक्षसानांहितायच महाभागवतोऽसित्वंपुरामेनारदाच्छूतम् १४ गच्छतातममेदानींदृश्य-
 तेनचकिंचन मदीयोवापरोवापिमदमत्तविलोचनः १५ इत्युक्तोऽश्रुमुखोभ्रातुश्चरणवभिवंध
 सः रामपार्श्वमुपागत्यचिंतापरउपस्थितः १६ कुंभकर्णोपिहस्ताभ्यांपादाभ्यांपेषयन्हरोन्
 चचारवानरींसेनांकालयन्गंधहस्तिवत् १७ दृष्ट्वातंराघवःक्रुद्धोवायव्यंशस्त्रमादरात् चिक्षे
 पकुंभकर्णायतेनचिच्छेदरक्षसः १८ समुद्ररंदक्षहस्तंतेनघोरंननादसः सहस्तःपतितोभूमाव
 नेकानर्दयन्कपीन् १९ पर्यंतमाश्रिताःसर्वेवानराभयवेपिताः रामराक्षसयोर्युद्धंपश्यंतःपर्यव
 स्थिताः २० कुंभकर्णश्छिन्नहस्तःशालमुद्यम्यवेगतः समरेराघवंहंतुंदुद्रावतमथोलिनत् २१ शाले
 नसहितंवामहस्तमैद्रेणराघवः छिन्नबाहुमथायांतंनर्दंतंवीक्ष्यराघवः २२ द्वावर्धचंद्रौनि
 शितावादायास्य पदद्वयम् चिच्छेदपतितोपादौलंकाद्वारिमहास्वनौ २३ निकृत्तपाणिपादोऽ
 पिकुंभकर्णोऽतिभीषणः वडवामुखवदह्रं व्यादायरघुनंदनं २४ अभिदुद्रावनिनदत्तराहुश्चंद्रमसंय
 था अपूरयसिताग्रेश्चसायकैस्तदधूतम् २५

परः १६ यस्यगंधंसमाध्यायाच्चोगजाःपलायंतेसगंधगजः सयथाक्षुद्रपशून्
 कालयन्चरतितद्वदयंचचार १७ वायव्यंशस्त्रंवायव्यास्त्राभिमन्त्रितंशस्त्रम् १८ १९ पर्यंतमाश्रितायुद्धभूम्येस्थिताहस्तपात-
 भयात्तत्प्रांतमाश्रिताइत्यर्थः २० २१ २२ २३ २४ वडवामुखंनामसमुद्रेशवयोजनविस्तीर्णंविडवाग्निवासस्थानम् २५

अ. रा. टी
२०

२६ सशरः तत्तशिरः २७ शिरोलंकाद्वारिपतितम् कायोमहोदयोपतितइतिशेषः २८ अस्यशिरोद्वारंरोधयत् अरुंधदित्यर्थः अडभाव
आर्षः निवृत्ताप्रेषणास्मिन् नक्त्रादिसमुद्रेकायपातात्स्वगाः यक्षिणः २९ अप्सरोभिः सहेतिशेषः ईडिरेतुषुवुः कुसुमासारैरामं
वर्षति अभिनंदवंतोवभूवुरितिशेषः ३० ३१ ऐद्रास्त्रेणयुक्तोबाहुयस्यतम् ३२ ३३ देवानांहिरण्यगर्भादीनामपिदेवपूज्यपरमा
त्यन्सर्वेजीवांशांयस्यतादृशअतएवसनातनसदाभवनित्येत्यर्थः नारंजीवसमूहस्तस्यायनं अखिलाधारजगदुत्पत्तिस्थिति-

शरपूरितवक्त्रोः सौचुक्त्रोशातिभयंकरः अथसूर्यप्रतीकाशमैंद्रांशरमनुत्तमम् २६ वज्राशानिसमंरामश्चि-
क्षेपास्तरमृत्यवे सतत्पर्वतसंकाशंस्फुरत्कुंडलदंष्ट्रकम् २७ चकर्तरक्षोधिपतेः शिरोवृत्रभिवाशानिः त
च्छिरः पतितंलंकाद्वारिकायोमहोदयो २८ शिरोस्य रोधयद्द्वारंकायो नक्त्राद्यचूर्णयत् ततोदेवाः सक्र-
षयो गंधर्वाः पन्नगाः स्वगाः २९ सिद्धायक्षागूह्यकाश्च अप्सरोभिश्चराधवम् ईडिरेकुसुमासारैर्वर्षति
श्चाभिनंदिताः ३० आजगामतदारामं द्रष्टुं देवमुनीश्वरः नारदोगगनात्तूर्णंस्वभासाभासयन्दिशः ३१
राममिंदीवरश्यामसुदारंगंधनुर्धरम् ईषेत्ताम्रविशालाक्षमैंद्रास्त्रांचितबाहुकम् ३२ दयाद्रदृष्ट्याप-
श्यंतं वानरान्शरपीडितान् दृष्ट्वागद्गदयावाचाभक्त्यास्तोतुं प्रचक्रमे ३३ नारदउवाच देव
देवजगन्नाथपरमात्मन्सनातन नारायणारखिलाधारविश्वसाक्षिन्मोक्तते ३४ विशद्भुजानरूपोः
पितृलोकानतिवंचयन् माययामनुजाकारः सुखदुःखादिमानिव ३५ त्वंमाययागूह्यमानः सर्वेषां
हृदिसंस्थितः स्वयंज्योतिस्त्वभावस्त्वं व्यक्त एवामलात्मनाम् ३६ उन्मीलयन्सृजस्ये तन्नेत्रेणमज
गन्नायम् उपसंहियते सर्वं त्वया चक्षुर्निर्मिलनात् ३७

नाशकारणविश्वसाक्षिन्तर्यामितयेतिभावः ३४ अतिवंचयन्स्वस्वरूपगोपनेन संसारपातिनः कुर्वन् एतदपिमायाकृतमेवतत्त्व
तस्तन्नारोपितं बोध्यम् ३५ सर्वेषां हृदिस्थितोऽपि स्वप्रकाशोपितं माययागूह्यमनोभवसितर्हीदृशत्वे किं मानमित्यत आह अम
लात्मनां व्यक्त एवेति तदनुभव एव तत्त्वतादृशत्वे प्रमाणमितिभावः ३६ उन्मीलयन्नितितवनिमेषोन्नेषावेवसृष्टिप्रलयावितिभावः ३७

यस्मिन्नित्यदाधारत्वादित्थं भातीति व्यवहारविषयः भानस्य त्वद्रूपत्वादिति भावः यत एतच्चराचरं जायते यस्मिन् लीयते येन तिष्ठ-
ति चेत्पर्यः सार्वविभक्तिकस्तमिः यस्यादधिकं न किंचित्तस्यै ब्रह्मरूपिणे नम इत्यर्थः ३८ यं प्रकृतिं जानंति शक्तिशक्तिमतोरभेदा-
त्तयं पुरुषं जानंति अंशांशिनोरभेदात् ममैवांशो जीवलोके जीव भूतः सनातन इति गीतोक्तेः व्यक्तस्वरूपः कालो निमिषादिः अव्य-
क्तः क्षणरूपस्तदुभयरूपं कालं यत्वां जानंति तस्यै नमः ३९ ४० विकाररहितत्ववादसर्वाकारवादयोरापाततो विरोधो दृश्यते जग-
तो विकाररूपत्वात् ४१ त्वत्पसादलभ्यं निश्चयमाह माययेति एवं च जगदाकाररूपत्वं मायिकमिति न विरोधः मायिकत्वज्ञानं च

यस्मिन् सर्वमिदं भातियतश्चैतच्चराचरम् यस्यान् किंचिल्लोकेऽस्मिन् तस्यै ते ब्रह्मणे नमः ३८ प्रकृ-
तिं पुरुषं कालं व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणम् यं जानंति मुनिश्रेष्ठास्तस्यै रामाय ते नमः ३९ विकाररहितं श-
ब्दं ज्ञानरूपं श्रुतिर्जगौ त्वां सर्वजगदाकारमूर्तिं चाप्याह सा श्रुतिः ४० विरोधो दृश्यते देववैदिको वेद-
वादिनाम् निश्चयं नाधिगच्छंति त्वत्पसादं विना बुधाः ४१ मायया क्रीडतो देवन विरोधो मना गपि
रश्मिजालं रवेर्यद् दृश्यते जलवद्भूमात् ४२ त्वांति ज्ञानात्तथारामत्वयि सर्वं प्रकल्यते मनसो वि-
षयो देवरूपं ते निर्गुणं परं ४३ कथं दृश्यं भवेद्देवदृश्याभावे भजे त्वयम् अतस्तवावतारेषु रूपाणि नि-
पुणाश्रुवि ४४ भजंति बुद्धिः संपन्नास्तरं त्येव भवार्णवम् कामक्रोधादयस्तत्र बहवः परिपंथिनः ४५

जगत्त्वत्पसादं विना दुर्लभमिति भावः ननु मायिकत्वेऽपि जगत्स्वरूपत्वं भगवतः कथमित्यत्राह रश्मिजालमिति तथा तत्र म-
रुद्देशावच्छिन्ने रश्मिजाले जलममो मृगाणाम् ४२ तथा त्वयि जगद्भांति ज्ञानात् शक्तौ रजतमिव प्रकल्यते जनैः माय-
याऽपि निरधिष्ठानकममोत्पादनासंभवात् अतस्त्वं तद्रूप इत्युच्यसे यत्तु ते वास्तवनिर्गुणं रूपं तन्मनसः अचणमनननिदिध्या-
सनादिसंस्कृतस्य मनसो विषयः दृश्यते परया बुद्धौ तिष्ठते ४३ तत्तव निर्गुणं रूपं दृश्यं चक्षुरादिविषयः कथं भवेत् दृश्याभा-
वे दृश्यत्वाभावे कथं भजे त्वसेवेत् अतः तज्ज्ञानासंभवात्तद्रूपाविचारेणावताररूपाणि भजंति तावन्तेव भवार्णवं तरं त्येव ४४ ४५

भीषयति त्वत्पूजानां निवर्तयति ध्यानदाढ्योपायमाह त्वन्नामस्मरतां पुंसां तद्रूपमपिमानसे भवतीति शेषः नामस्मरणमेव भगवद्रूपं ध्याने हृदउपाय इति भावः ४६ सगुणसेवाऽपि मोक्षदेत्याह तत्पूजेत्यादिगोः पदायते इत्यनेन तस्य शक्यतरणत्वं सूच्यते ४७ अतो निर्गुणसेवायादुष्करत्वात् सगुणसेवाया अपि मोक्षदत्वाच्चेत्यर्थः मुक्तः संसारकुशे शान्त्युक्तावस्थत्वं स्वस्य सूचितम् अतएव सर्वदेवतैः पूज्यः ४८ एवं मुख्यरूपेण स्तुत्वा प्रकृतकर्मणाऽपि स्तौति रामेति गतः गतप्रायः ४९ श्वइति इदं तद्वधस्यासन्नकालताद्यौ तत्कंवा लीक्युक्त्या अपि वेश्योक्त्या च दिनत्रयेणेंद्रजितो वधः प्रतीयते अग्रेत्रापि वक्ष्यति अहोरात्रैस्त्रिभिर्वरिः कथंचिद्विनिपातित इ

भीषयति सदाचेतो मार्जारामूषकं यथा त्वन्नामस्मरतां नित्यं त्वद्रूपमपिमानसे ४६ त्वत्पूजानिरतानां ते कथासृतपरत्वनाम् त्वद्रक्तसंगिनारामसंसारो गोः पदायते ४७ अतस्ते सगुणं रूपं ध्यात्वाऽहं सर्वदा हृदि मुक्तश्चरामि लोकेषु पूज्योऽहं सर्वदेवतैः ४८ रामत्वयामहं कार्यं कृतं देवहिते च यथा कुंभकर्णवधेनाद्यभूमारोयंगतः प्रभो ४९ श्वो हनिष्यति सौमिभिरिन्द्रजेतारमाह वै हनिष्यसे य रामस्त्वं परश्वोदशकंधरम् ५० पश्यामि सर्वदेवेशसिद्धैः सह न भोगतः अनुगृणहीषमां देवगमिष्यामि सरालयम् ५१ इत्युक्त्वा राममामं च नारदो भगवान् ऋषिः ययौ देवैः पूज्यमानो ब्रह्मलोकमकल्मषम् ५२ ज्ञातं निहतं श्रुत्वा कुंभकर्णमिहाबलम् रावणः शोकसंतप्तो रामेणाक्लिष्टकर्मणा ५३ मूर्छितः पतितो भूमावुत्थाय बिललापह पितृव्यं निहतं श्रुत्वा पितरं चातिविह्वलम् ५४ इन्द्रजित्वाह शोकात्तेत्यजशोकं महामते मयि जीवति राजेंद्र मेघनादे महाबले ५५ दुःस्वस्यावसरः कुत्र देवांतक महामते व्येतुते दुःस्वमखिलं स्वस्थो भवमहीपते ५६ ति एवं परश्वदित्यपि आग्निवेश्य रामायणे अष्टादशाहानिरामरावणयोर्द्वयुद्धस्योक्तेः ५० न

भोगतः नभः शब्देन भूर्लोकोर्ध्वलोकास्तदन्यतमस्थितः सर्वयुद्धवृत्तांतं पश्यामि साक्षात्करोमि त्वद्रक्तिजनितज्ञानोत्कर्षेण ज्ञानप्रतिबंधकस्य सर्वेन्द्रियतमसो निवर्तनात् अनेन गमनानुज्ञार्थमुक्तं युद्धदर्शनार्थं स्थेयमित्यस्यावसरो निराकृतः ५१ ५२ रामेण निहतं श्रुत्वा त्वन्वयः ५३ पितरं चातिविह्वलं दृष्ट्वेति शेषः ५४ शोकात्तेरावणं प्राह त्यजेत्यादि ५५ देवांतकेति देवनाशकस्य मनुष्यमात्रादुःस्वावसरः चेत्यर्थः ५६

समीकरिष्यामि तदीयसुरव्यहननेनात्मीयं सर्वदुःखं दुःखेन समं करिष्यामीत्यर्थः तदेवाह हनिष्यामीति तदुपायमाह गत्वेति ५७ ल-
ब्धेत्यस्य योत्स्यामीति शेषः तस्माद्रथादिलाभात् अजेयः युद्धे इति शेषः निर्दिष्टमुक्तं हवनस्थलं गत्वा हवनायोपचक्रमे इत्यन्वयः
५८ ५९ दुरात्मनः इन्द्रजितः तदा अजेय इति च्छेदः ६० शीघ्रं होमसमाप्तेः प्रागेव बालोलक्ष्मणः कथं तं हन्यादिति संदेहो मास्ति त्वाहह

सर्वं समीकरिष्यामि हनिष्यामि च वैरिपून् गत्वानि कुंभिलांसद्यस्तर्पयित्वा हुताशनम् ५७ लब्धवारथा
दिकं तस्मादजेयो हं भवाम्यरेः इत्युक्त्वा त्वरितं गत्वा निर्दिष्टं हवनस्थलम् ५८ रक्तमाल्यांबरधरो रक्तगं
धानुलेपनः नि कुंभिलास्थले मौनी हवनायोपचक्रमे विभीषणोऽथ तच्छ्रुत्वा मेघनादस्य चेष्टितम्
५९ प्राहरामाय सकलं होमारं भंदुरात्मनः समाप्य ते चेद्वो मोऽयं मेघनादस्य दुर्मतेः तदा जेयो भवेद्राम
मेघनादः सरासरैः ६० अतः शीघ्रं लक्ष्मणेन धातयिष्यामिरावणिम् आज्ञापय मया साद्धं लक्ष्मणं ब-
लिनां वरम् हनिष्यति न संदेहो मेघनादं तवाचुजः ६१ श्रीराम उवाच अहमेवागमिष्यामि हंतु
मिन्द्रजितं रिपुम् आग्नेयेन महास्त्रेण सर्वराक्षसधातिना ६२ विभीषणो पितं प्राह नासा वन्यैर्निहन्य
ते यस्तद्वादशवर्षाणि निद्राहारविवर्जितः ६३ तेनैव मृत्युर्निर्दिष्टो ब्रह्मणाऽस्य दुरात्मनः लक्ष्मण
स्तु अयोध्याया निर्गम्या यात्तया सह ६४ तदादि निद्राहारादीन् जानाति रघूत्तमं सेवार्थं तव राजेन्द्र-
ज्ञातं सर्वमिदं मया ६५ तदाज्ञापय देवेश लक्ष्मणं त्वरया मया हनिष्यति न संदेहः शेषः साक्षाद्दराध-
रः ६६ त्वमेव साक्षाज्जगता मधीशो नारायणो लक्ष्मण एव शेषः युवांधराभारनिवारणार्थं जातौ जग-
न्नाटकसूत्रधारौ ६७ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमा म० युद्धकांडे अष्टमः सर्गः ८

निष्यतीति ६१ रामो मया मानुष्यं नादयन्नाह मेवेति ६२ ६३ लक्ष्मणस्तु तादृश इत्याह लक्ष्मणस्त्विति त्वया सह यत्प्रभृत्यायात्
६४ तदादि निद्रादीनि न जानाति न स्मरति अनुष्ठानं तु दूरापास्तमित्यर्थः तत्प्रागे हेतुः सेवार्थं तवेति ६५ मया सह इति शेषः ६६ त-
स्य शेषत्वमेव दाह्याय पुनराह त्वमेवेति जगतो निर्माणरूपं नाटकं तस्य सूत्रधारौ सुरव्यकारणौ ६७ इति श्रीम० युद्धकांडे अष्टमः सर्गः ८

विभीषणेति तस्य इन्द्रजितः रौद्रस्य अतितामसस्य १ ममसेवनं मत्सेवाकरणं निद्रादिराहित्यरूपम् २ पूर्ववनवाससमये हंतस्य निद्राहारादि
सहितं ज्ञात्वाऽपि भविष्यतः कार्यं स्येन्द्रजिद्वयरूपस्य गुरुत्वात् तूष्णीमासंतं न निषिद्धवानित्यर्थः इत्युक्त्वा विभीषणमिति शेषः ३ ल
क्ष्मणेति द्विः संबोधनमादरपूर्वमन्यासाध्यत्वसूचनाय ४ सैन्यसंवृतः क्रशराजः सचिवसहितो विभीषणश्च तामभियास्य

श्रीमहादेव उवाच विभीषणवचः श्रुत्वा रामो वाक्यमथाब्रवीत् जानामितस्य रौद्रस्य मायां कृत्स्नां
विभीषण १ सहिब्रह्मास्त्रविच्छुरो मायावीचमहाबलः जानामिलक्ष्मणास्यापि स्वरूपं ममसेवनम्
२ ज्ञात्वैवा समहंतूष्णीमविष्यत् कार्यं गौरवात् इत्युक्त्वा लक्ष्मणं प्राहरामो ज्ञानवतां वरः ३ गच्छ ल-
क्ष्मण सैन्येन महता जहिरावणिम् हनूमत्पुत्रैः सर्वैर्युधैः सह लक्ष्मण ४ जांबवान् क्रशराजो यं सह
सैन्येन संवृतः विभीषणश्च सचिवैः सह तामभियास्यति ५ अभिज्ञस्तस्य देशस्य जानाति विवराणि
सः रामस्य वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणः सविभीषणः ६ जग्राह कार्मुकं श्रेष्ठमन्यद्भीमपराक्रमः रामपादांबु-
जं स्पृश्य हृष्टः सौमित्रिरब्रवीत् ७ अद्य मत्कार्मुकान्मुक्ताः शरानिभिर्घरावणिम् गमिष्यंति हि पातालं स्त्रा-
तुं भोगावती जले ८ एवमुक्त्वा स सौमित्रिः परिक्रम्य प्रणम्य तम् इन्द्रजिनिधनाकांक्षीययौत्वरितविक्र-
मः ९ वानरैर्बहुसाहस्रैर्हनूमान्पुष्टतोऽन्वगात् विभीषणश्च सहितो मंत्रिभिस्त्वरितं ययौ १० जांबव-
त्पुत्रश्चक्रक्षः सौमित्रित्वरयाऽन्वगुः गत्वा निकुंभिलादेशं लक्ष्मणो वानरैः सह ११ अपश्यद्वलसंघा-
तं दूराद्राक्षससंकुलम् धनुरायम्य सौमित्रिर्यत्तो भूदूरिविक्रमः १२ अंगदेन च वीरेण जांबवान् राक्ष-
साधिपः तदा विभीषणः प्राह सौमित्रिं पश्य राक्षसान् १३ ति अनुयास्यति ५ विभीषणस्यानुगमनं कार्यसा-

धकमित्याहाभिज्ञ इति तस्येन्द्रजिद्वननदेशस्य विवराणि रिपूणां छिद्राणि ६ स्पृश्य स्पृष्ट्वा ७ भोगावती पातालगंगा ८ संस्पृ-
तात्पर्यः स्मृतस्वनिवासश्च तं रामम् ९ १० ११ बलसंघातं इन्द्रजिद्रक्षणां स्थितं राक्षससंकुलं राक्षसव्याप्तम् १२ अंगदेन वी-
रेण जांबवान्यत्तो भूदूरित्यनुकर्षः राक्षसाधिप इत्युत्तरार्थस्थविभीषणान्वयिराक्षसान् इन्द्रजिद्रक्षकान् १३

१४ अस्मिन्नस्त्रीनीकेभिन्नेतच्छ्रमेदेनपलायिते एतत्कर्मइंद्रजिह्वनकर्म १५ १६ राक्षसेंद्रसुतंप्रति तत्सेनांप्रतीत्यर्थः १७ तेरा
क्षसाः १८ शब्दः शूराणांसिंहनादरूपः १९ निकुंभिलांचहोमंचेतिकेवलंकर्मत्यागएव न किंतु तद्देशत्यागोपीत्यर्थः २० महताक्रो
धेनयुतोयुद्धायसौमित्रिलक्ष्मणमाह्वयित्वारणमूर्धनिरणभूमध्यभागं आगमत्प्राप्तः ल्यब्भावआर्षः २१ समाह्वयतेवाह

यदेतद्राक्षसानीकंमेघश्यामं विलोक्यते अस्यानीकस्यमहतोभेदनेयत्ववान्भव १४ राक्षसेंद्रसु-
तोऽप्यस्मिन्भिन्नेदृशोभविष्यति अभिद्रवाशयावहैनैतत्कर्मसमाप्यते १५ जहिवीरदुरात्मानं
हिंसापरमधार्मिकम् विभीषणवचःश्रुत्वालक्ष्मणःशत्रुलक्ष्मणः १६ ववर्षशरवर्षाणिराक्षसेंद्रसु-
तंप्रति पाषाणैःपर्वताग्रैश्चवृक्षैश्चहरियूथपाः १७ निर्जघ्नुःसर्वतोदैत्यान्तेपिवानरयूथपान् प
रश्वधैःसितैर्बाणैरसिभिर्यष्टितोमरैः १८ निर्जघ्नुर्वानरानीकतदाशब्दोमहानभूत् ससंप्रहारस्तु
मुलःसंजज्ञेहरिरक्षसाम् १९ इंद्रजित्स्वबलंसर्वमर्द्यमानंविलोक्यसः निकुंभिलांचहोमंचत्यक्त्वा
शोघंविनिर्गतः २० रथमारुह्यसधनुःक्रोधेनमहतागमत् समाह्वयित्वासौमित्रियुद्धायरणमू-
र्धनि २१ सौमित्रेमेघनादोऽहंमयाजीवन्नमोक्षसे तत्रदृष्ट्वापितृव्यंसःप्राहनिष्ठुरभाषणम् २२
इहैवजातःसंवृद्धःसाक्षाद्भातापितुर्मम यस्त्वंस्वजनमुत्सृज्यपरभृत्यत्वमागतः २३ कथंद्रुह्य-
सिपुत्रायपापीयानसिदुर्मतिः इत्यक्त्वालक्ष्मणंदृष्ट्वाहनूमत्पृष्ठतःस्थितम् २४ उद्यदायुध
निस्त्रिंशेरथेमहतिसंस्थितः महाप्रमाणमुद्यम्ययोरंविस्फारयन्धनुः २५ अद्यवोमामकाबा
णाःप्राणान्यास्यंतिवानराः ततःशरंदाशरथिःसंधायाभिन्नकर्षणः २६

सौमित्रेइतिनिष्ठुरभाषणम् निष्ठुरवाक्यम् २२ परभृत्यत्वमागतइत्यस्येदंशंत्वांघिगितिशेषः २३ द्रुह्यसिमदीयंछिद्रंशु
भ्योदर्शयन्नित्यर्थः पृष्ठतः सार्वविभक्तिकस्तसिः पृष्ठेत्यर्थः उद्यंतिप्रकाशंस्थितानिआयुधानिनिस्त्रिंशाश्चयस्मिन्तादृशो
रथेइत्यर्थः महाप्रमाणंसार्धसप्तवितस्ति २५ भोवानरायुष्माकंप्राणान्ममबाणाः पास्यंतइतिअवददितिशेषः दाशरथिर्लक्ष्मणः

इंद्रजित्कोधाद्रक्तनयनो बाणपातसमकाललक्ष्मणमपश्यत् २७ ततः शरैराहतः पीडितो मूढः मूर्छितोऽभवत् प्रत्याहूतं-
द्वियः प्रासेन्द्रियज्ञानः पुनर्व्यपगतमूर्च्छोऽभवदितियावत् २८ सौमित्रिमभिचक्राम तत्संमुखं जगामेत्यर्थः २९ ३० ३१ संप्रय-

ससर्जराक्षसेन्द्राय क्रुद्धः सर्पद्वयवसन इन्द्रजिद्रक्तनयनो लक्ष्मणं समुदेक्षत् २७ शक्राशानिसमस्पर्शं
लक्ष्मणेनाहतः शरैः मुहूर्तमभवत् मूढः पुनः प्रत्याहूतं द्वियः २८ ददर्श विस्थितं वीरं वीरोदशरथात्मजं
सौमित्रिक्रामसौमित्रिक्रोधसंरक्तलोचनः २९ शरानधनुषिसंधाय लक्ष्मणं चेदमब्रवीत् यदिते प्रथ-
मे युद्धे न दृष्टो मे पराक्रमः ३० अद्य त्वां दर्शयिष्यामिति श्वेतानां व्यवस्थितः इत्युक्त्वा सप्तभिर्बाणैरभि-
विव्याध लक्ष्मणम् ३१ दशभिश्च हनूय तं तीक्ष्णधारैः शरोत्तमैः ततः शरशतेनैव संप्रयुक्तेन वीर्यवान्
३२ क्रोधद्विगुणसंरब्धो निर्विभेदविभीषणम् लक्ष्मणोऽपि तथा शत्रुं शरवर्षैरवाकिरत् ३३ तस्य
बाणैः स्रंसं विद्धं कवचं कांचनप्रभम् व्यशीर्यतरथोपस्थेति लशः पतितं भुवि ३४ ततः शरसहस्रेण
संक्रुद्धो रावणात्मजः विभेदसमरे वीरं लक्ष्मणं भीमविक्रमम् ३५ व्यशीर्यतापतद्विव्यं कवचं लक्ष्म-
णस्य च कृतप्रतिकृतान्योन्यं बभूवतुरभिद्रुतौ ३६ अभीक्ष्णं निश्वसंतौ तौ युत्येतां तु मुलं पुनः शर-
संहतसवंगौ सर्वतोरुधिरोक्षितौ ३७ सदीर्घकालं तौ वीरावन्योन्यं निशितैः शरैः अयुध्यतां महा-
सखौ जयाजयविवर्जितौ ३८ एतस्मिन्नंतरे वीरो लक्ष्मणः पंचभिः शरैः रावणः सारथिं साश्वरथं च
समचूर्णयत् ३९ चिच्छेद कार्मुकं तस्य दर्शयन् हस्तलाघवम् सौम्यक्षु कार्मुकं भद्रं सज्जं चक्रे त्वरान्वि-
तः ४० तच्चापमपि चिच्छेद लक्ष्मणस्त्रिभिराशौः तमेवं लिन्नधन्वानं विव्याधानेकसायकैः ४१

क्तेन धनुषः सकाशात्प्रेरितेन ३२ ३३ स्रंसं विद्धं सतरां सम्यक् विद्धं रथमध्ये विशीर्णं तत्र पुनर्बाणैः स्तिलशः खंडितं भुवि पतित-
म् ३४ ३५ दिव्यमपि लक्ष्मणस्य कवचं तद्बाणैर्व्यशीर्यतापतच्च अन्योन्यं कृतप्रतिकृतौ कृतं प्रतिकृतं याभ्यां तादृशौ संधिरा-
र्षः ३६ तु मुलं अत्याश्रयं द्रष्टुमिच्छति शिष्यज्ञातुमशक्यं च ३७ जयाजयविवर्जितावित्यनेन समयुद्धतोक्ता ३८ ३९ ४० ४१

४२ ऐंद्रं ऐद्रास्त्राभिमंत्रितं यद्वा अगस्त्यद्वारा इन्द्रदत्तवृणीराद्रामेण दत्तमित्यर्थः ४३ ४४ ४५ तं वाणं ऐद्रवाणम् ४६ ४७ रघूत्तमं की-
र्तयंतः सद्गुणान्कीर्तयंतः तैरेव स्तुवंतश्चेत्यर्थः ४८ ४९ स्थिराभूत् तावत्पर्यंतं राक्षसाभारेण कंपमाने वासीदिति व्यंग्यं जयजल्पः स

पुनरन्यत्समादाय कार्मुकं भीमविक्रमः इन्द्रजित् लक्ष्मणं वाणैः शतैरादित्यसन्निभैः ४२ विभेदवानरात्स-
र्वान्वाणैरापूरयन्दिशः तत ऐंद्रं समादाय लक्ष्मणो रावणिं प्रति ४३ संधाया कृष्य कर्णोत्तं कार्मुकं ददति
धुरम् उवाच लक्ष्मणो वीरः स्मरन् रामपदांबुजम् ४४ धर्मात्मा सत्यसंधश्च रामो दाशरथिर्यदि त्रिलो-
क्यामप्रतिहंस्तदेनं जहिरावणिम् ४५ इत्युक्त्वा वाणमाकर्णो द्विकृष्य तमजिह्वगम् लक्ष्मणः समरे वीरः स
सर्जं द्रजितं प्रति ४६ सशरः सशिरस्त्राणं श्रीमज्जलितकुंडलम् प्रमथ्येंद्रजितः कायात्पातयामास भूत-
ले ४७ ततः प्रमुदिता देवाः कीर्तयंतो रघूत्तमम् ववर्षुः पुष्पवर्षाणि स्तुवंतश्च मुहुर्मुहुः ४८ जहर्ष-
शक्रो भगवान्सहदेवैर्महर्षिभिः आकाशोऽपि च देवानां शश्वदेदुंदुभिस्वनः ४९ विमलंगगनं चासी-
त्स्थिराभूद्विश्वधारिणी निहतं रावणिं दृष्ट्वा जयजल्पसमन्वितः ५० गतश्चमः ससौ मित्रिः शंख-
मापूरयद्रणं सिंहनादंततः कृत्वा ज्याशब्दमकरोद्विभ्रः ५१ तेन नादेन संहृष्टा वानराश्च गतश्चमाः
वानरैर्द्रैश्च सहितः स्तुवद्भिर्हृष्टमानसैः ५२ लक्ष्मणः परितुष्टात्मा ददर्शा भैत्यराघवम् हनूम्
द्राक्षसाभ्यांच सहितो विनयान्वितः ५३ ववंदे भ्रातरं रामं ज्येष्ठं नारायणं विभुम् त्वत्पसादाद्रघुश्रेष्ठहतो रा-
वणिराहवे ५४ श्रुत्वा तल्लक्ष्मणाद्वत्तया तमालिङ्ग्य रघूत्तमः मूर्ध्नि वद्वाय मुदितः स स्नेहमिदमब्रवीत्
५५ साधु लक्ष्मण तुष्टोऽस्मि कर्मते दुष्करं कृतम् मेघनादस्य निधने जितं सर्वमरिंदम् ५६ अहो रात्रौ
स्त्रिभिर्वीरैः कथंचिद्विनिपातितः निःसपत्नः कृतोऽस्य द्यनिर्यास्यति हिरावणः ५७ पुत्रशोकान्मया
योद्धुं तं हनिष्यामिरावणं मेघनादं हतं श्रुत्वा लक्ष्मणेन महाबलम् ५८

होजयशब्दः ५० ५१ गतश्चमा आसन्निति शेषः -
स्तुवद्भिर्लक्ष्मणमिति शेषः ५२ राक्षसो विभीषणः ५३ ५४ लक्ष्मणात्तदिन्द्रजिनिधनं श्रुत्वेत्यर्थः ५५ सर्वे राक्षसकुलं ५६ ५७ मया योद्धुं निर्या-
स्यतीत्यन्वयः ५८

५९ पर्यदेवयत् शोकंकृतवानित्यर्थः ६० पुत्रलालसः पुत्रे लालसा प्रीतिर्यस्यसः ६१ सर्वान् राक्षसान् निनाशयिषु न शायितुमि-
च्छुर्वाच युद्धाय गच्छामितीति शेषः ६२ बुद्ध्या संवीक्ष्य सीतानाशो रामनाश इति विचार्येत्यर्थः ६३ ६४ ६५ हे दशग्रीव वैश्रवणानु-

रावणः पतितो भूमौ मूर्छितः पुनरुत्थितः विललापातिदीनात्मा पुत्रशोकेन रावणः ५९ पुत्रस्य गुणकर्माणि
संस्मरन् पर्यदेवयत् अद्य देवगणाः सर्वे लोकपाला महर्षयः ६० हतमिन्द्रजितं ज्ञात्वा सखं स्वप्स्यंति निर्भयाः
इत्यादि बहुशः पुत्रलालसो विललाप ह ६१ ततः परमसंकुद्धो रावणो राक्षसाधिपः उवाच राक्षसान्सर्वा-
न्निनाशयिषु राहवे ६२ सपुत्रवधसंतप्तः शूरः क्रोधवशंगतः संवीक्ष्य रावणो बुद्ध्या हंतुं सीतां प्रदुद्रुवे ६३
स्वदूपाणि मथायांतं क्रुद्धं दृष्ट्वा दशाननम् राक्षसी मध्यगा सीता भयशोका कुलाभवत् ६४ एतस्मिन्नंतरे त-
स्य सचिवो बुद्धिमान् शूचिः सपाश्वीनाम मेधावी रावणं वाक्यमब्रवीत् ६५ ननु नाम दशग्रीवसाक्षाद्दे-
वश्रवणानुजः वेदविद्याव्रतस्नातः स्वकर्मपरिनिष्ठितः ६६ अनेकगुणसंपन्नः कथं स्त्रीवधमिच्छसि
अस्माभिः सहितो युद्धे हत्वा रामं च लक्षणम् ६७ प्राप्स्यसे जानकीं शीघ्रमित्युक्तः स न्यवर्तत ६७ त-
तो दुरात्मा सहृदानीवेदितं वचः स धर्म्यं प्रतिगृह्य रावणः गृहं जगामाशु शूचा विमूढधीः पुनः सभां च
प्रययौ सहृदुतः ६८ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमा म. युद्धकांडेन वमः सर्गः ९ श्रीमहादे-
व उवाच सविचार्य सभामध्ये राक्षसैः सह मंत्रिभिः निर्ययौ ये वशिष्ठास्तैराक्षसैः सह राघवम् १ श-
लभः शलभैर्युक्तः प्रज्वलंतमिवानलम् ततो रामेण निहताः सर्वे ते राक्षसा युधि २ स्वयं रामेण निहतस्ती-
क्ष्णाबाणेन वक्षसि व्यथितस्त्वरितं लंकां प्रविवेश दशाननः ३ दृष्ट्वा रामस्य बहुशः पौरुषं चाप्यमानुषं
रावणो मारुते श्रैव शीघ्रं शक्रांतिकं ययौ ४ जत्वादिभिर्ननु नाम अतिशयेन प्रसिद्धः कथं स्त्रीवधमिच्छसीत्यन्वयः ६६

इति सुपाश्वेनोक्तः सरावणो न्यवर्तत निवृत्तः ६७ शूचा शोकेन विमूढधीः सभा गमनमेव तदवसरे युक्तम् तन्न गृह गमनं विमोहः
६८ इति श्रीमत्सकलराजविषदु. युद्धकांडेन वमः सर्गः ९ १ २ ३ चापि पादपूरणे मारुते श्रैव पौरुषं दृष्ट्वेति अनुकर्षः ४

एवंप्रकारेण राक्षसयूथैः सहलंकाविनाशितेत्यन्वयः ५ तदेवाह महादैत्या इत्यादिदुःखसंदोहोदुःखसमूहः ६७ ८ तूणीरसाय
काः तूणीरस्थिताः सायका इत्यर्थः संभविष्यंति त्वांसम्यक्प्राप्स्यंति ९१० सर्वत्र सर्वदिक्षु आदिना अन्यान्यपि छिद्राणि ११ १२ रा

नमस्कृत्य दशग्रीवः शक्रं प्राञ्जलिं ब्रवीत् भगवन् राघवेणैवं लंकाराक्षसयूथैः ५ विनाशिता महादैत्यानि
हताः पुत्रबांधवाः कथं मे दुःखसंदोहस्तयि तिष्ठति सद्गुरो ६ इति विज्ञापितो दैत्यगुरुः प्राह दशाननम्
होमं कुरु प्रयत्नेन रहसित्वं दशानन ७ यदि विघ्नो न चेद्दोमे तर्हि होमानलोत्थितः ८ महानूरयश्च वाहाश्च
चापतूणीरसायकाः संभविष्यंति ते र्युक्तस्त्वमजेयो भविष्यसि ९ गृहाण मंत्रान्मृत्ताचरगच्छ होमं कुरु
द्रुतम् इत्युक्तस्त्वरितंगत्वा रावणो राक्षसाधिपः १० गुहां पातालसदृशीं मंदिरं सेचकार ह लंकाद्वारं
पादादिबद्ध्वा सर्वत्र यत्नतः ११ होमद्रव्याणि संपाद्य चान्युक्तान्याभिचारिके गुहां प्रविश्य चैकांतं मौनी-
होमं प्रचक्रमे १२ उत्थितं धूममालोक्य महान्तरावणानुजः रामाय दर्शयामास होमधूमं भयाकुलः १३
पश्य राम दशग्रीवो होमं कर्तुं समारभत यदि होमः समाप्तः स्यात्तदा जेयो भविष्यति १४ अतो विघ्ना-
य होमस्य प्रेषया शहरीश्वरान् तथेति रामः स ग्रीवसंमतेनांगदं कपिम् १५ हनूमत्पुत्रवान् वीरानादिदे-
शमहाबलान् प्राकारं लंघयित्वा ते गत्वा रावणमंदिरम् १६ दशकोट्यः प्लवंगानां गत्वा मंदिररक्षकान्
चूर्णयामास रश्वांश्च गजांश्च न्यहनन् क्षणात् १७ ततश्च सरमानामप्रभाते हस्तसंज्ञया विभीषणस्य
भार्यासा होमस्थानमसूचयत् १८ गुहापिधानपाषाणमंगदः पादयद्दुनैः चूर्णयित्वा महासत्त्वः प्रविवे-
श महासुहाम् १९ दृष्ट्वा दशाननं तत्र मीलिताक्षं दृढासनम् ततोऽंगदाज्ञया सर्वे वानरा विविश द्रुतम्
२० तत्र कोलाहलं चक्रुस्तडयंतश्च सेवकान् संभारांश्च क्षिपुस्तत्र होमकुण्डे समंततः २१

वणानुजो विभीषणः १३ समारभत आरब्धवान् अजेय इति च्छेदः १४ १५ १६ १७ विभीषणस्य भार्यासरमानामहस्तसंज्ञया-
होमस्थानमसूचयत् ज्ञापितवती १८ पादयद्दुनैः पादाघातैः १९ २० संभारान् होमसाधनानि २१

अ. स. टी.
२५

हनूमान्स्कवमाच्छिद्यतेनैवजघान २२ २३ २४ विददारनरैः विदीर्णकृतवान् २५ ततः कंचुकान्विमुक्ताविभक्तामुक्ताः रत्नसंचयैस्त
तोविभक्तैः सह भूयोपतिता इत्यर्थः बुद्धितं वानराणामाकर्षणेन भग्नम् २६ तस्य रावणस्य पश्यत एवेत्यर्थः २७ नीतारावण होमस्थान
मिति शेषः २८ करुणं यथास्यात्तथा क्रोशंती जगादेत्यन्वयः त्वं निर्लज्जोसि यत्तव भार्यातिवैवाग्रे परैर्वानरैः केशपाशेभ्यः कृत्वा विहृष्य

यु. कां.

स्कवमाच्छिद्यहस्ताच्चरावणस्यबलादुषा तेनैवसंजघानाशहनूमान्प्लवगाग्रणीः २२ घंतिदंतैश्चकाष्ठै
श्चवानरास्तमितस्ततः नजहौरावणो ह्यानंहतोऽपिविजिगीषया २३ प्रविश्यांतःपुरेवेश्मन्यंगदोवेग
वत्तरः समानयत्केशबंधेभृत्तामंदोदरींशुभ्राम् २४ रावणस्यैवपुरतोविलपंतीमनाथवत् विददारांग
दस्तस्याः कंचुकंरत्नभूषितम् २५ मुक्ताविमुक्ताः पतिताः समंताद्रत्नसंचयैः श्रोणिसूत्रंनिपतितंभु
दितंरत्नचित्रितम् २६ कटिप्रदेशाद्विस्त्रस्तानीवीतस्यैवपश्यतः भूषणानिचसर्वाणिपतितानिसमंततः
२७ देवगंधर्वकन्याश्चनीताहृष्टैः प्लवंगमैः मंदोदरीरुरोदायरावणस्याग्रतोभृशम् २८ क्रोशंतीकरुणं
दीनाजभाददशकंधरम् निर्लज्जोसिपरैरेवंकेशपाशेविहृष्यते २९ भार्यातिवैवपुरतः किंजुहोषिनल
ज्जसे हन्यतेपश्यतोयस्य भार्यापापैश्चशत्रुभिः ३० मर्त्यंतेनतत्रैवजीविताचारणंवरम् हामेघनादते
माताक्लिश्यतेवतवानरैः ३१ त्वयिजीवतिमेदुःखमीदृशंचकथंभवेत् भार्यालिज्जाचसंत्यक्ताभर्त्रामे
जीविताशया ३२ श्रत्वातद्देवितंराजामंदोदयादिशाननः उत्तस्थौस्वद्भुमादायत्यजदेवीमितिब्रुवन् ३३
जघानांगदमव्यग्रः कटिदेशेदशाननः ततोत्सृज्यययुः सर्वेविध्वंस्यहवनंमहत ३४ रामपार्श्वमुपाग
त्यतस्थुः सर्वेप्रहर्षिताः रावणस्तृततोभार्यामुवाचपरिसात्वयन् ३५

तेच २९ अतः किंजुहोषिकिञ्चलज्जसे तदेवाह हन्यतेपश्यतइत्यादि ३० ३१ त्वयिजीवतिईदृशंदुःखंभवेत् नभवेदेवत्वंना
शात्तुमेदंदुःखंप्राप्तंचपादपूरणे मेभर्त्राजीविताशया भार्यालिज्जाचेत्यभयमपित्यक्तमित्यर्थः ३२ ३३ ततोत्सृज्यत
तउत्सृज्येतिछेदः आर्षः संधिः महत्समहाफलजनकंहवनमित्यर्थः ३४ ३५

२५

जीवताप्राणिना किं न दृश्यते असंभावितमपि दृश्यत इत्यर्थः ततो ममेदृश्यवस्थेति शोकं त्यज ज्ञानं भावि दुर्लभ्यमिति ज्ञानम् ३६ अज्ञान-
कृतस्य वस्तुतो ज्ञानेन नाश इति चेत् सर्वमिदमज्ञानकृतमेवेत्याहा ज्ञानेति अतएव कर्तव्या कर्तव्यविषयज्ञाननाशको तः सर्वथा ज्ञानालं बे
न सत्यक्तुं शक्य इति भावः किं बहुना सर्वः संसार एवाज्ञानमूलकस्तन्मूलस्य शरीरादिष्वहं ज्ञानस्याज्ञानप्रभवत्वादित्याहा ज्ञानप्रभवेति
३७ पुत्रदारादिसंबंध एते मदीया इत्यध्यासः ततः संसृतिः बंधक कर्मोत्पत्तिः एवं हर्षादयोजन्याद्याश्चाज्ञानमूलाः तत्तज्जनकक
र्मणामज्ञानजन्यत्वादितदंलब्धमिति हर्षजनकस्येदं मे नष्टमिति शोकजनकस्यायं मे हंतेत्यादिभयादिजनकज्ञानस्याज्ञानमूलकत्वा

दैवार्थानमिदं भद्रे जीवता किं न दृश्यते त्यज शोकं विशालाक्षि ज्ञानमालंब्य निश्चितम् ३६ अज्ञानप्रवः शो
कः शोको ज्ञानविनाशकृत् अज्ञानप्रभवाहं धीः शरीरादिष्वनात्मक ३७ तन्मूलः पुत्रदारादिसंबंधः संसृ
तिस्ततः हर्षशोकभयक्रोधलोभमोहसृहादयः ३८ अज्ञानप्रभवात् तेजनामृत्युजरादयः आत्मा तु के
वलः शब्दोच्यति रिक्तो ह्यलेपकः ३९ आनंदरूपो ज्ञानात्मा सर्वभावविवर्जितः न संयोगो वियोगो वा
विद्यते केनचित्सतः ४० एवं ज्ञात्वा स्वमात्मानं त्यज शोकमनिंदिते इदानीमेव गच्छामि हत्वारा मंसल
क्षणम् ४१ आगमिष्यामि नो चेन्मां दारयिष्यति सायकैः श्रीरामो वज्रकल्पैश्च ततो गच्छामि तत्पद
म् ४२ तदा त्वयामे कर्तव्या क्रिया मच्छासनात्प्रिये सीतां हत्वामया सा ह्रूंत्वं प्रवेक्ष्य सिपावकम् ४३
एवं श्रुत्वा वचस्तस्य रावणस्यातिदुःखिता उवाच नाथ मेवाक्यं शृणु सत्यं तथा कुरु ४४ शक्यो न राघ
वो जेतुं त्वया चान्यैः कदाचन रामो देववरः साक्षात्पुत्रपुरुषेश्वरः ४५ च ३८ आत्मना तु वास्तवो न केनापि

संबंध इत्याह आत्मा लिति बहुशो व्याख्यातमेतत् ३९ सर्वभावैः सरवदुःखैर्विवर्जितः तदेवाहं न संयोग इति तदुद्धिरेव सुरव्यतया हर्ष
शोकादिकारणमिति भावः ४० ४१ दारयिष्यति दारणेन चाशयिष्यतीत्यर्थः वज्रकल्पैः सायकैर्दारयिष्यतीत्यन्वयः ततस्तत्पदं सर्वो
त्तमं स्थानं वैकुण्ठं गमिष्यामि ४२ सीतां हत्वा त्वयामे क्रिया सपिंडीकरणां ता कर्तव्या पुत्राभावे तु पत्नीत्यादिति स्मृतैः यद्वा मया सा ह्रूंत्वा व-
क्त्वा प्रवेक्ष्य सिपावकमिच्छामि चान्यैः कदाचन रामो देववरः साक्षात्पुत्रपुरुषेश्वरः ४५ प्रधानस्य प्रकृतेः पुरुषाणां जी
वानां चेश्वरः नियन्ता ४५

तदेव बोधयन्ती तदवतारानाह मत्स्य इति इदं पुराणे प्रसिद्धम् ४६ ४७ क्रौडरूपेण वाराहरूपेण ४८ ४९ जगन्त्रयमाक्रम्य पादैरिति शेषः ५० रामः परशुरामः मुनेः कश्यपस्य ५१ भवदर्थे भवन्नाशार्थं ५२ ५३ रघूत्तमे तत्समीपमित्यर्थः ५४ ५५ राघवेण घातयित्वा कथं जीवामि जीवने प्रियता बुद्धिं करोमि मरणस्य सन्निहितत्वाद् द्विपरीत बुद्धिरावणस्याह रामेण सहेत्यादि जानामि राघवमपि

मत्स्यो भूत्वा पुरा कल्पे मनुं वैवस्वतं प्रभुः ररक्ष सकला पद्भ्यो राघवो भक्तवत्सलः ४६ रामः कूर्मो भवत्पूर्वं लक्ष्म्यो जनविस्तृतः समुद्रमथने पृष्ठे दधारकनकाचलम् ४७ हिरण्याक्षोऽतिदुर्वृत्तो हतोऽनेन महात्मना क्रौडरूपेण वपुषा क्षोणी सुहृता क्वचित् ४८ त्रिलोककंदकंदैर्त्यं हिरण्यकशिपुं पुरा हतवान्नारसिंहेन वपुषा रघुनंदनः ४९ विक्रमैस्त्रिभिरेवासौ बलिं बध्वा जगन्त्रयम् आक्रम्या दात्सरैर्द्राय मृत्याय रघुसत्तमः ५० राक्षसाः क्षत्रियाकारा जाता भूमे भगवहाः तां हत्वा बहुशो रामो भुवं जित्वा ह्यदान्मुनेः ५१ स एव सांप्रतं जातोरघुवंशे परात्परः भवदर्थे रघुश्रेष्ठो मानुषत्वमुपागतः ५२ तस्य भार्या किमर्थं वाहता सीता वनाद्बलात् मम पुत्रविनाशार्थं स्वस्यापि निधनाय च ५३ इतः परं वा वैदेहीं प्रेषयस्वरघूत्तमे बिभीषणा यराज्यं तु दत्वा गच्छामहे वनम् ५४ मंदोदरी वचः श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् कथं भद्रेरणे पुत्रान् भ्रातृन् राक्षसमंडलम् ५५ घातयित्वा राघवेण जीवामिव न गोचरः रामेण सह योत्स्यामि रामबाणैः सुशीघ्रैः ५६ विदार्यमाणो यास्यामि तद्विष्णोः परमं पदम् जानामि राघवं विष्णोर्लक्ष्मीं जानामि जानकीम् ज्ञात्वैव जानकीं सीतामयाऽनीता वनाद्बलात् ५७ रामेण निधनं प्राप्य यास्यामीति परंपदम् विमुच्यतां तु संसाराद्गमिष्यामि सहप्रिये ५८ परानंदमयी शुद्धासे व्यतेयासु सुक्षुप्तिभिः तांगतिं तु गमिष्यामि हतोरामेण संयुगे ५९ तिव ५६ ५७ रामेण निधनं प्राप्य परंपदं यास्यामीति ज्ञात्वैव जानकीं बलादानीं तेत्यन्वयः हे प्रिये तां विमुच्यत्यक्ता संसारात् ल्यबुलोपे पंचमी संसारं संत्यज्य मृतैर्बन्धुभिः सह गमिष्यामि ५८ गम्यते प्राप्यते सा गतिः स्थानं परानंदमयी दुःस्वराहित्यात् ब्रह्मलोकैकदेशं वैकुण्ठरूपा शुद्धारजस्तमोऽस्पृष्टा शुद्धसत्वमयी यासु सुक्षुप्तिभिः सेच्यते दहराद्यपासनाभिः प्राप्यते रामेण संयुगे हतस्तांगतिं गमिष्यामि ५९

इह कल्मषाणिराक्षसदेहेन कृतानि पापानि अंतकाले रामनामस्मरणाद्राममूर्तिदर्शनाच्च प्रक्षाल्यदुरीकृत्य मुक्तिं यास्यामि ६० क्लेशा
दाति अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पंचक्लेशा इति योगशास्त्रोक्ताः तत्राविद्या अनित्या शक्तिदुःखरूपानात्मसूनित्यशुचि
सर्ववात्यत्वरव्यातिः शक्तिरजतादिज्ञानानि च अस्मिताशरीराद्यतिरिक्त आत्मानास्तीत्येवं प्रत्ययः रागद्वेषौ प्रसिद्धौ अभिनिवे

प्रक्षाल्य कल्मषाणीह मुक्तिं यास्यामि दुर्लभम् ६० क्लेशादिपंचकतरंगयुगं त्रिमास्यंदारात्मजाप्रधानं
ध्वजेषाभियुक्तम् और्वानिलाभनिजरोषमनंगजालं संसारसागरमतीत्य हरिं ब्रजामि ६१ इति श्रीम-
दध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे दशमः सर्गः श्रीमहादेव उवाच इत्युक्त्वा वचनं प्रे-
म्णाराज्ञीं मंदोदरीं तदा रावणः प्रययौ योद्धुरामेण सह संयुगे १ ददं स्यंदनमास्थाय वृत्तोद्योरैर्निशाच-
रैः चक्रेः षोडशभिर्युक्तं सवरूपं सकुबरम् २ पिशाचवदनैर्घोरैः खरैर्युक्तं मया वहम् सर्वास्त्रशस्त्र-
सहितं सर्वोपस्करसंयुतम् ३ निश्चक्रामाथ सहसारावणो भीषणाकृतिः आयातं रावणं दृष्ट्वा भीषणं
रणकर्कशम् ४ संभ्रस्ताभूत्तदा सेनावानरीरामपालिता हनूमानथ चोत्प्लुत्य रावणं योद्धुमाययौ ५
आगत्य हनुमान् रक्षोवक्षस्य तुलविक्रमः ६ मुष्टिबंधं ददं बध्वा ताडयामास वेगतः तेन मुष्टिप्रहारेण जा-
नुभ्यामपतद्ग्रे ७ मूर्छितोऽथ मुहूर्तेन रावणः पुनरुत्थितः उवाच च हनूमंतं शूरो सिममसंमतः
हनूमानाहतं धिक्कायस्त्वं जीवसि रावण त्वं तावच्चुष्टिनावक्षो मम ताडय रावण ९ पश्चान्मया हतः
प्राणान्मोक्षसेनात्र संशयः तथेति मुष्टिनावक्षो रावणेनापिताडितः १० विघूर्णमाननयनः किंचित्क-
श्मलमाययौ संज्ञामवाप्य कपिरादूरावणं हंतुमुद्यतः ११ शोमरणादित्रासः तज्जन्वाः स्थूलवृत्तय आदिपद

ग्राह्याः यासां ध्यानहेयत्वं योगशास्त्रे उक्तं तद्रूपास्तरंगाय त्रतंचेमं युगंतत्परिवृत्तिरूपत्रमेणास्यंदारादिरूपैर्दृष्टैर्ग्रीहैर्युक्तं वच-
त्प्राणिनां रोष एवौर्वानिलाभो यत्र शोषकत्वात्तमनंगः काम एव जालं बंधकत्वाद्यत्र तं कामेन हितं द्विषये जनो बध्यते ६१ इति
श्रीमत्सक० युद्धकांडे दशमः सर्गः इत्युक्तेति १ वरूथोरथगुप्तिः २ उपस्करो युद्धसामग्री ३ रणकर्कशमिति निर्दयम् ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

१२ समवेताग्रे इतिलेदः संधिरार्षः १३ १४ एथकृसिंहनादं कृत्वा प्रत्येकं सिंहनादं कृत्वेत्यर्थः दशानल्लदं ओष्ठम् १५ विवृत्यक्रो-
धवशाद्विस्तार्य १६ तोयदोधारामिरिव पर्वतमिति शेषः विवृत्येव्यथयामास अंतर्भावितण्यर्थः १७ १८ १९ ममकार्यं रामस्य

ततो न्यत्रगतो भीत्या रावणो राक्षसाधिपः हनूमानं गदश्चैव नलोनीलस्तथैव च १२ चत्वारः समवेताग्रे दृष्ट्वा रा-
क्षसपुंगवान् अश्रिवर्णैतथा सर्परोमाणं रवद्रोमकम् १३ तथा वृश्चिकरोमाणं निर्जसुः क्रमशो सरान् च
त्वारश्चतुरो हत्वा राक्षसान् भीमविक्रमान् १४ सिंहनादं एथ कृत्वा रामपार्श्वमुपागताः ततः कुट्टोदश
ग्रीवः संदश्य दशनल्लदम् १५ विवृत्य नयने नूरो राममेवान्वधावत दशग्रीवोरथस्थस्तुरामं वज्रोपमैः
शरैः १६ आजयानमहाघोरैर्धारामिरिव तोयदः रामस्य पुरतः सर्वान्वानरानपि विवृत्य १७ ततः पा-
वकसंकाशैः शरैः कांचनभूषणैः अभ्यवर्षद्रणोरामो दशग्रीवं समाहितः १८ रथस्थं रावणं दृष्ट्वा भूमिष्ठं
रक्तनंदनम् आहूय मातलिं शक्रो वचनं चेदमब्रवीत् १९ रथेन मम भूमिष्ठं शीघ्रं याहिरयूत्तमम् त्वरितं
भूतलंगत्वा कुरु कार्यं मे मानघ २० एवमुक्तोऽथ तंतत्वा मातलिर्देवसारथिः ततो हयैश्च संयोज्य हरि-
तैः स्यंदनोत्तमम् २१ स्वर्गज्जयायं रामस्य त्वत्पचक्राममातलिः अब्रवीच्च ततो राममप्रतर्क्य रथे स्थितः
प्रांजलिर्देवराजेन प्रेषितोऽस्मिरयूत्तम २२ रथोयं देवराजस्य विजयाय तव प्रभो प्रेषितश्च महाराजध-
नुर्देवं च भूषितम् २३ अभो द्यौकवचं रवद्रुं दिव्यतूणीयुगंतथा आरुह्य चरथं रामरावणं जहिराक्षसम्
२४ मया सारथिना देववृत्रं देवपतिर्यथा इत्युक्तस्तं परिक्रम्य नमस्कृत्य रथोत्तमम् २५ आरुरोहरथं
रामो लोकान् लक्ष्म्या नियोजयन् ततो भवन्महायुद्धं भैरवं रोमहर्षणम् २६

रथेन योजनरूपम् २० हरितैः हरितवर्णैः २१ उपचक्राम रामसमीपमाजगामेत्यर्थः अप्रतर्क्य रथे अन्यैः सर्वैरह-
श्यरथे प्रांजलिर्ब्रवीदित्यन्वयः किमब्रवीत्तदाह देवराजेनेत्यादि २२ अयं देवराजस्य रथ इति रूपबोधनं सच तव विजया-
यतेन प्रेषितः ऐंद्रं स्वीयं धनुश्च तेन प्रेषितम् २३ २४ २५ लोकान् लक्ष्म्या नियोजयन् रावणवधस्यात्यकालावशिष्टत्वबोधनेनानंद्य
नित्यर्थः २६

२७ २८ २९ अनलमग्निम् ३० पुरः रावणसंमुखे ३१ ३२ ३३ घोरेण बाणेनेति शेषः ३४ रथोपस्थे रथके तुं पातयित्वेत्यनेन तस्य वेतसादि
वत् शरैर्नम्रीकरणं विवक्षितम् क्रोधमूर्छितः उद्धितक्रोध इत्यर्थः ३५ आर्तकारं आर्तसदृशकारं अभिनीततदाकारं न तु वस्तुनस्त

महात्वनोराधवस्य रावणस्य च धीमतः आग्नेयेन च आग्नेयं देवदेवेन राधवः २७ अस्त्रं राक्षसराजस्य ज
घानपरमास्त्रवित् ततस्तस्य सृजे योरं राक्षसं चास्त्रमस्त्रवित् २८ क्रोधेन महता विष्टो रामस्योपरि रा
वणः रावणस्य धनुर्मुक्ताः सर्पाभूत्वा महाविषाः शराः कांचनपुंखा भाराय वं परि तो पतन् २९ तैः शरैः स
र्पवदनैर्वमद्विरनलं मुखैः दिशश्च विदिशश्चैव व्याप्तास्तत्र तदा भवन् ३० रामः सर्पास्ततो दृष्ट्वा समं-
तात्परिपूरितान् सौपर्णमस्त्रं तद्घोरं पुरः प्रावर्तय द्रणे ३१ रामेण मुक्तास्ते बाणा भूत्वा गरुडरूपिणः
चिल्लिङ्गः सर्पबाणांस्तान् समंतात् सर्पशत्रवः ३२ अस्त्रे प्रतिहते युद्धे रामेण दशकंधरः अभ्यवर्षत्ततो
रामं घोराभिः शरवृष्टिभिः ३३ ततः पुनः शरानीकैः राममकुप्टकारिणं अर्धयित्वा तु घोरेण मातलिं प्र
त्यविध्यत् ३४ पातयित्वा रथोपस्थे रथके तुं च कांचनम् ऐन्द्रानश्वानभ्यहनद्रावणः क्रोधमूर्छितः
३५ विषे दुर्देवगंधर्वाश्चारणाः पितरस्तथा आर्तकारं हरिं दृष्ट्वा व्यथिताश्च महर्षयः ३६ व्यथिता वा
नरेन्द्राश्च बभूवुः सविभीषणाः दशास्यो विंशतिभुजः प्रगृहीतशरासनः ३७ ददृशे रावणस्तत्र येनाक
इव पर्वतः रामस्तु भृकुटीं बद्ध्वा क्रोधसंरक्तलोचनः ३८ कोपंचकार सदृशं निर्दहन्निव राक्षसम् ध
नुरादाय देवेन्द्रं धनुराकारमद्भुतम् ३९ गृहीत्वा पाणिना बाणं कालानलसमप्रभम् निर्दहन्निव चक्षुर्भ्यां
ददृशे रिपुमंतिके ४० पराक्रमं दर्शयितुं तेजसा प्रज्वलन्निव प्रचक्रमेकालरूपी सर्वलोकस्य पश्यतः ४१
विरुध्य चापं रामस्तु रावणं प्रति विध्य च हर्षयन्वानरानीकं कालांतक इवावभौ ४२ कुट्टं रामस्य वदनं द
ष्ट्वा शत्रुं प्रधावतः तत्र सः सर्वभूतानि च चालचवसंधरा ४३ दृष्ट्वा ३६ ३७ ३८ सदृशं कोपमात्मकः सदृशं कोपं देवं द्रधनुर्व

पकाले दृश्यमानमिन्द्रधनुरिति रव्यातं वत्सदृशम् ३९ ४० कालरूपी रामस्तु धूमधनुसं धाय प्रचक्रमे रावणाय धारयति शेषः ४१ ४२ ४३

४४ लोकसंवर्तकोपमंसर्वलोकप्रलयकृदाडीवकादियुद्धसदृशम् ४५ मूर्धानिःशमवाणकृताइतिशेषः ४६ नदिनमित्यादिअनेनानेकदिनं-
रामरावणयोर्निरंतरंयुद्धंवृत्तमिति सूचितम् तद्रूपंछिन्नमस्तकरावणरूपंपुनः पुनः शिरः प्रादुर्भावात् ४७ तदेवाह ततइति एकव

रामेन्द्रस्वामहारौद्रमुत्पातांश्चसुदारुणान् अस्तानिसर्वभूतानिरावणंचाविशद्वयम् ४४ विमानस्थाः सर-
गणाः सिद्धगंधर्वकिन्नराः ददृशुः समहायुद्धंलोकसंवर्तकोपमम् ४५ ऐन्द्रमस्त्रंसमादायरावणस्यशि-
रोऽच्छिनत् ४५ मूर्धानोरावणस्याथबहवोरुधिरोक्षिताः गगनात्पतंतस्मितालादिवफलानिहि ४६ न
दिनंनचवैरात्रिर्नसंध्यानदिशोऽपिवा प्रकाशंतेनतद्रूपंदृश्यतेतत्रसंगरे ४७ ततो रामो बभूवाथविस्मया
विष्टमानसः शतमेकोत्तरंछिन्नंशिरसांचैकवर्चसाम् ४८ नचैवरावणः शांतोदृश्यतेजीवितक्षयात् ततः
सर्वास्त्रविद्धीरः कौसल्यानंदवर्धनः ४९ अस्त्रैश्चबहुभिर्युक्तश्चितयामासराघवः यैर्यैर्विष्णोर्हतादैत्याम
हासत्पराक्रमाः ५० तएतेनिष्फलंयातारावणस्यनिपातने इतिचिंताकुलेरामेसमीपस्थोविभीषणः ५१
उवाचराघवंवाक्यंब्रह्मदत्तवरोह्यसौ विच्छिन्नाबाहवोप्यस्यविच्छिन्नानिशिरांसिच ५२ उत्पत्स्यंतिपुनः
शीघ्रमित्याहभगवानजः नाभिदेशेऽमृतंतस्यकुंडलाकारसंस्थितम् ५३ तच्छोषयानलास्त्रेणतस्यमृ-
त्यस्ततोभवेत् विभीषणवचःश्रुत्वारामः शीघ्रपराक्रमः ५४ पावकास्त्रेणसंयोज्यनाभिंविध्याधरक्ष-
सः अनंतरंचविच्छेदशिरांसिचमहाबलः ५५ बाहूनापिचसंरब्धोरावणस्यरघूत्तमः ततोयोरांमहाश-
क्तिमादायदशकंधरः ५६ विभीषणवधाययिचिक्षेपक्रोधविह्वलः विच्छेदराघवोबाणैस्तांशितैर्हमभू-
षितैः ५७ दशग्रीवशिरश्छेदात्तदातेजोविनिर्गतम् म्लानरूपोबभूवाथछिन्नैः शीर्षैर्मयंकरैः ५८

चसांतुल्यतेजसाम् ४८ शांतोगतचेष्टः ४९ ५० निष्फलत्वंयाताः प्राप्ताः निष्फलाजाताइतिक्वचित्पाठः ५१ ५२ कुंडलाकारेगर्वसं-
स्थितम् ५३ अनलास्त्रेणाग्नेयास्त्रेण ५४ ५५ ५६ शितैस्तीक्ष्णैः ५७ तेजोपगमाच्चम्लानरूपोबभूव ५८ ५९

सुरव्यशिरसेत्यनेनान्यानियुद्धादिकाले एव प्रादुर्भवंतीति सूचितम् ५९ ६० ६१ प्रथितः कथितः उत्तमांगंशिरः ६२ मर्मणि उरस्थलरूपे ६३ ६४
आकाशमयमित्यनेनातिमहत्वं सूचितं आकाशपदेन व्यापकत्वाद्विरण्यगर्भो वागौरवे मेरुमंदरौ यस्य सदृशाविति शेषः ६५ भास्करवर्च-

एकेन सुरव्यशिरसा बाहुभ्यां रावणो बभौ रावणस्तु पुनः क्रुद्धो नानाशस्त्रास्त्रवृष्टिभिः ५९ ववर्ष रामं तं रा-
मस्तथा बाणैर्ववर्ष च ततो युद्धमभूद्द्वोरंतु मुलं रोमहर्षणम् ६० अथ संस्मारयामास मातली राघवं तदा वि-
सृजास्त्रं वधायास्य ब्राह्मं शीघ्रं रघूत्तम ६१ विनाशकालः प्रथितो यः सरैः सोऽद्य वर्तते उत्तमांगं न चैतस्य
छेत्तव्यं राघवत्वया ६२ नैव शीर्षो प्रभुर्वध्यो वध्य एव हि मर्मणि ततः संस्मारितो रामस्तेन वाक्येन मात-
लेः ६३ जग्राह स शरं दीप्तं निःश्वसंतमिवोरगम् यस्य पार्श्वे तु पवनः फले भास्करपावकौ ६४ शरीरमाका-
शमयंगौरवे मेरुमंदरौ पर्वस्वपि च विन्यस्ता लोकपाला महीजसः ६५ जाज्वल्यमानं वपुषा भातं भास्करव-
र्चसा तमुग्रमस्त्रं लोकानां भयनाशनमद्भुतम् ६६ अभिमन्युस्ततो रामस्तं महेषुं महाभुजः वेदप्रोक्तेन-
विधिना संदधे कार्मुकैवली ६७ तस्मिन् संधीयमाने तुराघवेण शरोत्तमे सर्वभूतानि वित्रेस्तश्च चालच-
वसंधरा ६८ स रावणाय संक्रुद्धो भृशमानस्य कार्मुकम् विश्लेषपरमायत्तस्तमस्त्रं मर्मधातिनम् ६९
स वज्र इव दुर्धर्षो वज्रपाणि विसर्जितः कृतांत इव धोरास्योन्यपतद्रावणोरसि ७० स निमग्नो महाधो-
रः शरीरांतकरः परः बिभेद हृदयंतूष्णं रावणस्य महात्मनः ७१ रावणस्याहरत्याणान् विवेश धरणीत-
ले स शरो रावणं हत्वा रामतूष्णीरमाविशत् ७२ तस्य हस्तात्पपाताशस शरं कार्मुकं महत् गतास्तर्ज-
निवेगेन राक्षसेन्द्रोऽपतद्भुवि ७३ तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ हतशेषाश्च राक्षसाः हतनाथा भयत्रस्ता दुःखुः स-
र्वतो दिशम् ७४

सामातंतुल्यतेजः प्रकाशं अस्त्रशब्दोर्थवाचिः शस्त्रपर्यायोत्र ६६ वेदप्रोक्तेन ब्रह्मास्त्रविधिना अ-
भिमन्येत्यन्वयः ६७ ६८ भृशमतिशयेन ६९ वज्रपाणिना त्यक्तो वज्र इव स बाणो रावणोरसिन्यपतत् ७० ७१ वेगवशाद्वावण-
प्राणहरणोत्तरं भूमौ प्रविश्य पुनः स्वाधिष्ठातृदेवतातेजोवशाद्दामतूष्णीरं प्रविष्टः ७२ अमिदिति शरपतनकालजातममिवेगेन ७३

दशग्रीवनिधनंरामविजयंचदृष्ट्वाविदुर्दुवुरित्यन्वयः ७५ ततो रामजयंरावणस्यतद्वधंततो रामाद्वधंचवदंतो विनेदुरनेनान्वयः -
सिंहनादांश्चक्रुरित्यर्थः ७६ ७७ सूर्यतुल्यंरावणस्यदेहोत्थंतेजोरघुश्रेष्ठंप्रवेशतंप्रविश्यतदाज्ञयावैकुण्ठलोकंजगामेतिबोध्यम् ७८
७९ वयंतितिवयंदेवा अपितेजसाद्योतमाना अपिसात्विका अपिसत्वप्रधाना अपिविष्णोर्भगवतः करुणापान्नभूता अपिभयदुः
खादिव्याप्ताः पुनः पुनः संसारभाजश्च ८० अयंराक्षसः क्रूरोऽपिब्रह्महाऽपि अत्यंततामसोऽपिपरदाररतत्वादियुगोऽपि ८१
रामंप्रविष्टवान्तत्त्ववेशेनमोक्षद्वारंलब्धवान्वैकुण्ठगतानांप्रतिसंचरेमुक्तिश्चवणादित्याश्रयमित्यर्थः ८२ सवणोद्वेषसंयुक्तोऽपि

दशग्रीवस्यनिधनंविजयंराघवस्यच ततो विनेदुःसंहृष्टावानराजितकाशिनः ७५ वदंतो रामविजयंरावण
स्यचतद्वधम् अथांतरिक्षेव्यनदत्सौम्यस्त्रिदशदुंदुभिः ७६ पपातपुष्पवृष्टिश्चसमेताद्राघवोपरि तुष्टु
वुर्मुनयःसिद्धाश्चारणाश्चदिवौकसः ७७ अथांतरिक्षेननृतुःसर्वतोऽस्मरसोमुदा रावणस्यचदेहोत्थं-
ज्योतिरादित्यवत्स्फुरत् ७८ प्रविवेशरघुश्रेष्ठंदेवानांपश्यतांसताम् देवाञ्चचुरहोभाग्यंरावणस्यमहा
त्मानः ७९ वयंतुसात्विकादेवाविष्णोःकारुण्यभाजनाः भयदुःखादिभिर्व्याप्ताः संसारेपरिवर्तिनः ८०
अयंतुराक्षसःक्रूरोब्रह्महातोवतामसः परदाररतोविष्णुद्वेषीतापसहिंसकः ८१ पश्यत्सर्वभूतेषुरा
ममेवप्रविष्टवान् एवंब्रुवत्सुदेवेषुनारदःप्राहसस्मितः ८२ शृणुतात्रसारायूयंधर्मतत्त्वविचक्षणाः रावणो
सद्यवद्वेषादनिशंहृदिभावयन् ८३ मृत्यैःसहसदारामचरिभंद्वेषसंयुतः श्रुत्वारामात्स्वनिधनंभयात्सर्वत्र
राघवं ८४ पश्यन्ननुदिनंस्वप्नेराममेवानुपश्यति क्रोधोऽपिरावणस्याशुगुरुबोधाधिकोभवत् ८५ मृत्यैःसहरा

मचरिभंशकसारणादिभ्यःश्रुत्वातद्वेषादेवानिशंतंहृदिभावयन् अत्रश्रुत्वाभावयन्नित्यनेनश्रवणमनननिदिध्यासनसंपदुक्तमननमनु
क्तमपिअर्थाक्षिसंबोध्यमतथारामात्स्वनिधनंश्रुत्वाभयात्सर्वत्रराघवंपश्यन्निदंफलंलब्धवानितिशेषः तस्यचदर्शनस्यसार्वकालिकत्व
माह अनुदिनंस्वप्नेऽपिराममेवपश्यति अनेनसाक्षात्कारउक्तः एवंसगुणविषयत्वादेषांवैकुण्ठलोकप्राप्तिद्वारामोक्षजनकत्वं दहराद्युपास
नावदितिबोध्यम् ८३ ८४ उपसंहरतिक्रोधोऽपीति अपिनायः प्रीत्यैवमाचरेत् तस्यमुक्तिः सर्वथेतिध्वनितंगुरुबोधः गुरुसेवाजन्योबोध
स्तद्वत् अधिकः सर्वधर्माधिकोऽभवदित्यर्थः ८५

भगवतो हस्ताच्युत्तरप्येवंफलक इत्याह रामेणेति सहसमाने देशे युज्यते स युक्तस्तस्य भावसायुज्यं समानलोकवास इत्यर्थः तदेवाभि
प्रेत्याग्रे वक्ष्यति वैकुण्ठयातीति ८६ दुरात्मा परानिष्ठादिचिंतकः पापिष्ठत्वं कायिकपापवत्वं तदेव स्फुटयति परधनपरदारेत्यादिस्त्वे
हाद्रया हेत्यनेनोभयोस्तुल्यफलत्वं स्नेहाद्रयादिभ्यामद्रावणादिस्तत्र स्नेहवतामैहलौकिकसुरवाधिक्यं विशेष इति बोध्यम् पारलौ
किकं तु फलं तुल्यमित्याशयेन वाशब्दः अंतरंगं अंतःकरणं तच्छुद्धं यस्य सः सुरवरो ब्रह्मा ८७ त्रिभुवनस्य विषमंदुःखदंशैर्दलितं-

रामेण निहतश्चांतेति धूताशेषकल्मषः रामसायुज्यमेवापरावणो मुक्तबंधनः ८६ पापिष्ठो वा दुरा-
त्मा परधनपरदारेषु सक्तो यदि स्यान्नित्यं स्नेहाद्रयाद्वारघुकुलतिलकं भावयन्संपरेतः भूत्वा शब्दांतरं-
गोभवशतजनिताः नेकदोषैर्विमुक्तः सद्यो रामस्य विष्णोः सरवरविभुतं याति वैकुण्ठमाद्यम् ८७ हत्वा
युद्धे दशास्यं त्रिभुवनविषमं वामहस्तेन चापं भूमौ विष्टप्यतिष्ठन्नितरकरधृतं भ्रामयन्बाणमेकम् आ-
रक्तोपांतनेत्रः शरदलितवपुः सूर्यकोटिप्रकाशो वीरश्चैव धुरांगस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ८८
इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे रावणवधो नामैकादशः सर्गः ११ श्री
महादेव उ० रामो विभीषणं दृष्ट्वा हनूमंतं तथांगदम् लक्ष्मणं कपिराजं च जांबवंतं तथाऽपरान् १ परितु-
ष्टेन मनसा सर्वानेवाब्रवीद्वचः भवतां बाहुवीर्येण निहतो रावणो मया २ कीर्तिः स्यात्स्यति वः पुण्याया
वच्चंद्रदिवाकरौ कीर्तयिष्यंति भवतां कथां त्रैलोक्यपावनीम् ३ ययोपेतां कलिहरां यास्यंति परमांगतिं
स एतस्मिन्नंतरे दृष्ट्वा रावणं पतितं भुवि ४ मंदोदरी सुरवाः सर्वाः स्त्रियो रावणपालिताः पतिताराव-
णस्याग्रे शोचंत्यः पर्यदेव यन् ५ विदारितं वपुर्यस्य सः बंधुरांगः यथोचितं न तो न्नतांगः एवं ध्यातृणां सर्वभयापहमिति

तंत्रेषु प्रसिद्धम् ८८

इति श्रीमत्सकलराजविष० युद्धकांडे एकादशः सर्गः ११

राम इति १ तेषां वीराणां सुत्साहार्यं वा

क्यमाह भवतामिति एवंविधवाक्येन बोधिता वीरारणे प्राणव्ययेनापि स्वाभीष्टं साधयंतीति सूचितम् २ अथ पारितोषिकं ददाति की-
र्तिरिति वः पुण्या कीर्तिः स्यात्स्यतीति किंच यया कीर्त्या संयुक्ता मिमांभवतां विजयकथां ये कीर्तयिष्यंति ते परमांगतिं यास्यंति ३ ४ ५

पर्यदेवयत् शोकेन विललापेत्यर्थः ६ बोधयस्व शोकापनयनवाक्यैः संसारानित्यत्वं बोधयेत्यर्थः ७ = मृतकस्य रावणस्य समीपे मृतकतुल्यतया निश्चेष्टं पतितम् ९ अयंतवकः आत्मानः शब्दबुद्धस्वभावत्वान्न केनापि संबंध इति भावः १० किंच सृष्टेः पुरातवास्य कश्चि त्संबंधो नैवासीत् एवमितः परमिदानीं च न कश्चित्संबंधः पूर्वापरकालयोः संबंधाभावेन मध्येऽपि न वास्तवः संबंधः किंत्वा भिमानी कएवेति भावः तदेव दृष्टान्तेनाह यद्वदितो यौघे पतिताः सिकता जलवेगाहताः किंचिद्दूरं मिलिता यांति ततः काश्चित् गुरुतया अध

बिभीषणः शूशोचती शोकेन महता वृतः पतितो रावणस्याग्रे बहुधा पर्यदेवयत् ६ रामस्तुलक्ष्मणं प्रा हबोधयस्व बिभीषणम् करोतु भ्रातृसंस्कारं किंचिलंबेन मानद ७ स्त्रियो मंदोदरी मुख्याः पतिता वि- लपंति च निवारयतु ताः सर्वा राक्षसी रावणप्रियाः ८ एवमुक्तोऽथ रामेण लक्ष्मणोऽगा द्विभीषणम् उवाच मृतकोपांते पतितं मृतकोपमं ९ शोकेन महता विष्टं सौमित्रिरिदमब्रवीत् यं शोचसित्वंदुःखेन- कोयंतव बिभीषण १० त्वं वास्य कतमः सृष्टेः पुरेदानीमतः परम् यद्वत्तो यौघपतिताः सिकता यांति तद्वशाः ११ संयुज्यंते वियुज्यंते तथा कालेन देहिनः यथा धानास्तवैधाना भवन्ति न भवन्ति च ॥ १२ एवं भूतेषु भूतानि प्रेरितानी शमायया त्वंच मे वयमन्ये च तुल्याः कालवशो द्रवाः १३ जन्ममृत्युयदाय- स्मात्तदा तस्माद्भविष्यतः ईश्वरः सर्वभूतानि भूतैः सृजति हंत्यजः १४

स्तिष्ठंतिलघुतया विलीयंते वा अपरागच्छंति तासां यथान कश्चित्संबंधः ११ एवं देहिनः कालेन तद्द्वेगेन संयुज्यंते च वस्तुतश्च तेषां न कश्चित्संबंध इत्यर्थः दृष्टान्तांतरमाह यथेति धानाभृष्टयवास्तास्त ऊर्ध्वधिरभावेन काश्चिद्धानाः क्षणं भवन्ति ततः पुनस्तासां स्तिग्धत्वा ततो न भवन्ति वियुज्यंते १२ एवमीशमायया प्रेरितानि भूतानि भूतेषु संयुज्यंते वियुज्यंते चेत्यर्थः एवमयं संयोगो वियोगश्च तवैवेति न किंतु सर्वे षामस्माकं तुल्य इत्याह त्वंच मे वयमित्यादि अस्माकमन्येवं वियोगो भावीति भावः १३ यदायस्मिन्काले यस्माज्जन्ममृत्यु कर्म सह कृ तो भगवता कल्पितौ तदा तस्मिन्काले तौ भविष्यत एव न त्वन्यथेत्यर्थः १४

यथाबालोऽनपेक्षोपिबाल्यस्वभावादेवसृष्टैर्मृन्यादिभिश्चित्रैः स्वनिर्मितानितादृशानि सृजति द्वेस्त्रीपुरुषाकारे कृत्वा तृतीयमेकं निर्मा-
येत इदं जातमनयोरपत्यमिति व्यवहरति परस्परमभिघातेन नाशयति चैव मीश्वर अनपेक्षोपि सर्जनजन्यफलानपेक्षोऽपि आत्मसृष्टेरवभू-
तैः प्राणिभिः स्त्रीपुरुषग्राम्यव्यवहारद्वारापराणिसृजति ततः केनचित्कंचिद्धंति च ननु तेषामेव तत्र कर्तृत्वमस्त्वित्यत्राह अस्वतंत्रै-
रितितृणमात्रचालनेपि स्वातंत्र्यरहितैः ननु तत्किं सृज्यमानदेह एव जीवो नेत्याह देहेनेति जीवास्तेन देहेन देहिना ननु देहात्मान एव तेन
तु देहः किमपि कारणमेव नेत्याह देहादितिकर्मद्वारेति शेषः १५ अस्य व्यवहारस्यानादित्वेदृष्टांतमाह बीजादेवेति सच देहादन्य इह
अन्य एवेत्यर्थः भेदकंधर्ममाह शाश्वत इति तेन नित्यत्वानित्यत्वाभ्यां देहदेहिनोर्भेद उक्तः वस्तुतस्तस्य देहिव्यवहारप्रयोजको

आत्मसृष्टेरस्वतंत्रैरनपेक्षोऽपि बालवत् देहेन देहिना जीवादेहादेहोऽभिजायते १५ बीजादेव यथा बीजं दे-
हान्य इव शाश्वतः देही देहविभागो यमविवेककृतः पुरा १६ नानात्वं जन्मनाशश्चक्षयो वृद्धिः क्रियाफलम्
द्रष्टुमांस्तत्तद्धर्मयथाऽग्नेर्दारुविक्रियाः १७ तद्वदेहसंयोगादान्मन्यामांस्तद्वद्देहात् प्रथायथात-
थाचान्यत्थायतो सत्सदाग्रहात् १८

देहसंबन्धोऽपि कल्पित एवेत्याह देहीति अविवेककृतः अंतःकरणेनात्मनोऽ-
विवेकात् अहंममेत्यादि बुद्धिरिति भावः एवं च देह एव ममता बुद्धेरवास्तवत्वे भ्रात्रादौ ममत्वबुद्धिः सूतरामवास्तवीति सूचितम्
१६ वस्तुतो भ्रात्रादौ स्वातिरिक्तत्वबुद्धिर्नाशादि बुद्धिश्च सर्वमिथैव शक्तिरजतादि बुद्धिर्वदित्याह नानात्वमिति नानात्वं भेदः क्रि-
याफलं सरवदुःखे एते अतद्धर्मा अनात्मधर्मा द्रष्टुस्तद्वृत्तित्वेन भांति अंतःकरणतत्कार्यधर्मा एवैते तदविवेकात् आत्मनि भांति
यथा दारुगतवक्रत्वादिना तद्गतार्थवक्रत्वादिति भावः १७ तद्वदेहसंयोगादेहपदेनांतःकरणमप्युपलक्ष्यते अस-
त्तद्गहोहंममता बुद्धिः यथा सदसद्वान्यत्किंचिद्वस्तु आग्रहावध्यायतो भ्रंगिकीदृश्या येन तथा प्रथा भवति ध्यायमानवस्तु सद-
सत्त्वाभ्यां ध्यातुरपि सदसत्त्वप्रथा भवति तद्वत् अनेन वास्तवतानाशादीनां निराकृता एव च शोको निराकृतं वदन्ति तात्पर्यम् १८

ज्ञानाच्चदुःखनिवृत्तिरित्याह प्रसूतस्येति यथाप्रसूताहं भावाभावात्संस्तुतिर्नभातिप्रस्तापोत्रसुषुप्तिः तथाविमुक्तस्य तत्त्वज्ञानाज्जी-
वन्मुक्तस्य जीवतोऽपि अनहंकृतेः अहंकाराभावात्तथा संसारभावात्तज्जन्यदुःखशोकाद्यभावइत्यर्थः १९ उपसंहरति तस्मादिति-
मायामनोधर्ममायापरिणाममनोधर्मं अहंममताम्रमंजहि अन्यधर्मस्यान्यनिष्ठत्वेन ग्रहाद्भ्रमत्वं मायापरिणामत्वेन मनसो जडत्व-
मुक्तं मनोमात्रांतःकरणं आत्मनीश्वरे इत्यनेन तस्यैव मुख्यमात्मत्वं मन्ये तत्पतिविंबत्वादात्मव्यवहारमात्रमिति भावः २० उक्तं
मेव पुनराह सर्वभूतात्मनीति बाह्येन्द्रियविषयसंबंधात् मनोदूरीकृत्य भगवति नियोजय तत्संबंधत्यागोपायमाह तत्र दोषानिति ननु भ

प्रसूतस्यानहंभावात्तदाभातिनसंस्तुतिः जीवतोऽपि तथा तद्वद्विमुक्तस्यानहंकृतेः १९ तस्यान्मायामनो-
धर्मं जित्वा हंममताम्रमम् रामभद्रे भगवति मनोधेह्यात्मनीश्वरे २० सर्वभूतात्मनि परे मायामानुषरूपि-
णि बाह्येन्द्रियार्थसंबंधात्त्याजयित्वा मनः शनैः २१ तत्र दोषान्दर्शयित्वा रामानंदे तियोजय देहबुद्ध्या
भवेद्भाता पिता माता सहृदियः २२ विलक्षणं यदा देहाज्ज्ञानात्मात्मानमात्मना तदा कः कस्य वा बंधुर्मा-
ता माता पिता सहृद २३ मिथ्याज्ञानवशाज्जाता दारा गारादयः सदा शब्दादयश्च विषया विविधाश्चैव सं-
पदः २४ बलं कोशो मृत्युवर्गो राज्ञ्यं भूमिः सूतादयः अज्ञानजत्वात्सर्वे ते क्षणसंगमभंगुराः २५ अथोत्ति-
ष्ठद्दारा मंभावयन् भक्तिभाविनम् अनुवर्तस्व राज्यादिभुंजन् प्रारब्धमन्वहम् २६ भूतं भविष्यदभजन्
वर्तमानमथाचरन् विहरस्व यथान्यायं भवदोषैर्न लिप्यसे २७ आज्ञापयति रामस्त्वां यद्भ्रातुः सांपराधि-
कम् तत्कुरुष्व यथाशास्त्रं रुदतीश्वापियोषितः २८

गवतितदनुसंधानेऽपि कथं संसारहानिस्तत्राह देहबुद्धोतिदेहं तः करणादावात्बुद्धोत्यर्थः भगवतो मनसाऽनुसंधाने तत्पसादा-
देहमिन्नात्यप्रतीतौ तदविवेककृतसंसारस्य स्वतएव हानिरिति भावः २१ २२ २३ तदेव पुनर्दाट्यायाह मिथ्येति आगारं गृहम् २४
अज्ञानस्याजस्वम् परिणामस्वभावतया तज्जन्यानां क्षणसंगमभंगुरत्वम् २५ प्रारब्धभोगं विना दुस्त्यजमिति बुद्ध्या राज्यादिभुंज-
न्नुवर्तस्व तत्पालनेयतस्व २६ भूतं भविष्यच्चाभजन्कथमिदं गतं कथमग्रे भविष्यतीत्यविचारयन् एवं भवदोषैर्न लिप्यसे २७ २८

यथावद्वचनं यथोक्तं वचनम् २९ विमृश्य भगवच्छत्रोः क्रियाकरणे भगवतो दुःखं स्यादिति विचार्य ३० ३१ ३२ निर्वृत्तं निषण्णं यथातव
प्रातातथाममापि मरणेन विरोधस्यापगमात् ३३ सांत्ववाक्यैः शोकापनोदकवाक्यैः ३४ ३५ आहिताग्नेरग्निहोत्रिणो यथा कार्ययोग्यं

निवारय महाबुद्धे लंकां गच्छन्तु माचिरम् श्रुत्वा यथावद्वचनं लक्ष्मणस्य विभीषणः २९ त्यक्त्वा शोकं च-
मोहं च रामपार्श्वमुपागमत् विमृश्य बुद्ध्या धर्मज्ञो धर्मार्थसहितं वचः ३० रामस्यैवानुवृत्त्यर्थमुत्तरं पर्य-
भाषत् नृशंसमनृतं क्रूरं त्यक्तधर्मव्रतं प्रभो ३१ नार्होऽस्मि देवसंस्कृतं परदाराभिमर्शिनम् श्रुत्वा तद्वच-
नं प्रीतो रामो वचनमब्रवीत् ३२ मरणांतानि वैराणि निर्वृत्तनः प्रयोजनम् क्रियतामस्य संस्कारो ममाप्येष
यथातव ३३ रामाज्ञां शिरसा धृत्वा शीघ्रमेव विभीषणः सांत्ववाक्यैर्महाबुद्धिराज्ञां मंदोदरीतदा ३४
सांत्वयामास धर्मात्मा धर्मबुद्धिर्विभीषणः त्वरयामास धर्मज्ञः संस्कारार्थं स्वबांधवान् ३५ चित्यानि वे-
श्यविधिवत्पितृमेधविधानतः आहिताग्नेर्यथा कार्यं रावणस्य विभीषणः ३६ तथैव सर्वमकरोहं धुभिः
सहमंत्रिभिः ददौ च पावकं तस्य विधियुक्तं विभीषणः ३७ स्नात्वा चैवाद्रवस्त्रेण तिलान्दर्भाभिमिश्रिता
न् उदकेन च संमिश्रान् प्रदाय विधिपूर्वकम् ३८ प्रदाय चोदकं तस्मै मूर्ध्नि चैनं प्रणम्य च ताः स्त्रियोजुन
यामास सांत्वमुक्त्वा पुनः पुनः ३९ गम्यतामिति ताः सर्वा विविशन् गर्तं तदा प्रविष्टास्तु च सर्वा स्तराक्षसी
षु विभीषणः ४० रामपार्श्वमुपागत्य तत्पुष्टिं नीतवत् रामोऽपि सहसैन्येन सग्रीवः सह लक्ष्मणः
४१ हर्षलेभेरिपूतहत्वा यथा वृत्रं शतक्रतुः मातलिश्च तदारामं परिक्रम्या भिवंद्य च ४२ अनुज्ञातश्च
रामेण ययौ स्वर्गं विहाय सा ततो हृष्टमनो रामो लक्ष्मणं चेदमब्रवीत् ४३ विभीषणाय मे लंकाराज्यं
दत्तं पुरैव हि इदानीमपि गत्वा लंकां मध्ये विभीषणम् ४४

यैवोर्ध्वदेहिकमकरोत् ३६ विधियुक्तं मंत्रादियुक्तं ३७
३८ प्रदाय चोदकं तस्मै इति शङ्खं जलकरकादिपात्रेष्वत्यशारवायांतदुद्देशेन बध्नेत्यर्थः अनुनयामास विगतशोकाश्चकार ३९ गम्यता
मिति विभीषणेनोक्ता इति शेषः ४० युद्धमूर्ध्नि हतस्य सद्यः शौचत्वाच्च दहरेव सर्वं श्रेयं कृत्यं समाध्याम्य रामसमीपमागमनम् ४१ ४२ ४३ ४४

४५ लंकांजगामेत्यन्वयः ततः स्वर्णकलशैः राक्षसैर्द्रस्याभिषेकं प्रचक्रे ४६ उपायनपुरस्कृतोऽग्रे कृतमुपायनयेन सः आहिताग्न्यादित्वात्परानि
पातः ४७ आगत्य दंडप्रणामं दंडवत्प्रणामम् ४८ कृतकृत्यमिव प्रतिज्ञातार्थसिद्धोतिभावः ४९ महान्देवैरपि दुर्जेयः विभीषणः पूर्वे प्रति
ज्ञाताभिषेकः ५० विभीषणस्यानुमते लंकाधीशत्वात् तदाज्ञां गृहीत्वा ५१ ५२ ५३ अनिदितां रावणविरस्कारादप्राप्तनिन्दाम् ५४ ५५

अभिषेचय विप्रैश्च मंत्रवद्विधिपूर्वकम् इत्युक्तोलक्ष्येण स्तूर्णजगाम सह वानरैः ४५ लंकां स्वर्णकलशैः
समुद्रजलसंयुतैः अभिषेकं शभंचक्रे राक्षसैर्द्रस्यधीमतः ४६ ततः पौरजनैः सार्द्धं नानोपायनपाणिभिः
विभीषणः ससौमित्रिरुपायनपुरस्कृतः ४७ दंडप्रणाममकरोद्रामस्याक्लिष्टकर्मणः रामो विभीषणं दृष्ट्वा
प्राप्तराज्यं मुदान्वितः ४८ कृतकृत्यमिवात्मानममन्यत सहानुजः सुग्रीवं च समालिङ्ग्य रामो वाक्यमथा
ब्रवीत् ४९ सहायेन त्वया वीरजितो मे रावणो महान् विभीषणोऽपि लंकायामभिषिक्तो मयानय ५०
ततः प्राह हनूमंतं पार्श्वस्थं विनयान्वितम् विभीषणस्यानुमते गच्छ त्वं रावणालयम् ५१ जानक्यैः सर्व-
मारव्याहिरावणस्य वधादिकं जानक्याः प्रतिवाक्यं मेशीघ्रमेव निवेदय ५२ एवमाज्ञापितो धीमान् रामे
ण पवनात्पुनः प्रविवेश पुरीं लंकां पूज्यमानो निशाचरैः ५३ प्रविश्य रावणगृहं शिंशपामूलमाश्रिताम्
ददर्श जानकीं तत्र कृशां दीनामनिदिताम् ५४ राक्षसोभिः परिवृतां ध्यायंतीं राममेव हि विनयावनतो मू-
त्वा प्रणम्य पवनात्पुनः ५५ कृतांजलिपुटो भूत्वा प्रहो भक्त्या ग्रतस्थितः तं दृष्ट्वा जानकी तूष्णीं स्थित्वा
पूर्वस्मृतिययौ ५६ ज्ञात्वा तं रामदूतं सा हर्षात्सौम्यमुखी भवत् सतां सौम्यमुखीं दृष्ट्वा तस्याः पवननन्दनः रा-
मस्य भाषितं सर्वमारव्यानुमुपचक्रमे ५७ देविरामः स सुग्रीवो विभीषणसहायवान् कुशली वानराणां च
सैन्यैश्च सह लक्ष्मणः ५८ रावणं ससुतं हत्वा सबलं सह मंत्रिभिः त्वामाह कुशलं रामो राज्ये कृत्वा विभीषणम् ५९

भक्त्येति प्रहृत्वा देहं तु कथं पूर्वस्मृतिं पूर्वमागतो यः स एवायमिति स्मृतिं स्मरणं ययौ प्राप्तवती ५६ भवत् अभवदित्यर्थः अडभाव आर्षः
रामस्य भाषितं रामभाषितं संदेशं ५७ वानराणां सैन्यैः सहैव लक्ष्मणश्च कुशली सर्वकुशलिन इत्यर्थः ५८ राज्ये विभीषणं कृत्वा इत्यनेन नि-
रवशेष सर्वकृत्यसिद्धिरुक्ता ५९

तेप्रियवाक्यस्यसमंरत्नादिषुनकिंचित्पश्यामि ६० ६१ देवराज्यादित्यस्यअपीतिशेषः प्राप्तजयस्यरामस्यसर्वतोऽप्यधिकंनिरव-
धिफलदातृत्वादितिभावः ६२ सौम्याः सोमवच्चंद्रवत्त्रियदर्शनाः शोभमाना इति यावत्सौम्यसोमवत्त्रियदर्शन ६३ ६४ कर्मणांयु-
द्धादीनांफलोदयरूपांतांदेवीमित्यन्वयः ६५ ६६ अनलेअग्नौस्थितांजानकीमादातुंमनसाध्यात्वानिश्चित्यप्राहेत्यन्वयः ६७ विर-

श्रुत्वाभर्तुः प्रियंवाक्यंहर्षगद्गदयागिरा किंतेप्रियंकरोम्यघनपश्यामिजगन्त्रये ६० समंतेप्रियवा-
क्यस्यरत्नान्याभरणानिच एवमुक्तस्तुवैदेत्याप्रत्यवाचपुर्वंगमः ६१ रत्नौघाद्विविधाद्वापिदेवरा-
ज्याद्विशिष्यंते हतशत्रुंविजयिनंरामंपश्यामिस्तुस्थिरम् ६२ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामैथिलीप्राहमारु-
तिम् सर्वसौम्यागुणाः सौम्यत्वय्येवपरिनिष्ठिताः ६३ रामंद्रक्ष्यामिशीघ्रंमामाज्ञापयतुराघवः
तथेतितांनमस्तुत्यययौद्रुंरघूत्तमम् ६४ जानक्याभाषितं सर्वरामस्याग्रेन्यवेदयत् यन्निमित्तोः
यमारंभः कर्मणांचफलोदयोः ६५ तांदेवींशोकसंतप्तांद्रुमर्हसिमैथिलीम् एवमुक्तोहनुमत्तारामो
ज्ञानवतांवरः ६६ मायासीतांपरित्यक्तुंजानकीमनलेस्थिताम् आदातुंमनसाध्यात्वारामः प्राह-
विभीषणम् ६७ गच्छराजन्जनकजामानयाशुभमांतिकम् स्नातां विरजवस्त्राढ्यां सर्वाभरणभू-
षितां ६८ विभीषणोऽपितल्लुत्वाजगामसहमारुतिः राक्षसीभिः सुवृद्धाभिः स्नापयित्वातुमैथिलीं
६९ सर्वाभरणसंपन्नामारोप्यशिविकोत्तमे याष्टिकैर्बहुभिर्गुप्तांकंचुकोष्णीभिः शूभां ७० तांद्र-
घुमागताः सर्वेवानराजनकात्यजां तान्वारयंतोबहवः सर्वतोवेत्रपाणयः ७१ कोलाहलंप्रकुर्वंतोरा-
मपार्श्वमुपायकः दस्त्रातांशिविकारूढांदूरादथरघूत्तमः ७२

जवस्त्राणिनिर्मलवस्त्राणितदाढ्यांतैः शो-

भितां ६८ सहमारुतिः समासेऽपिवैकल्पिकत्वात्समासाभावः ६९ शिविकोत्तमेसर्वशिविकाभ्युत्तमेशिविकारूपेवाह-
नेयाष्टिकैः आचारवशाद्यष्टिहस्तैरक्षकैः षट्कर्बुभिर्गुप्तां ७० ७१ कोलाहलंप्रकुर्वंतः दूरेतिषुवैतिवदंतः ७२

तेयाष्टिकाः ७३ सायासूर्यचंद्रादिभिरपितत्वतोः ज्ञातातादृशीं वानराः सुरवेन पश्यं त्वित्याशयः शिविका त् शिविकायाः लिंगव्यत्यय
आर्षः ७४ ७५ अवाच्यवादान्वक्तुमनर्हवचनानि परपुरुषगृहे स्थितासिधिकृत्वामित्यादीनि ७६ प्रत्ययाय विश्वासाय ७७ ७८ ७९

विभीषणकिमर्थं ते वानरान्चारयंति हि पश्यंतु वानराः सर्वे मैथिलीं मातरं यथा ७३ पादचारेण साया तुजा
नकीममसन्निधिम् श्रुत्वा तद्रामवचनं शिविकादवरुह्य सा ७४ पादचारेण शनकैरागतारामसन्निधिम्
रामोऽपि दृष्ट्वा तां मायासीतां कार्यार्थं निर्मिताम् ७५ अवाच्यवादान्वक्तुः प्राह तारं धुनंदनः अमृष्यमाणा
सा सीता वचनं राघवोदितम् ७६ लक्ष्मणं प्राह मेशीघ्रं प्रज्वाल्य हुताशनम् विश्वासार्थं हिरामस्य लोकानां
प्रत्ययाय च ७७ राघवस्य मतं ज्ञात्वा लक्ष्मणो पितृदेव हि महाकाष्ठं चयं कृत्वा ज्वालयित्वा हुताशनम् ७८
रामपार्श्वमुपागम्य तस्थौ तूष्णीमरिंदमः ततः सीतापरिक्रम्य राघवं भक्तिसंयुता ७९ पश्यतां सर्वलोका
नां देवराक्षसयोषिताम् प्रणम्य देवताभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यश्च मैथिली ८० बह्मं जलिपुटाचेदमुवाचा मि
समीपगा यथा मे हृदयं नित्यं नापसर्पति राघवात् ८१ तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पावकः एवमु
क्त्वा तदा सीतापरिक्रम्य हुताशनम् ८२ विवेश ज्वलनं दीप्तं निर्भयेन हृदा सती ८३ दृष्ट्वा ततो भूतगणाः
ससिद्धाः सीतां महावन्दिगतां भृशार्ताः परस्परं प्राहुरहो स सीतां रामः श्रियं स्वां कथं मत्स्यजस्तः ८४ इति
श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे द्वादशः सर्गः १२ श्रीमहादेव उवाच ततः शक्रः
सहस्राक्षो यमश्च वरुणस्तथा कुबेरश्च महातेजाः पिनाकी वृषवाहनः १ ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो मुनिभिः सिद्ध
चारणैः पितरोऽनृषयः साध्या गंधर्वाप्सरसोरगाः २ एते चान्ये विमानाग्रैराजमुच्यन्त राघवः अब्रुवन्पर
मात्मानं रामं प्रांजलयश्च ते ३

८० ८१ सर्वतः पातु शीतो भवत्वित्यर्थः ८२ ८३ ज्ञः सर्वज्ञोऽपि रामः कथं सीतामत्यजत्
वन्निप्रवेशमनुज्ञातवानिति प्राहुः ८४ इति श्रीमत्कलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादि बिरुदावलीविराजमानस्य हिम्मतिकर्मणः पुत्र-
स्य श्रीरामवर्मणः कृतावध्यात्मरामायणसेतौ युद्धकांडे द्वादशः सर्गः १२ तत इति १ २ ३

साक्षी अंतर्भावितया सर्वदृष्टा अयसर्वस्वमाह वसूनामित्यादि ४ आदिकर्ता सृष्टेः प्रथमकर्ता विराडूपमाहाश्विनावित्यादि इदं पुरा
णांतरोक्तस्य सर्वस्योपलक्षणम् ५ आदिरुत्पत्तिकृत् अंतो नाशकृत् सदोदितः रात्रिदिनच्यवहारहीनः शुद्धः मायागुणास्पृष्टः अतए
व सदाबुद्धः ज्ञानस्वरूपः अतएव मुक्तोऽसंसारी अगुणोऽद्वय इति च्छेदः ६ त्वन्मायया संवृतानां संवृतज्ञानानाम् चिदात्मकः शुद्धज्ञान
स्वरूपः ७ तेजसा सह स्थानं हृतं तेजोऽपि हृतं स्थानं चेत्यर्थः ८ ९ अशेषस्य स्थितिकारणं अथात्मज्ञानिन आत्मविषयतत्त्वज्ञानवंतः
हेया हेयेदुःखसरवेतत्साधने तद्रूपद्वंद्वविहीनं कूटस्थत्वात् सत्तामात्रं सर्वस्य हृदि तिष्ठतीति व्यवहारनियामकं हृदि स्थितिं इच्छुः कृष्णादिभ्य इ

कर्ता त्वं सर्वलोकानां साक्षी विज्ञानविग्रहः वसूनामष्टमोऽसित्वं रुद्राणां शंकरो भवान् ४ आदिकर्ताऽसि
लोकानां ब्रह्मा त्वं चतुराननः अश्विनौ घ्राणभूतौ ते चक्षुषी चंद्रभास्करो ५ लोकानामादिरंतोऽसि नित्य-
एकः सदोदितः सदाशुद्धः सदाबुद्धः सदा मुक्तगुणोऽद्वयः ६ त्वन्मायया संवृतानां त्वं भासिमानुषविग्रहः
त्वन्नामस्मरतां रामसदा भासि चिदात्मकः ७ रावणेन हृतं स्थानमस्माकं तेजसा सह त्वयाऽद्य निहतो दु-
ष्टः पुनः प्राप्तं पदं स्वकम् ८ एवं स्तवत्सु देवेषु ब्रह्मा साक्षात्पितामहः अब्रवीत्यणतो भूत्वा रामं सत्यप-
थे स्थितम् ९ ब्रह्मोवाच वंदे देवं विष्णुमशेषस्थितिहेतुं त्वामध्यात्मज्ञानिभिरंतर्हृदि-
भाव्यम् हेया हेयद्वंद्वविहीनं परमेकं सत्तामात्रं सर्वहृदि स्थं हृदि स्थिरूपम् १० प्राणापानौ निश्चयबुद्ध्या
हृदि रुद्ध्वा छित्त्वा सर्वसंशयबंधं विषयौ घान् पश्यंती शंयंगतमोहाय तयस्तं वंदे रामं रत्नकिरीटं रविभास
म् ११

ति इक्षुप्रत्ययः १० निश्चयबुद्ध्या हठयोगेनावश्यं भगवंतं ज्ञास्यामीत्येवं रूपेण कुंभकेन हृदि प्राणापानौ रुद्ध्वा संचारही-
नौ कृत्वा तत्र प्राण ऊर्ध्वसंचारी अपानो धश्चारी श्रवणादिभिरीश्वरविषयं संशयबंधं ईश्वरोऽस्ति न वा ज्ञानरूपो वा शरीरी वेत्यादि संश-
यरूपं बंधनं एवं संशयस्यैव संसारमूलकारणत्वात् विषयौ घांश्च छित्त्वा ततोऽन्तःकरणं विमुरं कृत्वा तत्रेश्वरविषयसंदेहस्य श्रवणादि-
ना छेदः विषयाणां चानित्याशुचित्वप्रतिसंधानेन त्यागः गतमोहास्त्यक्ततमसः यं पश्यंति तं रामं वंदे इत्यन्वयः ११

मायातीतं तदुणास्पृष्टम् आद्यमित्यस्यैव विवरणं जगदादिमिति मानातीतं देशकालकृतपरिच्छेदशून्यं मोहविनाशं सेवकानां मोहना-
शकं योगविधानं योगविधातारं योगमार्गप्रवर्तकम् १२ भावाभावप्रत्ययहीनं संसारे मिथ्यात्वात् न तस्य भावप्रत्ययो नाप्यभावप्रत्ययो
दृश्यत्वात्तेनानिर्वचनीयत्वज्ञानविषयस्तस्य स इति सूचितं यद्वाऽज्ञानं भावाभावप्रत्ययाविषयं शास्त्रतः सत्त्वात्मन्यक्षेणानुपलंभाच्च तत्त-
म् यद्वा भावो दृश्यमभावस्तु छंतद्विषयज्ञानविषयं अदृश्यत्वादतुच्छत्वाच्च भोगासक्तैर्भोगेष्वसक्तैस्त्यक्तभोगैर्भवसुरैः शिवादिभिः
पूजितचरणकमलं नित्यं कालत्रयाबाध्यम् शब्दं मायादोषास्पृष्टं बुद्धं ज्ञानस्वरूपम् अनंतं देशाद्यपरिच्छेदं प्रणव आख्यानामयस्य
तं प्रणवारयंतस्य वाचकः प्रणव इति पातं जलसूत्रात् अशेषास्तरदावं सर्वदेत्यनाशकमित्यर्थः १३ मे ब्रह्मणस्त्वं नाथः नाथत्वमेवो-

मायातीतं माधवमाद्यं जगदादिमानातीतं मोहविनाशं मुनिबंधम् योगिध्येयं योगविधानं परिपूर्णं वंदे रा-
मं रंजितलोकं रमणीयम् १२ भावाभावप्रत्ययहीनं भवसुरैर्भोगासक्तैरर्चितपादांबुजयुग्मम् नित्यं श-
ब्दं बुद्धमनंतं प्रणवारयंतं वंदे रामं वीरमशेषास्तरदावम् १३ त्वं मे नाथो नाथितकार्यां रिवलकारी मानाती-
तो माधवरूपोऽखिलधारी भक्त्यागम्यो भावितरूपो भवहारी योगाभ्यासे भावितचेतः सहचारी १४ त्वा-
माद्यंतं लोकततीनां परमीशं लोकानां नोलौकिकमानैरधिगम्यम् भक्तिश्रद्धाभावसमेतैर्भजनीयं वंदे रामं
सुंदरमिंदीवरनीलम् १५

पपादयति नाथितकार्यां रिवलकारी प्रार्थितसकलकार्यकर्ता अखिलशब्दस्य परनिपात आर्षः माना-
तीतः देशतः कालतोरूपतश्चेत्येवं त्रिविधपरिच्छेदशून्यः मालक्ष्मीस्तस्याः पतिः भक्त्या नन्यशरणत्वरूपयागम्यः प्राप्यः भावितरूपः स-
त्त्वभावस्य संसारस्य हरी हर्ता योगाभ्यासे भावितं विहीनदोषं तथा शुद्धं यच्चेतोऽंतःकरणं तत्र सहचारी तद्वृत्तिविषय इत्यर्थः दृश्यते त्वग्रया बु-
द्धोतिश्रुतेः १४ लोकततीनां परंपराणामाद्यंतं सृष्टिनाशहेतुम् लोकानां परमीशं पालनहेतुं लौकिकमानैर्लौकिकैः प्रमाणैर्न अधिगम्य अज्ञेयं
शास्त्रैकगम्यमित्यर्थः भक्तिः परमेश्वरे तत्पूजादौ प्रीतिः श्रद्धा ततः फलावश्यं भावनिश्चयः तद्रूपैर्भावैश्चित्तधर्मैर्युक्तैः पुरुषैः सेव्यं १५

हेमाधवअतिमानंसर्वतोःपित्यापकंगतमानंस्वगतेयत्तयापरिच्छेद्यंदृशंताज्ञातुंमानासक्तः मानेषुप्रमाणेषुइंद्रियेष्वसक्तः कोवाशक्तः सम-
र्थः कृष्णावतारे वृंदारण्ये स्थित्वा मायया वंदितं नमस्कृतं वृंदारकाणां देवानां वंदयेन भवसुरयैः शिवादिभिर्विद्यं सरवकंदं सरवजनकं वा वंदे -
१६ नानाशास्त्रैः निर्णीतार्था ये वेदकंदं वा वेदसमूहास्तैः प्रतिपाद्यम् निर्विषयज्ञानं निर्विकल्पकज्ञानविषयं बाह्यविषयाविषयकज्ञानावि-
षयमित्यर्थः मत्सेवार्थं रावणादिवधेनेति शेषः मथुरेशं अघोशं शुभाय मथुराराज्यदानात्तत्त्वं कृष्णावताराभिप्रायेण च १७ ब्राह्मं ब्रह्म कृतं

कोवाज्ञातुं त्वा मतिमानं गतमानं मानासक्तो माधवशक्तो मुनिमान्यम् वृंदारण्ये वंदितं वृंदारकं वंदं वंदे रामं-
भवसुरववंद्यं सरवकंदम् १६ नानाशास्त्रैर्वेदकंदं वैः प्रतिपाद्यं नित्यानंदं निर्विषयज्ञानमनादिम् मत्सेवा-
र्थं मानुषभावं प्रतिपन्नं वंदे रामं मरकतवर्णं मथुरेशम् १७ श्रद्धायुक्तो यः पठतीमं स्तवमाद्यं ब्राह्मं ब्रह्मज्ञानवि-
धानं भविष्यति रामं श्यामं कामितकामप्रदमीशं श्यालाध्यातापातकजालैर्विगतः स्यात् १८ शुक्ला-
स्तुतिं लोकगुरोर्विभावस्तुः स्वांके समादाय विदेहपुत्रिकाम् विभ्राजमानां विमलारुणद्वक्तिरक्तां वसं दिव्य-
विभूषणान्विताम् १९ प्रोवाच साक्षी जगतां रघूत्तमं प्रपन्नसर्वातिहरं हुताशनः गृहाण देवी रघुनाथ जान-
कीं पुरा त्वयामय्यवरोपितां वने २० विहाय मायाजनकात्मजां हरे दशाननप्राणविनाशनाय च हतोद-
शास्यः सहपुत्रबांधवैर्निराकृतो नेन भरो भुवः प्रभो २१ तिरोहिता सा प्रतिबिंबरूपिणी कृताय दर्शय कृत-
कृत्यतांगता ततोऽतिदृष्टां परिगृह्य जानकीं रामः प्रहृष्टः प्रतिपूज्य पावकं २२ स्वांके समावेश्य सदानपा-
यिनीं श्रियं त्रिलोकीजननीं श्रियः पतिः दृष्ट्वा य रामं जनकात्मजायुतं श्रिया स्फुरंतं सुरनायको मुदा २३ ब्रह्मज्ञान

विधानंतज्जनकं कामितकामप्रदं अमीष्टवस्तुदातारं तादृशं श्यालायः पठति स श्याता पुरुषः पातकजालैर्विगतः हीनः स्यात् १८ विभावस्तु-
रग्निः दिव्यभूषणान्वितां तद्युक्ताम् १९ जगतां साक्षी तत्पुण्यपापद्रष्टा मय्यवरोपितां स्थापिताम् २० मायाजनकात्मजां मायारूपां तां जनकात्मजां
दृशीं मायया विधाय निर्मायेति यावत्पुरामय्यवरोपितामिति पूर्वणान्वयः इदानीं तं निर्माणकृत्यस्य जातत्वात्मायाभिर्मितामयि लीनेत्याह हत इति अने-
न दशास्यवधेन २१ प्रतिबिंबरूपिणी सीता प्रतिबिंबरूपाय दर्शय साकृता निर्मिता तद्दिश्यतः कृतकृत्यतांगता तस्तिरोहिता लीना २२ सुरनायक इन्द्रः २३

भक्त्या समेत्य भक्तियुक्तो भूत्वा इंदोवरं नीलोत्पलं तदा भंतत्कांतिम् भवारण्यस्य संसारारण्यस्य दावानला भंतत्तुल्यं तन्नाशकत्वादभिधा-
नं नाम यस्य तं भवानी हृदा पार्वती हृदयेन भावितं ध्यातमानं दूरूपं यस्य तं भवाभावहेतुं संसारनिराकरणं भवादिभिः प्रपन्नं सेवितम् २४ सु-
रसमूहस्य यो दुःखौ यो दुःखसमूहस्तं नाशस्य मुख्यकारणं नराकारदेहं माययेति शेषः वस्तुतो निराकारं ईड्यं स्तुत्यम् परेषां ब्रह्मादीनामपि
ईशं वरेण्यं श्रेष्ठं भारनाशं भूभारनाशकम् २५ प्रपन्नेति शरणागतानां मरिचलानंददातारं प्रपन्नं भक्तैरिति शेषः प्रपन्नानां मार्तानां निःशेष-
पंथ्या भवति तथा नाशनाशकत्वा अभिधानं नाम यस्य तपसा शमदमादिना योगायेषां तादृशैर्योगीशैर्भावेन सत्तया तद्रूपेणाभिभावं ध्ये

भक्त्या गिरागद्गदया समेत्य कृतांजलिस्तु मथोपचक्रमे इन्द्र उवाच भजे हंसदारा ममिंदोवरा भंभ-
वारण्यदावानला भाभिधानम् भवानी हृदा भावितानंदरूपं भवाभावहेतुं भवादिप्रपन्नम् २४ सुरा-
नी कदुःखौ घनाशौकहेतुं नराकारदेहं निराकारमोड्यम् परेशं परानंदरूपं वरेण्यं हरिराममीशं भजे भारना-
शम् २५ प्रपन्ना रिवलानंददोहं प्रपन्नं प्रपन्नार्तिनिःशेषनाशाभिधानम् तपो योगयोगीशभावाभिभा-
व्यंकपीशादिभिर्भजैराममित्रम् २६ सदा भोगभाजां सुदूरे विभांतं सदा योगभाजामदूरे विभांतं चिदानंद-
कंदं सदा राघवेशं विदेहात्मजानंदरूपं प्रपद्ये २७ महायोगमाया विशोषानुयुक्तो विभासी शालीलानरा-
कारवृत्तिः त्वदानंदलीला कथा पूर्णकर्णाः सदाऽनंदरूपा भवन्तीह लोके २८

यंकपीशः सुग्रीवः आदिना विभी

षणस्तन्निर्भरामित्रं रामरूपं सूर्यम् २६ भोगभाजां भोगिनां संसारिणां सुदूरे विभांतं तज्ज्ञानविषयमिति यावत् योगिनां सदाऽदूरे वि-
भांतं तेषां सर्वदा आत्मत्वेन ज्ञानविषयमित्यर्थः चिदानंदकंदं चित्तश्चैतन्यस्यानंदस्य कंदं सर्वचेतनानां सर्वनिंदानां तन्मूलकत्वात् अस्यै-
वानंदस्य सर्वमात्रा सुपजीवन्तीति श्रुतेः राघवेशं रघुवंशस्वामिनं विदेहात्मजानंदरूपं जानक्या आनंदरूपं सर्वानंदप्रदम् २७ महेति मह-
ती योगमाया तद्विशेषैः सत्त्वादिभिरनुयुक्तः यथा जपाकुसुमयुक्तः स्पटिकोरक्तो भानितथा तदनुयोगाल्लीलयानराकारा वृत्तिश्चैषा य-
स्य तादृशो विभासि तव या आनंदेन लीलास्तत्कथाभिः पूर्णाः कर्णायैषां ते सदा आनंदरूपा इह लोके भवन्ति २८ ७ ६

अहंमानोः हंकारस्तद्रूपं पानं सरादिकर्म ल्युङं तस्तेनाभितो मत्तो त एव प्रकर्षेण मत्तः अखिलाये ईशा भूमादेस्तदभिमानेन तु ल्योः भिमानो यस्य-
तादृशो हंत्वां न वेदन जानामि त्रिलोके यदाधिपत्यं तत्प्रयुक्तोः भिमानो विनष्टः गतः २९ स्फुरद्रत्नकेयूरहारैरभिरामं जनमनोहरं धरायाः पृ-
थ्व्याभारभूताये सख्यैस्तदनीकस्य दावाभितुल्यं दुरापः दुःखेन प्राप्य अवारपारो यस्य तं पौदरादित्वाद्दुर्णलोपः ३० सराधीशनील इन्द्र
नीलमणिरभ्रं च तद्वन्नीला अंगकांतिर्यस्य तं लोकशांतिं लोकानां शांतिः सुखं यस्मात्तं किरीटादिभिः शोभायस्य तं पुराराते लभिमूतं यत्प्रभा

अहंमानपानाभिमत्तप्रमत्तो न वेदाखिलेशाभिमानाभिमानः इदानीं भवत्यादपन्नप्रसादा त्रि-
लोकाधिपत्याभिमानो विनष्टः २९ स्फुरद्रत्नकेयूरहाराभिरामं धराभारभूता सरानीकदावम् शरच्चंद्रवक्त्रं
लसत्पद्मनेत्रं दुरावारपारं भजेराघवेशम् ३० सराधीशनीलाभ्रनीलांगकांतिं विराधादिरक्षोवधा ल्लोक
शांतिम् किरीटादिशोभं पुरारातिलाभं भजेरामचंद्रं घृणामधीशम् ३१ लसच्चंद्रकोटिप्रकाशादि-
पीठे समासीनमंके समाधाय सीताम् स्फुरद्भ्रमवर्णां तडित्युजभासां भजेरामचंद्रं निवृत्तार्तितंद्रम् ३२
ततः प्रोवाच भगवान् भवान्यासहितो भवः रामं कमलपत्राक्षं विमानस्थो न भस्थले ३३ आगमि-
ष्याम्ययोध्यायां द्रष्टुं त्वाराज्यसत्कृतम् इदानीं पश्य पितरमस्य देहस्य राघव ३४ ततोऽपश्य द्विमा-
नस्थं रामो दशरथं पुरः तनामशिरसापादौ मुदा भक्त्या सहानुजः ३५ आलिंग्य मूर्ध्नि वधाय रामं दश-
रथोऽब्रवीत् तारितोऽस्मि त्वया वत्स ससारा दुःखसागरात् ३६ इत्यत्का पुनरालिंग्य ययौ-
रामेण पूजितः रामोऽपि देवराजं तं दृष्ट्वा प्राह कृतांजलिम् ३७ मत्कृते निहता च संख्येवानरा न
पतितान् भवि जीवया शक्यं धारुष्या सहस्राक्षममाज्ञया ३८

प्यनिध्यादिसदृश

म् ३१ लसच्चंद्रकोटिप्रकाशादिर्यत्र तादृशो पीठे उक्तविशेषणां सीतामंके समाधाय गृहीत्वा समासीनम् निवृत्ते आर्तितंद्रे दुःखालस्येयस्या
तंसदा प्रकाशरूपमित्यर्थः ३२ भवः शिवः न भस्थले आकाशे विमाने स्थितः स प्रोवाचेत्यन्वयः ३३ अस्य तव देहस्य पितरं जनयि
ताम् ३४ सहानुजः सलक्ष्मणः पादौ स्पृष्ट्वा शिरसाननामेत्यन्वयः ३५ ३६ ३७ ३८

३९ पूर्ववदितिराक्षसानांतु नोत्यानसंकल्पस्य भगवतः शरैर्दग्धानासु त्यापने मृतस्यापि सामर्थ्याभावात् शरपातकाले पुनर्जीवनस्यैव भगव-
ता असंकल्पनात् केचित्पुरक्षसांगणनार्थं रावणेन समुद्रे प्रक्षेपान्नोत्यानं यद्वा रावणदाहकाले सर्वेषां राक्षसां तत्संबन्धिभिर्दाहकरणेन न
स्यनश्च समुद्रे प्रक्षेपेण नोत्यानमित्याहुः ४० यदेतियदीत्यर्थे ४१ गमिष्यामहे अयोध्यायामिति शेषः ४२ शब्दब्रह्म प्रणवस्तत्र समाहितः

तथेत्यमृतवृक्षात्तान् जीवयामास वानरान् ये ये मृता मृधे पूर्वैर्ते तैस्तो नोत्थिता इव पूर्ववद्दलिनो हृष्टारा-
मपार्श्वमुपाययुः ३९ नोत्थिताराक्षसास्तत्र पीयूषस्पर्शनादपि विभीषणस्तसां प्रांगं प्रणिपत्या ब्रवी-
हृचः ४० देवमामनुगृह्णीष्वमयि भक्तिर्यदा तव मंगलस्नानमद्यत्वं कुरु सीता समन्वितः ४१ अलंकृ-
त्य सह भ्रात्राश्वोगमिष्यामहे वयम् विभीषणवचः श्रुत्वा प्रत्यवाचरयूत्तमः ४२ सुकुमारोऽतिभक्तो मे
भरतो मामवेक्षते जटावल्लभधारी स शब्दब्रह्म समाहितः ४३ कथं तेन विना स्नानं अलंकारादिकं मम -
अतः स ग्रीवसुरव्यां स्त्वं पूजया शतविशेषतः ४४ पूजितेषु कर्पीन्द्रेषु पूजितो हं न संशयः इत्युक्तो राघवेणा-
शस्वर्णरत्नांबराणि च ४५ ववर्ष राक्षसश्रेष्ठो यथा कामं यथारुचि ततस्तान् पूजितान् दृष्ट्वा रामो रत्नैश्च यू-
थपान् ४६ अभिनन्दयथान्यायं विससर्ज हरीश्वरान् विभीषणसमानोत्तं पुष्पकसूर्यवर्चसम् ४७ आ-
रुरोहत तोरामस्तद्विमानमनुत्तमम् अंके निधाय वै देहीलज्जमानां यशस्विनीम् ४८ लक्ष्मणेन सह भ्रा-
त्रा विक्रान्तेन धनुष्मता अब्रवीच्च विमानस्थः श्रीरामः सर्ववानरान् ४९ सुग्रीवं हरिराजं च अंगदं च विभीष-
णम् मित्रकार्यं कृतं सर्वं भवद्भिः सह वानरैः ५० अनुज्ञाता मया सर्वे यथेष्टं गंतुमर्हथ सुग्रीवप्रतियाह्याशु
किष्किंधां सर्वसैनिकैः ५१

शब्दतोऽर्थतश्च तल्यानवान् ४३ सुग्रीवो सुरव्यो येषां तान् कर्पीन्द्रानिति शेषः ४४ ४५ ४६ अनुत्तमं न विद्यते उत्तमं यस्यात्तत् ४७
लज्जमानां तामिव जनाग्रे भर्तृसमीपावस्थानात्तदभिनयः विक्रान्तेन पराक्रमशालिना ४८ ४९ स्वयं विमानमारुह्य भूमिष्ठान् सर्ववा-
नरादीनाह मित्रकार्यमिति वानरैः सह भवद्भिः सर्वकार्यं कृतमित्यन्वयः ५० ५१ ५२ ५३ ५४

हेविभीषणममभक्तः सचस्वराज्यलंकायां वसेत्यन्वयः ननुपूर्वीविरोधेन देवामां पीडयिष्यंति तत्कथमत्रावस्थितिरत आह नत्वा मिति ५२

५३ ५४ वृणीमहे संभाजिष्याम इत्यर्थः रामस्तथेत्युक्त्वा हेसुग्रीवसविभीषणः सह नूमानवानरैः सह शीघ्रमारोह ५५ ५६ ५७ ५८ चतु

स्वराज्येव सलंकायां ममभक्तो विभीषण नत्वांधर्षयितुं शक्ताः सेंद्रा अपि दिवौकसः ५२ अयोध्यां गंतु
मिच्छामिराजधानीं पितुर्मम एवमुक्त्वा स्तरामेणवानरास्ते महाबलाः ५३ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे राक्षस
श्च विभीषणः अयोध्यां गंतुमिच्छामस्तथा सहरघूत्तम ५४ दृष्ट्वा त्वामभिषिक्तं तु कौसल्याम-
भिवाद्य च पश्चाद् वृणीमहे राज्यामनुज्ञां देहि नः प्रभो ५५ रामस्तथेति सुग्रीववानरैः सविभीषणः
पुष्पकं सह नूमांश्च शीघ्रमारोह सांप्रतम् ५६ ततस्तु पुष्पकं दिव्यं सुग्रीवः सह सेनया विभीषण
श्च सामात्यः सर्वे चारु रूढुर्दुतम् ५७ तेष्वारूढेषु सर्वेषु कौबेरं परमासनं राघवेणाभ्यनुज्ञातमुत्प
पातविहाय सा ५८ वभौ तेन विमानेन हंसयुक्तेन भास्वता प्रहृष्टश्च तदारामश्चतुर्मुख इवापरः ५९
ततो वभौ भास्करविंबतुल्यं कुबेरयानं तपसा तुल्यम् रामेण शोभां नितरां प्रपेदे सीता समेतेन सहानु
जेन ६० इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे त्रयोदशः सर्गः श्रीमहादेव
पातयित्वा ततश्चक्षुः सर्वतोरयुनंदनः अब्रवीन्मैथिलीं सीतारामः शशिनिमाननाम् १ त्रिकूटशिरव
राग्रस्थां पश्य लंकां महाप्रभाम् एतारणभुवंपश्य मांसकर्मपंकिलाम् २ अस्तराणां प्लवंगानामत्र वै
शसनं महत् अत्र मे निहतः शैतेरावणो राक्षसेश्वरः ३ कुंभकर्णेन्द्रिजिन्मुरव्याः सर्वे चात्र निपातिताः ए
ष सेतुर्मया बद्धः सागरे सलिलाशये ४ एतच्च दृश्यते तीर्थं सागरस्य महात्मनः सेतुबंध मितिरव्यातं त्रै
लोक्येन च पूजितम् ५ एतत्पवित्रं परमं दर्शनात्पातकापहम् अत्र रामेश्वरो देवो मया शंभुः प्रतिष्ठितः ६

सुखइव तस्य हंसवाहनत्वात् ५९ ६० इति श्रीमत्सकलराजविषदुद्धरणसमर्थेत्यादि विरुदावलीवि० सेतौ युद्धकांडे त्रयोदशः सर्गः १३
पातयित्वेति १ कर्ममोत्यंताद्रिद्व्यं पंकईषदाद्रि इति भेदः २ वैशसनम् कदनं महायुद्धमिति यावत् मेमया लक्षियेण ३ ४ ५ ६

७ रामाज्ञया ताराप्रमुखाः सर्वा अथोऽध्यायामायां लिखितिरामाज्ञा ८ प्राह सीतापितृशेषः ऋष्यमूकमद्रिपश्य अत्रमेवालीह तस्तत्स्थानं पश्य अत्रमेदत्यादिषष्ठीछांदसी ९ आश्रमपद आश्रमस्थाने १० ११ दृश्यते भरद्वाजाश्रम इति शेषः सरयूरिति अल्फचदेशस्थत्वाद्द्विषानस्य युगप्र-
त्सार्वदर्शनम् १३ एवं वदन्ति शेषः १४ १५ कश्चिदिति प्रश्ने १६ चहिपादपूरणे प्रहृष्टधीः प्रहृष्टचित्तः १७ १८ पादुके पादुकयोः १९ सी

अत्रमांशरणं प्राप्तो मंत्रिभिश्च विभीषणः एषा स ग्रीव न गरीकि किं धानि च कानना ७ तत्र रामाज्ञया ता
राप्रमुखा हरियोषितः आचयामास स ग्रीव सीतायाः प्रियकाम्यया ८ ताभिः सहोच्छ्रितं शीघ्रं विमानं प्रे
क्ष्य राघवः प्राह चाद्रिं ऋष्यमूकं पश्य वाल्यत्रमेहतः ९ एषा पंचवती नाम राक्षसायत्रमेहताः अगस्त्यस्य
सूतीक्ष्णस्य पश्य आश्रमपदेशम् १० एते ते तापसाः सर्वे दृश्यते वरवर्णिनि असौ शैलवरो देवि चित्रकूटः प्र-
काशते ११ अत्रमां कैकयीपुत्रः प्रसादयितुमागतः भरद्वाजाश्रमं पश्य दृश्यते यमुनातटे १२ एषा भागीर
थी गंगा दृश्यते लोकपावनी एषा सा दृश्यते सीते सरयूर्यूपमालिनी १३ एषा सा दृश्यते योऽध्याप्रणामं कुरुभा
मिनि एवं क्रमेण संप्राप्तो भरद्वाजाश्रमं हरिः १४ पूर्णे चतुर्दशे वर्षे पंचम्यां रघुनंदनः भरद्वाजं मुनिं दृष्ट्वा व
वंदे सा तुजः प्रभुः १५ पप्रच्छ मुनिमासीनं विनयेन रघूत्तमः शृणोषि कश्चिद्भरतः कुशल्यास्ते सहा तुजः
१६ स भिक्षावर्तते योऽध्याजीवति च हिमातरः श्रुत्वा रामस्य वचनं भरद्वाजः प्रहृष्टधीः १७ प्राह सर्वे कु
शलिनो भरतस्तु महामनाः फलमूलकृताहारोजटावल्लभधारकः १८ पादुके सकलं त्यस्य राज्यं त्वां-
संप्रतीक्षते यद्यत्कृतं त्वया कर्म दंडके रघुनंदन १९ राक्षसानां विनाशं च सीताहरणपूर्वकम् सर्वज्ञा
तं मयारामतपसा ते प्रसादतः २० त्वं ब्रह्म परमं साक्षादादिमध्यांतवर्जितम् त्वमग्रे सलिलं स्रष्ट्वा तत्र
सुप्तोऽसि भूतकृत् २१ नारायणोऽसि विश्वात्मन्यनराणामंतरात्मकः त्वन्नाभिकमलोत्पन्नो ब्रह्मा लोकपि
तामहः २२

ताहरणपूर्वकं राक्षसानां विनाशकं कर्म २० यदादिमध्यांतवर्जितं ब्रह्मतत्त्वमेव आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः अ
यनंतस्य ताः पूर्वतैन नारायणस्य तदिति व्युत्पत्तिं नारायणपदस्य दर्शयति त्वमिति २१ नारं जीवसमूहस्तत्र स्थानकत्वा नारायण इति व्युत्प
त्यंतरमाह नराणामिति २२

२३ त्वमात्मना इदं सृजसि आत्मनि अधिष्ठाने एवं सर्वसृष्ट्या तत्र त्वं न सज्जसे आसक्तो न भवसि इतरजनवत् असंगेदृष्टांतः न भोवत्-
चिच्छुत्तया सर्वस्य साक्षिकः स्वार्थैकः २४ तदेवोपपादयति बहिरिति विच्छिन्न इव २५ इदानीं भगवतो रामस्य सार्वत्थ्यमाह जगदि-
ति जगत्त्वम् त्वद्विवर्तत्वाज्जगत इति भावः भोक्ता भोज्यं अन्ता अन्नमुभयमपि त्वमेवेति भावः २६ २७ ननु त्वत्किं स्वप्न इत्यादिकमपि म-

अतस्त्वं जगतामोशः सर्वलोकनमस्कृतः त्वं विष्णुर्जनिर्कीलक्ष्मीः शेषोऽयं लक्ष्मणाभिधः २३ आत्मना
सृजसीदं त्वमात्मन्येवात्ममायया न सज्जसे न भोवत्त्वं चिच्छुत्तया सर्वसाक्षिकः २४ बहिरंतश्च भूतानां
त्वमेव रघुनंदन पूर्णोऽपि मूढदृष्टीनां विच्छिन्न इव लक्ष्मसे २५ जगत्त्वं जगदाधारस्त्वमेव परिपालकः
त्वमेव सर्वभूतानां भोक्ता भोज्यं जगत्पते २६ दृश्यते श्रूयते यद्यत्स्मर्यते वारधूतम् त्वमेव सर्वमखिलं
त्वद्विना न्यूनं किंचन २७ माया सृजति लोकांश्च स्वर्गुणैरहमादिभिः त्वच्छक्तिः प्रेरितारामतस्मात्त्वय्यु-
पचर्यते २८ यथा चुंबकस्य निध्याच्चलं त्येवाय आदयः जडा तथा त्वया दृष्टा माया सृजति वै जगत् २९
देहद्वयमदेहस्य तव विश्वं रिरक्षिषोः विराट्स्थूलं शरीरं ते सूत्रं सूक्ष्ममुदाहृतम् ३० विराजः संभवत्ये-
ते अवताराः सहस्रशः कायं ते प्रविशंत्येव विराजं रघुनंदन ३१ अवतारकथां लोके ये गायंति गृ-
णंति च अनन्यमनसो मुक्तिस्तेषामेव रघून्तम ३२ त्वं ब्रह्मणा पुरा भूमे भारि हाराय राघव प्रार्थि-
तस्तपसा तुष्टस्त्वं जातोऽसिरघोः कुले ३३ देवकार्यमशेषेण कृतं ते राम दुष्करम् बहुवर्षसहस्रा-
णि मानुषं देहमाश्रितः ३४ कुर्वन् दुष्करकर्माणि लोकद्वयहिताय च पापहराणि भवन्त्यशसा पूरयि-
ष्यसि ३५ यिवास्तव नेत्याह मायेति अहमादयोऽहंकारादयः त्वच्छुत्तया त्वत्त्वदृष्ट्या स्वप्ने रक्तेन त्वयि स्वप्न इव द्वावहार इति भा-

वः २८ तदेवाह यथेति अयः लोहम् २९ देहद्वयं स्थूलं सूक्ष्मं च सूत्रं हिरण्यगर्भः ३० विराज एवावतारकर्तृत्वमाह विमज्जति यतः सं-
भवस्तत्रैव लय इति भावः ३१ गृणंति कथयंतीत्यर्थः ३२ तपसा तुष्टः ब्रह्मणस्तपसा तुष्ट इत्यर्थः ३३ ३४ जनाणां पापहराणि अतएव ते
षां लोकद्वये इह लोके परलोके च हितायान्यैर्दुष्कराणि कर्माणि कुर्वन् भवन् चतुर्दश संख्या कं यशसा पूरयिष्यसि ३५ ६ ७

पत्तनमयोध्यानगरम् ३६ तथेत्युक्तातत्राश्रमेतिष्ठत्सीतयेत्यादेः सहितइतिशेषः ३७ ३८ नृपतिमंदिरे अयोध्यायाम् ३९ ४० ४१ तत्ररणे -

प्रार्थयामिजगन्नाथपवित्रंकुरुमेगृहम् स्थित्वाऽद्यमुक्तासबलः श्वोगमिष्यसिपत्तनम् ३६ तथेतिरा
घवोऽतिष्ठत्तस्मिन्नाश्रमउत्तमे ससैन्यः पूजितस्तेनसीतयालक्ष्मणेनच ३७ ततोरामश्चित्तयित्वा
हूतंप्राहमारुतिम् इतो गच्छहनुमंस्त्वमयोध्यां प्रतिसत्वरः ३८ जानीहि कुशलीकच्चिज्जनो नृपतिमं
दिरे शृंगवेरपुरंगत्वा ब्रूहि मित्रंगृहमम ३९ जानकीलक्ष्मणोपेतमागतं मां निवेदय नंदियामंततो ग
त्वा तत्रातरं भरतमम ४० दृष्ट्वा ब्रूहि सभार्यस्य स भ्रातुः कुशलं मम सीतापहरणादी निरावणस्य वधा
दिकम् ४१ ब्रूहि क्रमेण मे भ्रातुः सर्वतत्र विचेष्टितम् हत्वा शत्रुगणान्सर्वान्सभार्यः सहलक्ष्मणः
४२ उपयातिसमृद्धार्थः सहभरक्षहरीश्वरैः इत्युक्ता तत्रवृत्तांतं भरतस्य विचेष्टितम् ४३ सर्वज्ञात्वा पुनः
शोधमागच्छमम सन्निधिम् तथेति हनुमांस्तत्रमातुषं वपुः स्फुटितः ४४ नंदियामं ययौ तूर्णं वायुवेगे
नमारुतिः गरुत्मानिव वेगेन जिहृक्षन् भुजगोत्तमम् ४५ शृंगवेरपुरं प्राप्य गृहमासाद्य मारुतिः उवाच
मधरं वाक्यं प्रहृष्टेनांतरात्पुनः ४६ रामो दाशरथिः श्रीमान्सरवाते सहसीतया सलक्ष्मणस्त्वांधर्मात्मा
क्षेपी कुशलमब्रवीत् ४७ अनुज्ञातोऽद्य मुनिना भरद्वाजेन राघवः आगमिष्यति तं देवं द्रक्ष्यसि त्वं रघू
त्तमम् ४८ एवमुक्ता महातेजाः संप्रहृष्टतनू रूहम् उत्पपात महावेगो वायुवेगेन मारुतिः ४९ सोऽपश्य
द्रामतीर्थं च सरयूच महानदीम् तामतिक्रम्य हनुमान् नंदियामं ययौ मुदा ५० क्रोशमाने त्वयोध्याया श्रीरक्
ष्णाजिनांबरं ददशं भरतं दीनं कुशमाश्रमवासिनम् ५१ मलपंकविदिग्धां गंजदिलं वल्कलांबरं फलमूलकृता
हारं रामचिंतापरायणं ५२ पादुके तेषु पुरस्कृत्य शासयंतं वसंधरामं मंत्रिभिः पौरपुरव्यैश्च काषायांबर
धारिभिः ५३

४२ ४३ ४४ भुजगोत्तमं जिहृक्षन् गरुड इव वेगेन ययौ ४५ ४६ ४७ ४८ संप्रहृष्टतनू रूहं गुहमिति शेषः ४९ ५० ५१ विदि
ग्धां गंजदिलं वल्कलांबरं ५२ ते चित्रकूटे भगवतारामेण दत्ते काषायांबरधारिभिः प्रभुसमानशीलत्वस्यान्येषामौचित्येन मंच्यादीनां तत्त्वम् ५३

तादृशैर्मैत्रिभिर्वृतः परिवृतो देहो यस्य तम् ५४ यं रामं त्वंचिंतयसेऽनुशोचसि च सकाकुत्स्थस्त्वांकुशलमब्रवीत् ५५ रामेण सह संगतो भविष्यसीति-
शेषः ५६ ५७ ५८ ५९ सौम्यसोमवत्प्रियदर्शनप्रियं ब्रुवतस्ते प्रियारव्यानस्य प्रतिप्रियं ददामीति शेषः ६० मुग्धाः संदर्यः ६१ ६२ कल्याणी सत्येत्

वृत्तदेहं मूर्तिमंतं साक्षाद्दर्शयामि स्थितम् उवाच प्राञ्जलिर्विक्रयं ह नूमा च्छारुतात्मजः ५४ यं त्वंचिंतयसे रामं ता-
पसं दंडके स्थितम् अनुशोचसि सकाकुत्स्थः सत्वांकुशलमब्रवीत् ५५ प्रियमारव्यामिते देवशोकं त्यज सदा
रुणम् अस्मिन्नुहूर्ते भ्रात्रा त्वं रामेण सह संगतः ५६ समरे रावणं हत्वा रामः सीतामवाप्य च उपयातिस-
मृद्धार्थः ससीतः सह लक्ष्मणः ५७ एवमुक्तो महातेजा भरतो हर्षमूर्छितः पपात भुवि चास्वस्थः कैकेयी
प्रियनंदनः ५८ आलिंग्य भरतः शीघ्रं मारुतिं प्रियवादिनम् आनंदजैरश्रुजलैः सिषेच भरतः कपिम्
५९ देवो वामानुषो वा त्वमनुक्रोशादिहागतः प्रियारव्यानस्य ते सौम्यं ददामि ब्रुवतः प्रियम् ६० गवांश-
तसहस्रं च ग्रामाणां च शतं वरम् सर्वाभरणसंपन्ना मुग्धाः कन्यास्तु षोडश ६१ एवमुक्त्वा पुनः प्राह भ-
रतो मारुतात्मजं बहूनीमानि वर्षाणि गतस्य स्रमहद्वनम् ६२ शृणोम्यहं प्रीतिकरं मम नाथस्य कीर्त-
नम् कल्याणीवतगाथेयं लोकिकी प्रतिभाति मे ६३ एति जीवंतमानंदो नरं वर्षशतादपि राघवस्य हरी-
णां च कथमासीत् समागमः ६४ तत्त्वमारव्याहिभद्रं ते विश्वसेयं वचस्तव एवमुक्तोऽथ हनुमान् भरतेन
महात्मना ६५ आचक्षेथ रामस्य चरितं कृत्स्नाशः क्रमात् श्रत्वा तु परमानंदं भरतो मारुतात्मजात्
६६ आज्ञापयच्छुभ्रह्णं सुदायुक्तं मुदान्वितः देवतानि च यावंति नगरं रघुनंदन ६७ नानोपहारबलि-
भिः पूजयंतु महाधियः सूता वैतालिकाश्चैव बंदिनः स्तुतिपाठकाः ६८ वारसुरव्याश्च शतशो नियोत्वि
द्यैव संघशः राजदारास्तथा मात्या सेना हस्त्यश्वपत्तयः ६९ र्यः ६३ ६४ तत्त्वमारव्याहि येन तेव चो विश्वसेयम् ६५

परमानंदं प्रापेति शेषः ६६ शत्रुहणं शत्रुघ्नं रामकुशलं वरणेन मुदा युक्तम् तेनैव च स्वयं मुदान्वितः किमाज्ञापयत्तदाह देवतानि चेति ६७
उपहाराः गंधधूपनैवेद्याद्याः ६८ वारसुरव्यावेश्याः हस्त्यश्वपत्तिरूपाः सेना इत्यर्थः ६९

शशिनिमाननंशशिसदृशमुखमित्यर्थः ७० मुक्तास्त्रमयोज्ज्वलैरितितोरणविशेषणम् ७१ अलंकुर्वीतिशत्रुघ्नप्रेरिताजनाइतिशेषः -
७२ वृंदशः संघशः ७३ पारमेष्ठीनिर्देश्वरार्हाणि ७४ ७५ राममवलोकयितुमितिशेषः तदैवतस्मिन्नेवकाले भरतयात्राकाले इत्याहप

ब्राह्मणाश्चतथापौराजानोयेसमागताः निर्यतिराधवस्याद्यद्रष्टुंशशिनिमाननम् ७० भरतस्यवचः
श्रुत्वाशत्रुघ्नपरिचोदिताः अलंचक्रुश्चनगरींमुक्तास्त्रमयोज्ज्वलैः ७१ तोरणैश्चपताकाभिर्विचित्रा
भिरनेकधा अलंकुर्वीतिवेशमानिनानाबलिविचक्षणाः ७२ निर्यातिवृंदशः सर्वैरामदर्शनलालसाः
हयानांशतसाहस्रंगजानामयुतंतथा ७३ रथानांदशसाहस्रंस्वर्णसूत्रविभूषितम् पारमेष्ठीन्युपादाय
द्रव्याण्यच्चावचानिच ७४ ततस्तुशिविकारूढानिर्ययूराजयोषितः भरतःपादुकेन्यस्यशिरस्येवकु-
तांजलिः ७५ शत्रुघ्नसहितोरामंपादचारेणनिर्ययौ तदैवदृश्यतेदूराद्विमानंचंद्रसन्निभम् ७६ पुष्पकं-
सूर्यसंकाशंमनसाब्रह्मनिर्मितम् एतस्मिन्भ्रातरौवीरौवैदेत्यारामलक्ष्मणौ ७७ सखीवश्चकपिश्रे
ष्टोमंत्रिभिश्चविभीषणः दृश्यतेपश्यतजनाइत्याहपवनात्मजः ७८ ततोहर्षसमुद्भूतोनिःस्वनोदिव
मस्पृशत् स्त्रीबालयुववृद्धानोरामोःयमितिकीर्तनात् ७९ रथकुंजरवाजिस्थाअवतीर्यमहीगताः
ददृशुस्तेविमानस्यंजनाःसोममिवांबरे ८० प्राजलिभरतोभूत्वाप्रहृष्टोराधवोचुखः ततोविमानाय
गतंभरतोरायवंमुदा ८१ ववंदं प्रणतोरामंमेरुस्थमिवभास्करम् ततोरामाभ्यनुज्ञातंविमानमपतद्
वि ८२ आरोपितोविमानंतद्भरतःसालुजस्तदा राममासाद्यमुदितःपुनरेवाभ्यवादयत् ८३ ससुत्या
प्यचिरात्तदृष्टंभरतरघुनंदनः भ्रातरंस्वांकमारोप्यमुदातंपरिष्वजौ ८४

नात्मजइत्यनेनान्वयः यदुक्तंवात्वा

तदाह दृश्यतेइत्यादि ७६ ७७ ७८ अयंरामोयंरामइतिनिःस्वनोदिवमस्पृशत् ७९ अंबरेसोममिवरामंददृशः ८० अत्यनंदवतोभा-
रतस्यवर्णनैकवेशपित्तमयभावेनानंदमग्रातयाभरतपदपौनरुक्त्यनदोषाय ८१ अत्यूर्ध्वदेशस्थविमानस्यगत्यारामस्यमेरुस्थभास्करोपमा

८२ ८३ ८४

ततो लक्ष्मणमासाद्यैवैदेहीनामकीर्तयन् अभ्यवादयतेत्यन्वयः अनयोः शास्त्रोक्तविधिनानामगोत्रोच्चारणपूर्वकमभिवादनं वैदेह्यास्तु स्त्रीत्वात्त्वनाममात्रकीर्तन
पूर्वकमभिवादनमित्याह नामकीर्तयन्निति भरतोऽहमभिवादयेमैथिलीतिरामस्य तु भरतवर्मा अमुकगोत्रोहंस्वामभिवादयेइत्येवमिति-
शेषः यद्यपि लक्ष्मणो भरतात्कनिष्ठो वयसास्यष्टं चेदं जन्म प्रकरणे तथापि ज्येष्ठानुवर्तनेन स्वापेक्षयाऽधिकगुणत्वेन स्वव्यवहारेण ज्येष्ठानु-
वृत्तिरेवं कर्तव्येति भरतं प्रत्यक्षपदेशदानेन च गुरुत्वबुद्ध्या तस्य नतिरुचिर्नैव किंच को सत्यायै प्रथमं दत्तपायसांशत्वात् लक्ष्मणस्य ज्येष्ठत्वं

ततो लक्ष्मणमासाद्यैवैदेहीनामकीर्तयन् अभ्यवादयत प्रीतो भरतः प्रेमविल्ललः ८५ सुग्रीवं जांबवं तंच-
युवराजं तथांगदम् मैदहिविदनीलांश्चक्रुषं चैव सस्वजे ८६ स्रुषेणं च नलं चैव गवाक्षं गंधमादनम् श-
रभं पनसं चैव भरतः परिषस्वजे ८७ सर्वे ते मानुषं रूपं कृत्वा भरतमादृताः पप्रच्छुः कुशलं सौम्याः प्रह-
ृष्टाश्च प्लुवंगमाः ८८ ततः सग्रीवमालिङ्ग्य भरतः प्राह भक्तितः त्वत्सहायेन रामस्य जयोऽमूद्रावणो ह-
तः ८९ त्वमस्माकं चतुर्णां तु भ्राता सग्रीवपंचमः शत्रुघ्नश्च तदाराममभिवाद्य स लक्ष्मणम् ९० सीताया
श्चरणौ पश्चात्तव वंदे विनयान्वितः रामो मातरमासाद्य विवर्णां शोकविल्ललाम् ९१ जग्राह प्रणतः पा-
दौ मनोमातुः प्रसादयन् कैकेयीं च स मित्रां च नना मेतरमातरः ९२ भरतः पादुके ते तुराय वस्य स पूजि-
ते योजयामास रामस्य पादयोर्भक्तिसंयुतः ९३ राज्यमेतन्न्यास भूतं मयानिर्याति तं तव अद्य मे स फ-
लं जन्म फलितो मे मनोरथः ९४ यत्पश्यामि समायातमयोध्यां त्वामहं प्रभो कोष्ठागारं बलं कोशं कृतं द-
शगुणं मया ९५ त्वत्तेजसा जगन्नाथपालयस्व पुरं स्वकम् इति ब्रुवाणं स ततं दृष्ट्वा सर्वे कपीश्वराः ९६
मुमुचुर्नैव जंतो यं प्रशशंसुर्मुदान्विताः ततो रामः प्रहृष्टात्मा भरतं स्वाकगं मुदा ९७ ततो हि कैकेयौ पायसार्धदानं तदंशं

जश्च शत्रुघ्न इति स एव भरतात्कनिष्ठः अत एव वैदेही चेति चकारः स्वरसः संगच्छते अत एव च शत्रुघ्नकृतो लक्ष्मणनमस्कार उपास्यते तयोर्युगपदु-
त्पन्नत्वादित्याहुः ८५ सस्वजे मित्रत्वात् ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ प्रसादयन् ९२ ९३ निर्याति तं प्रतिदत्तम् ९४ कोष्ठागारम् अन्नादिस्थाप-
नगृहं कोशं धनगृहं ९५ त्वत्तेजसेति पूर्वाच्यिनेत्रजंतो यं मुमुचुः एवं सौ भ्रात्रं किलानयोरिति हर्षात् स्वस्य तद्वैपरीत्येन शोकाच्च ९६ स्वाकगं कृत्वेति शेषः

९८ धनपालकंकुबेरमनुगच्छेत्येतदनुजानामीत्यर्थः ९९ १०० इति श्रीमत्सक० युद्धकांडे चतुर्दशः सर्गः १४ ततस्त्विति १ सत्कृतानामनुगच्छेत्
यराज्यदानपूर्वकं वनवासं कुर्वितितद्वाक्यपालनेन सत्कृता २ इत्युक्त्वा रामपादयोर्भक्त्या प्रणम्य मातृत्वाद्गुरुणा कैकया सह प्रार्थयामास
महाक्यपालनेनाहं संतुष्टा अतः परं स्वेच्छया पुनस्तद्दत्तमितत्सर्वथा गृहाणेति प्रार्थयामास ३ मायामाश्रित्येति अन्यथा सच्चिदानंदरूप
स्य भगवतो दानप्रतिग्रहयोरनुपपत्तेरिति भावः ४ सकलं राज्यं प्रतिजग्राहेत्यन्वयः ४ मायाश्रयणे हेतुमाह स्वाराज्येति स्वाराज्यमा-

ययौ तेन विमानेन भरतस्याश्रमं तदा अवरुह्य तदारामो विमानाग्न्या च हीतलम् ९८ अब्रवीत्पुष्पकंदे-
वोगच्छ वैश्रवणं वह अनुगच्छानुजानामि कुबेरं धनपालकम् ९९ रामो वसिष्ठस्य गुरोः पदांबुजं नत्वा य-
था देवगुरोः शतक्रतुः दत्त्वा महाहोसनमुत्तमंगुरोरुपाविवेशाथ गुरोः समीपतः १०० इति श्रीमदध्या-
त्मारामायणे उ० युद्धकांडे चतुर्दशः सर्गः १४ श्रीमहादेव उवाच ततस्तु कैकयीपुत्रो भरतो भ-
क्तिसंयुतः शिरस्यंजलिमाधाय ज्येष्ठं भ्रातरमब्रवीत् १ माता मे सत्कृतारामदत्तं राज्यं त्वयामम ददा-
मितत्ते च पुनर्यथा त्वमददान्मम २ इत्युक्त्वा पादयोर्भक्त्या साष्टांगं प्रणिपत्य च बहुधा प्रार्थयामास कै-
केया गुरुणा सह ३ तथेति प्रतिजग्राह भरताद्राज्यमोश्वरः मायामाश्रित्य सकलानं रचेष्टा मुपागतः ४
स्वाराज्यानुभवो यस्य सुखज्ञानैकरूपिणः निरस्तातिशयानंदनूपिणः परमात्मनः ५ मानुषेण तु राज्येन किं-
तस्य जगदीशितुः यस्य भ्रूभंगमात्रेण त्रिलोकी नश्यति क्षणात् ६ यस्यानुग्रहमात्रेण भवंत्यारवंडलश्चि-
यः लीलासृष्टमहासृष्टेः कियमेतद्रमापतेः ७ तथापि भजतां नित्यं कामपूरविधित्सया लीलामानुषदेहेन
सर्वमप्यनुवर्तते ८

त्यनः स्वरूपतानिरस्तातिशय इतराभिभावकतारूपो यस्यात्तादृशानंदरूपस्य आनंदवल्यां मनुष्यानां द-
दुत्तरोत्तरशतगुणानंदक्रमेणानंदकथनस्य ब्रह्मानंदे समाप्तेस्तदभिभावकत्वरूपातिशयस्य काव्यभावादिति भावः ५ जगदीशित्वमेव
दर्शयति यस्येति ६ लीलया सृष्टमहासृष्टिरनेककोटिब्रह्मांडात्मिका येन तस्य एतदयोध्याराज्यम् ७ भजतां भक्तानां कामपूरस्य
अभिलाषसमूहस्य विधित्सया पूरणेच्छया लीलया गृहीतमानुषदेहेन सर्वमपि मानुष्यव्यवहारं अनुवर्तते लोकशिक्षणाय करोति ८

शमश्रुकृतकोनापितः संभाराः समुद्रजलादिरूपाः ९ स्नाते केशसंस्कारोद्धर्तनादिपूर्वकंकृतस्नाने १० विशोधितजटः केशरूपतां प्रापितजटः महार्हवसनोपेतः धृतबहुमूल्यवस्त्रः ११ प्रतिकर्मउद्धर्तनादिसंस्कारः राजयोषितः दशरथस्त्रियः १२ समध्यमांजानकीं १३ आकारयतप्रतिकर्मतिशेषः १४ सूर्यसंकाशस्यंदनमित्यन्वयः १५ १६ अन्वीयुः अनुजगुः पुरमयोध्यापुरम् १७ १८ रत्नदंडमिति श्वेतातपत्रव्यजनचामरा-

ततः शत्रुघ्नवचनान्निपुणः शमश्रुकृतकः संभाराश्चाभिषेकार्यमानीताराघवस्य हि ९ पूर्वतुभरतेस्नाते लक्ष्मणे च महात्मनि सुग्रीवेवानरेन्द्रे च राक्षसेन्द्रे विभीषणे १० विशोधितजटः स्नातश्चित्रमाल्यानुलेपनः महार्हवसनोपेतस्तस्थौ तत्र श्रिया ज्वलन् ११ प्रतिकर्मचरामस्य लक्ष्मणस्य महामतिः कारयामास भरतः सीतायाराजयोषितः १२ महार्हवस्त्राभरणैरलंचक्रुः समध्यमाम् ततो वानरपत्नीनां सर्वासामेव शोभना १३ आकारयत कौसल्या प्रहृष्टा पुत्रवत्सला ततः स्यंदनमादाय शत्रुघ्नवचनात्सुधीः १४ समंत्रः सूर्यसंकाशं योजयित्वा ग्रतः स्थितः आरुरो हरयं रामः सत्यधर्मपरायणः १५ सुग्रीवो युवराजश्च हनूमांश्च विभीषणः स्नात्वा दिव्यावरधरा दिव्याभरणाभूषिताः १६ राममन्वीयुरग्रे चरथाश्वगजवाहनाः सुग्रीवपत्न्यः सीता च ययुर्मानैः पुरं महत् १७ वज्रपाणिर्यथा देवैर्हरिताश्वरथे स्थितः प्रययौ रथमास्थाय तथारामो महत्पुरम् १८ सारथ्यं भरतश्चक्रे रत्नदंडं महादृतिः श्वेतातपत्रं शत्रुघ्नो लक्ष्मणो व्यजनंदधे १९ चामरंचसमीपस्थो न्यवीजयदरिंदमः शशिप्रकाशं त्वपरं जग्राहा सरनायकः २० दिविजैः सिद्धसंघैश्चक्रुः विभिर्दिव्यदर्शनैः स्तूयमानस्य रामस्य शुश्रुवे मधुरध्वनिः २१ मानुषं रूपमास्थाय वानरा गजवाहनाः भेरीशंखनिनादैश्च मृदंगपणवानकैः २२ प्रययौ राघवश्चेष्टस्तां पुरीं समलंकृताम् ददृशुस्ते समायांतराघवं पुरवासिनः २३ दूर्वादिलश्यामतनुं महार्हकिरीटरत्नाभरणाचितांगम् आरक्तकंजायतलोचनांतदृष्ट्वा ययुर्मोदमतीव पुण्याः २४

णां विशेषणम् १९ अरिंदमः सुग्रीवः असरनायको विभीषणः २० स्तूयमानस्य रामस्य स्तुतिवाक्यानामिति शेषः २१ वानरा इत्यस्य प्रययुरिति शेषः २२ तेषु पुरवासिनः ये वनगमनकाले दुःखिता बभूवुस्ते इत्यर्थः २३ आचितांगं व्याप्तांगं कंजं कमलं पुण्याः पुण्यवंतः आर्शद्यजंतः आययुः

प्रापुः २४

विचित्ररत्नैरंचितं युक्तं यत्सूत्रं सप्तमं यंकटिसूत्रं तेन बद्धः पीतांबरयस्य तं अमूल्यमुक्ताफलकृतैः दिव्यहारैः २५ हरिभिर्विनैः रवितुल्यभासं तत्तुल्य
कांतिं निवीताकंठकक्षमध्यस्थताकल्पद्रुमपुष्पमालायेन तम् २६ प्रहर्षवेगेनोत्कलिता अतिप्रहृष्टा आननश्रीयासां ताः आहितमत्यावश्यकम-
पि गृहकार्यमपास्येत्यर्थः २७ सर्वदृशा मुत्सवभूता आकृतिर्यस्य तं नेत्रमनसोः रसायनभूतमत्यानंदकरत्वात्तादृशं गमं दृग्भिर्दर्शनव्यापारेर्मन-

विचित्ररत्नांचितसूत्रनद्धपीतांबरपीनभुजांतरालं अनर्घ्यमुक्ताफलदिव्यहारैर्विरोचमानं रघुनंदनं प्रजाः २५
सूग्रीवसुरव्ये हरिभिः प्रशंसितैर्निषेव्यमाणं रवितुल्यभासम् कस्तूरिकाचंदनलिप्तगात्रं निवीतकल्पद्रुमपु-
ष्पमालम् २६ अलास्त्रियोराममुपागतं मुदा प्रहर्षवेगोत्कलिताननश्रियः अपास्य सर्वगृहकार्यमाहि-
तं हर्म्याणि चैवारुरुहुः स्वलंकृताः २७ दृष्ट्वा हरिं सर्वदृगुत्सवाकृतिं पुष्पैः किरंत्यः स्थितशोभिताननाः दृग्-
भिः पुनर्नेत्रमनोरसायनं स्वानंदमूर्तिमनसाभिरेभिरे २८ रामः स्थितस्निग्धदृशा प्रजास्तथा पश्यन् प्रजानां
थ इवापरः प्रभः शनैर्जगाथाथ पितुः स्वलंकृतं गृहं महेन्द्रालयसन्निभं हरिः २९ प्रविश्य वेशमांतरं संस्थितो
मुदारामो ववंदे चरणौ स्वमातुः क्रमेण सर्वाः पितृयोषितः प्रभुर्न नाम भक्त्यारघवंशकेतुः ३० ततो भरत
माहेदं रामः सत्यपराक्रमः सर्वसंपत्समायुक्तं मम मंदिरमुत्तमम् ३१ मित्राय वानरैर्द्राय सूग्रीवाय प्रदीय-
ताम् सर्वेभ्यः सखवासार्थं मंदिराणि प्रकल्पय ३२ रामेणैवं समादिष्टो भरतश्च तथाः करोत् उवाच च म-
हातेजाः सूग्रीवं राघवात्तुजः ३३ राघवस्याभिषेकार्थं चतुःसिंधुजलं शभम् आनेतुं प्रेषयत्साश्वदूतांस्त-
रितविक्रमान् ३४ प्रेषयामास सूग्रीवो जांबवंतं मरुत्सुतम् अंगदं च सुषेणं च ते गत्वा वायुवेगतः
३५ जलपूर्णां श्लेष्मातकुंभकलशांश्च समानयन् आनीतं तीर्थसालिलं शत्रुघ्नो मंत्रिभिः सह ३६ ३७ ३८

३९

४०

४१

४२

साचाभिरेभिरे आलिंगितवन्त्यः २८ स्थितयुतया अतएव स्निग्धया दृशा प्रजाः पश्यन् दर्श-

नेन सर्वसंमाननं कुर्वन् प्रजानां थ इव ब्रह्मोव २९ स्वमातुश्चरणौ ववंदे अनेनाग्रे सर्वमातृ प्रवेशानंतरं सर्वप्रजासंमाननविलंबेन पश्चाद्गवत्य-
वेश इति सूचितम् ३० ३१ सर्वेभ्यः अन्येभ्यो वानरविभीषणादिभ्यः ३२ ३३ ३४ ३५ शातकुंभं जंबुस्वर्णम् ३६ ३७ ३८

३७ ३८ ३९ ४० सर्वोषधीरसैरभ्यषिंचनइत्यन्वयः नभसिस्थितैर्देवतैः सहस्तुवद्भिः सगणैश्चतुर्भिर्लोकपालैश्चसहवसिष्ठादयोभ्यषिंचनित्यन्व-
यः ४१ ४२ ४३ ४४ स्वात् आकाशात् ४५ ४६ ४७ वामांकेवामभागेस्थिताम् ४८ ईदृशींसीतांवामेनकरेणालिङ्ग्यसंस्थितंदृष्ट्वाशिवः स्तोतुमु-

राघवस्याभिषेकार्थंवसिष्ठायन्यवेदयत् ततस्तत्प्रयतोवृद्धोवसिष्ठोब्राह्मणैः सह ३७ रामंरत्नमयेपीठेस-
सीतंसन्यवेशयत् वसिष्ठोवामदेवश्चजाबालिगौतमस्तथा ३८ वाल्मीकिश्चतथाचक्रुः सर्वैरामाभिषेच-
नम् कुशाग्रतुलसीयक्तपुण्यगंधजलैर्मुदा ३९ अभ्यषिंचनरघुश्रेष्ठंवासवंवसवोयथा ऋत्विग्भिर्ब्राह्म-
णैः श्रेष्ठैः कन्याभिः सहमंत्रिभिः ४० सर्वोषधीरसैश्चैवदेवतैर्नभसिस्थितैः चतुर्भिर्लोकपालैश्चस्तुवद्भिः स-
गणैस्तथा ४१ छत्रंचतस्यजग्राहशत्रुघ्नः पांडुरंशुभम् सग्रीवराक्षसैर्द्रौतौदधतुः श्वेतचामरे ४२ मा-
लांचकांचनींवायुर्ददौवासवचोदितः सर्वरत्नसमायुक्तंमणिकांचनभूषितम् ४३ ददौहारंनरेन्द्रायस्व-
यंशक्रस्तभक्तितः प्रजगुर्देवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ४४ देवदुंदुभयोनेदुः पुष्पवृष्टिः पपातरचात्
नवदूर्वादिलश्यामंपद्मपत्रायतेक्षणम् ४५ रविकोटिप्रभायुक्तकिरीटेनविराजितम् कौटिकंदर्पलाव-
ण्यंपीतांबरसमावृतम् ४६ दिव्याभरणसंपन्नंदिव्यचंदनलेपनम् अयुतादित्यसंकाशांदिभजंरघुनं-
दनम् ४७ वामभागेसमासीनांसीतांकांचनसन्निभाम् सर्वाभरणसंपन्नांवामांकेसमुपस्थिताम्
४८ रक्तोत्पलकरांभोजांवामेनालिङ्ग्यसंस्थितम् सर्वातिशयशोभाढ्यंदृष्ट्वाभक्तिसमन्वितः ४९
उमयासहितोदेवः शंकरोरघुनंदनम् सर्वदेवगणैर्युक्तः स्तोतुंसमुपचक्रमे ५० श्रीमहादेवउवा-
च नमोऽस्तरामायसशक्तिकायनीलोत्पलश्यामलकोमलाय किरीटिहारांगदभूषणायसिंहा-
सनस्थायमहाप्रभाय ५१ तमादिमध्यांतविहीनएकः सृजस्यवस्यसिचलोकजातं स्वमाययातेननलियसे
त्वंयत्स्वेसरवेजस्वरतो नवद्यः ५२

पचक्रमेइत्यन्वयः ४९ ५० सशक्तिकायमायाशक्त्य वतारसीतासहिताय ५१ आद्यंतौउत्पत्तिनाशौतद्वाहि-
त्यादेवमध्यहीनः यतोमाययासृजसिअतएवतेननलियसेतन्नाशादिहृत्तदोषभाक्नभवसौत्यर्थः नह्येन्द्रजालिकः स्वमायानिर्मितजीवादिनाशोऽपितद्वधमा

रभवति ५२

गुणसंवृतः गुणसमूहयामाययासंवृतः गुणशब्दोऽत्र तत्समूहमायापरः प्रपन्नाः शरणागता ये भक्तास्तेषां यदनुविधानं मोक्षस्तन्निमित्तमित्यर्थः त्वदवतारलीलाश्रवणादिभिस्तेषां पापक्षयद्वारा मोक्षो भवतीत्याशयः स्मरमानुषादिरूपैर्नानावतारैर्लीलां विधत्से इत्यन्वयः सुरावतारा उपेंद्राद्याः मानुषारामकृष्णाद्याः एवं भूतस्त्वं ज्ञानिभिरेव नित्यं प्रतीयसे न त्वन्यैस्ते तु मनुष्योऽयं कश्चिदित्येवं प्रतियंति ५३ सकलं लोकं स्वांशेन विधाय तं लोकं दधतः फणीश्वरो भूत्वा त्वं विभर्षि भानुः सूर्य अनिलो वायुः उडुपश्चंद्रः औषधो ब्रीह्याद्याः प्रवर्ष मेघः नैकधा अनेक प्रकारेण ५४ प्रकारांतरेणापि रक्षस्व माह त्वमिति शिखिरूपो जातराग्निरूपः पवनपंचकम् प्राणापानसमानोदानव्यानाः तदुक्तं गीतायां

लीलां विधत्से गुणसंवृतस्त्वं प्रपन्नभक्तानुविधानहेतोः नानावतारैः स्मरमानुषाद्यैः प्रतीयसे ज्ञानिभिरेव नित्यम् ५३ स्वांशेन लोकं सकलं विधाय तं विभर्षि च त्वं दधतः फणीश्वरः उपर्यथो भान्वनिलोडुपौषधीः प्रवर्ष रूपो वसि नैकधा जगत् ५४ त्वमिह देहभृतां शिखिरूपः पञ्चसिभक्तमशेषमजस्त्रम् पवनपंचक रूपसहायोजगदखंडमनेन विभर्षि ५५ चंद्रसूर्यशिखिमध्यगतं यत्ते जडं शिचिदशेषतनूनाम् प्राभवत्तनुभृतामिह धैर्यं शौर्यमायुरखिलं तव सत्त्वम् ५६ त्वं विरिंचि शिवविष्णुविभेदात्कालकर्मशशिसूर्यविभागात् वादिनां पृथगिवेशविभासि ब्रह्मनिश्चितमनन्यदिहैकम् ५७ मत्स्यादिरूपेण यथा त्वमेकः शु तौ पुराणेषु च लोकसिद्धः तथैव सर्वसदसद्भिर्भागस्त्वमेव नान्यद्भवतो विभाति ५८

अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां

देहमाश्रितः प्राणापानसमायुक्तः पञ्चाम्यन्तचतुर्विधमिति ५५ हे ईश चंद्रादिगतं यत्ते जो यच्चाशेषशरीरिणां चिच्चैतन्यं यच्च तनुभृतां शौर्यं धैर्यमायुश्च तदखिलं तव सत्त्वं त्वद्रूपासत्तैव प्राभवत् तत्तद्रूपेण प्रादुर्भूतैत्यर्थः ५६ विरिंचि ब्रह्मा विभागो भेदः हे ईश वादिनां तच्च दूक्तत्वेन तत्र तत्रेश्वरत्वाभिमानवतां त्वं तत्तद्रूपेण परस्परस्माद्विन्न इव भासितत्वमाह अनन्यत्वभेदशून्यमतएवैकमीदृशम् ब्रह्मैव त्वमेव च ब्रह्मादय अतो नैषां भेद इति भावः ५७ प्रकारांतरेणापि सर्वस्य ब्रह्मरूपतां स्थापयति मत्स्यादीति एकस्यैव यथा दशरूपत्वं तथैकस्यैव सदसद्भिर्भागरूपतासत्त्वब्रह्मविश्वादि कं असत्तदितरत्सर्वम् स एकस्त्वमेव यतो भवतोऽन्यत्वन विभाति बहुशः पर्यालोचनेऽपि न ज्ञानविषयो भवतीत्यर्थः

अनंतसृष्टौ अंतरहितायांसृष्टौ तदुक्तं पातं जले सर्वथा सृष्ट्या द्युच्छेदो नैव कृतार्थमुक्तं प्रत्येव तन्निवृत्तिरिति अनादिर्भागवान्कालो नांतोऽस्य
द्विजविद्यते अच्युच्छिन्नास्तवस्त्वेते सर्गस्थित्यंतसंयमा इति स्मृतिश्च तादृश्यांसृष्टौ यज्जातं यद्वा वियच्च वर्तमानं तत्त्वया विना न दृश्यते स
र्वं त्वद्रूपमेव दृश्यते तत्त्वं परतः सर्वो लुप्यद्विरण्यगर्भादिपि पर इत्यर्थः ५९ नन्वेवं रूपं मां सर्वजनाः किमिति न जानंति तत्राह तत्त्वमिति प
रमात्मानस्ते एतत्तत्त्वं एते समस्ता जनास्तव मायया संवृता इति शेषः अतो न जानंति तर्हि सर्वथामामेवं केपि न जानंति नेत्याह त्वद्भक्तेति ते तवै
शं तत्त्वं जानंतीत्यर्थः ६० ते तव चैतन्यरूपमात्मतत्त्वं ब्रह्मादयोऽपि न विदुः यतस्ते बहिरर्थेषु भावश्चित्तं येषां तादृशाः ततोऽबुधः तद्रूप

यद्यत्समुत्पन्नमनंतसृष्टौ उत्पत्स्यते यच्च भवच्च यच्च न दृश्यते स्यात्वरजंगमादौ त्वया विना तः परतः परस्त्वम्
५९ तत्त्वं न जानंति परात्मानस्ते जनाः समस्तास्तव मायया तः त्वद्भक्तसेवामलमानसानां विभाति तत्त्वं परमे
कमेशम् ६० ब्रह्मादयस्ते न विदुः स्वरूपं चिदात्मतत्त्वं बहिरर्थभावाः ततो बुधस्त्वामिदमेव रूपं भक्त्या
भजन्मुक्तिमुपैत्यदुःखः ६१ अहं भवन्नाम गृणन्कृताद्यैव सामिकारयामनिशं भवान्या मुमूर्षमाणस्य वि
मुक्तयेऽहं दिशामि मंत्रं तव रामनाम ६२ इमं स्तवं नित्यमनन्य भक्त्या शृण्वंति गायंति लिखंति ये वै ते सर्व
सौरव्यं परमं चलब्ध्वा भवत्यदयां तु भवत्यसादात् ६३ इन्द्र उवाच रक्षोधिपे नाखिल देवसौरव्यं हतं च मे ब्र
ह्मवरेण देव पुनश्च सर्वं भवतः प्रसादात्प्राप्तं हतो राक्षसदुष्टशत्रुः ६४ देवा ऊचुः हता यज्ञभागा धरा देवद
त्ता सुरारे रवलेनादिदैत्येन विष्णो हतोऽद्य त्वयानो वितानेषु भागाः पुरा वद्भविष्यंति युष्मत्प्रसादात् ६५

ज्ञानासमर्थोऽ

पिदं स्वरूपमेव त्वां प्रकृतदृश्यमानरूपमेव त्वां भजन्ध्यायन् अदुःखः निवृत्तसकलदुःखः सन्मुक्तिमुपैति ६१ अपरमपि सुलभं साधनं स्वानुष्ठि-
तत्वेनात्मुपादेयतां च तत्र सूचयन्नाह अहमिति अनिशं गृणन्नुच्चारयन् मरणसमये जंतूनां मुक्तये हे राम तव नाम रूपं मंत्रं दिशामि उपदिशा-
मि ६२ ६३ अखिल देवसौरव्यं अखिल देवराज्यरूपसौरव्यम् यतस्त्वयाराक्षसरूपोऽस्माकं दुष्टशत्रुर्हतः ६४ धरा देवा भूदेवा विद्वांसस्तैर्यज्ञे
षु दत्तयज्ञभागा येन रवलेन हताः स त्वया हतस्तेन ते भागा नोऽस्माकं पुरा वद्वावणोत्पत्तिप्राक्काल इव भविष्यंति ६५ ६६ ६७

लब्धसत्वास्तत्पिंडास्थालब्धबलाः ६६ विष्टिकर्मणि वेतनदानं विना बलात्कर्मकारणं विष्टिस्तत्कर्मणि अभियुक्ताः प्रेरिताः दशास्यं वहाम-
स्तदीयपल्लव्यादिवहनेनेति शेषः दुःखजाता दुःखसमूहात् ६७ पुरारावणराज्यात्पूर्वम् ६८ अभिविद्रुता बलेन स्ववशतां नीताः ६९ यतो-

पितर ऊचुः हतोऽद्य त्वया दुष्टदैत्यो महात्मन गयादौ नरैर्दत्तपिंडादिकान्नः बलादत्तिहत्वा गृहीत्वा समस्ता-
निदानीं पुनर्लब्धसत्वा भवामः ६६ यश्चा ऊचुः सदा विष्टिकर्मण्यनेनाभियुक्ता वहामो दशास्यं बलात् दुः-
खयुक्ताः दुरात्मा हतो रावणो राघवेश त्वया ते वयं दुःखजाता हि मुक्ताः ६७ गंधर्वा ऊचुः वयं संगी-
तनिपुणा गायंते स्ते कथा मृतम् आनंदामृतसंदोहयुक्ताः पूर्णाः स्थिताः पुरा ६८ पश्चाद् दुरात्मनारायण-
वणेनाभिविद्रुताः तमेव गायमानाश्च तदाराधनतत्पराः ६९ स्थितास्तव्या परित्राता हतोऽयं दुष्टराक्ष-
सः एवं महोरगाः सिद्धाः किन्नरा मरुतस्तथा ७० वसवो मुनयो गावो गुह्यकाश्च पतत्रिणः सप्रजापत-
यश्चैते तथा चाप्सरसांगणाः ७१ सर्वैरामं समासाद्य हृद्वानेत्रमहोत्सवम् स्तुत्वा पृथक् पृथक् सर्वै-
रघवेणाभिवंदिताः ७२ ययुः स्वस्वंपदं सर्वं ब्रह्मरुद्रादयस्तथा प्रशंसंतो मुदारा मंगायंते स्तस्य चेष्टितम्
७३ ध्यायंते स्त्वभिषेकाद्रंसीतालक्षणसंयुतम् सिंहासनस्थं राजेंद्रं ययुः सर्वैर्हृदि स्थितम् ७४ स्वे-
वाद्येषु ध्वनत् प्रमुदितहृदयैर्वेदहृदयैः स्तुतवद्भिर्वर्षद्भिः पुष्पहृष्टिदिविमुनिनिकरैर्शय्यमानः समंतात्
रामः श्यामः प्रसन्नस्मितरुचिरसुरवः सूर्यकोटिप्रकाशः सीतासौमित्रिवातात्यजमुनिहरिभिः सेव्यमा-
नो विभाति ७५ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमा महेश्वरसंवादे युद्धकांडे पंचदशः सर्गः १५
श्रीमहादेव उवाच रामेऽभिषिक्ते राजेंद्रे सर्वलोकसरवावहे वसुधासस्य संपन्ना फलवंतो महीरु-
हाः १

यंहतो त एव स्थितास्तव्या त दुःखमोचनेन परित्राताः ७० ७१ ७२ ७३ हृदि अंतर्गम्य मितया स्थितमेव राजेंद्रं दृश्यमानं रा-
जेंद्ररूपं ध्यायंतो ययुरित्यन्वयः ७४ ७५ इति श्रीमत्सकलरा० युद्धकांडे पंचदशः सर्गः १५ रामे इति उत्तरार्धे जातेति जाता इति विशेषः १

निर्गंधानिगंधयुतानि अश्वानां धेनूनां गवां च सहस्रशतददौ २ शतरुषानित्यत्र शतशब्दोऽनंतवाची ३ ४ अंगदेबाहुभूषणे ५ ६ अवमुच्यम-
त्राकिंठे प्रतिमुक्तं पुनः कंठादवतार्येत्यर्थः ७ विलोकयन् वैदेहीं पश्यत् ८ गौरवेण सीताकृतादरेण ९ १० यद्वस्तु देवैरपि दुर्लभं तदपि तव व-
ररूपं च दास्यामि वेत्यर्थः ११ उक्तं चान्यत्र राज्योत्सवात् तज्जमाय रघुप्रवीरः प्रीत्या त्वनेकमणिरत्नविभूषणानि दत्त्वाऽनिलात् जमपा-
स्य विदेहजायै मालां ददौ रघुपतिः परमादरेण १ तथा हनुमते दत्ता सैव माला त्वमूलिका दशनैः शकलीकृत्य त्वक्ता तेन जलाशये २ हाहे
ति जल्पितं सर्वे स्तदा ससरवानरैः स्वजातीयमरे कर्म त्वया कृतमरिंदम ३ रामस्ततो मारुतिमत्पदारमाहूय चारादभिवर्तमानम् पप्रच्छ

गंधहीनानि पुष्पाणि गंधवंति च काशिरे सहस्रशतमश्वानां धेनूनां च गवां तथा २ ददौ शतरुषां पूर्वो द्विजे-
भ्योरघुनंदनः त्रिंशत्कोटीस्रवर्णस्य ब्राह्मणेभ्यो ददौ पुनः ३ वस्त्राभरणरत्नानि ब्राह्मणेभ्यो मुदा तथा
सूर्यकांतिसमप्रख्यां सर्वरत्नमयीं स्वजम् ४ सग्रीवाय ददौ प्रीत्यारघवो भक्तवत्सलः अंगदाय ददौ दि-
व्येह्यंगदे रघुनंदनः ५ चंद्रकोटिप्रतीकाशं मणिरत्नविभूषितम् सीतायै प्रददौ हारं प्रीत्यारघुकुलोत्तमः
६ अवमुच्यात्मानः कंठात् हारं जनकनंदिनी अवैक्षत हरीन् सर्वान् भर्तारिं च मुहुर्मुहुः ७ रामस्तामाह वै
देहीमिं गितज्ञो विलोकयन् वैदेहियस्य तुष्टासि देहितस्मै वरानने ८ हनूमते ददौ हारं पश्यतो राघवस्य
च तेन हारेण शशभे मारुतिर्गौरवेण च ९ रामोऽपि मारुतिं दृष्ट्वा कृतांजलिमुपस्थितम् भक्त्या परम
या तुष्टुददं वचनमब्रवीत् १० हनूमस्ते प्रसन्नोऽस्मि वरं वरय कांक्षितं दास्यामि देवैरपि दुर्लभं भुवनत्रये ११

कस्माच्च हतीस्रमाला त्वक्ता त्वया ब्रूहि विदेहजार्पिता ४ ब्रूहेति यद्ब्रूहि विदेहदंतित्यात्येश्वरश्चेति वदंतिसंतः सीतापते त्वंतदसीति
बुद्ध्या त्यक्ता मयेयं सकलार्तिरूपा ५ हनूमन् यदि मत्तस्त्वं वरं किमपि नेच्छसि तवेच्छांतर्हि निर्मूलां करिष्यामि च निःफलाम् ६ श्री
रामश्च वणे दास्ये ममास्तस फलास्पृहा तस्या विरोधिनी या तु निर्मूलां कुरुतां प्रभो ७ मम स्वांते सदैव त्वं सीतया सह तिष्ठसि अद्यैव सर्वं
पश्यंतु स्थितं त्वां जानकीपते ८ विदीर्य वक्ष्ये स्थलमंजनीसुतः प्रदर्शयामास च राममद्वयं हृदं बुजे संस्थितमञ्जुलोचनं महीसुताराधितपा-
दपंकजम् ९

मारुतेर्वैभवं दृष्ट्वा सर्वे संतोषमागताः रामेणाङ्गितः श्रीमान् हनूमानं जनीकृतः १० जयशब्दो महानासीत्तदाराधनमंडपे सीताप्रसुदिता
तस्मै वरानभयदान्ददौ ११ रामलीलामृतं चैतत्परमानंददायकम् श्रोतृणां चाथगुणतां पापसंघविदाहकम् १२ तंत्योदारचरि
तम् १२ १३ मुक्तः सततं मम नाम स्मरणात् जीवन्मुक्तः सन्तिष्ठ १४ १५ ईश्वराभ्यां सीतारामाभ्याम् १६ कृच्छादितिरामदर्शनवियोग

हनूमानपितं प्राहनत्वारामं प्रहृष्टधीः त्वन्नामस्मरतो रामनत्पथति मनोमम १२ अतस्त्वन्नाम सततं स्मरन्
स्थास्यामि भूतले यावत्स्थास्यति तेनामलोके तावत्कलेवरम् १३ मम तिष्ठतुराजेन्द्रवरोयं मे भिकांक्षितः
रामस्तथेति तं प्राह मुक्तस्तिष्ठयथास्मरवम् १४ कल्पांते मम सायुज्यं प्राप्स्यसे नात्र संशयः तमाह जानकीप्री
तायत्र कुत्रापि मारुते १५ स्थितं त्वामनुयास्यंति भोगाः सर्वे ममाज्ञया इत्युक्तो मारुतिस्ताप्यामीश्वरा-
भ्यां प्रहृष्टधीः १६ आनंदात् प्रपरीताक्षो भूयो भूयः प्रणम्यतौ कृच्छाद्ययौ तपस्तप्तुं हिमवंतं महामतिः १७
ततोगुहं समासाद्य रामः प्राञ्जलिमब्रवीत् सरवेगच्छ पुरं रम्यं शृंगवेरमनुत्तमम् १८ मामेव चिंतयन्नि-
त्यं भुंक्त्वभोगान् निजार्जितान् अंते ममैव सारूप्यं प्राप्स्यसे त्वं न संशयः १९ इत्युक्त्वा प्रददौ तस्मै दिव्यान्या
भरणानि च राज्यं च विपुलं दत्वा विज्ञानं च ददौ विभक्तः २० रामेणाङ्गितो हृष्टो ययौ स्वभवनं गुहः ये चान्ये
वानराः श्रेष्ठा अयोध्यां समुपागताः २१ अमूल्याभरणैर्वस्त्रैः पूजयामास राघवः सग्रीवप्रसुरवाः सर्वे वा
नराः सविभीषणाः २२ यथाहं पूजितास्ते न रामेण परमात्मना प्रहृष्टमनसः सर्वे जग्मुरे वयथास्मरवम् २३
सग्रीवप्रसुरवाः सर्वे किष्किंधां प्रययुर्मुदा विभीषणस्तु संप्राप्य राज्यं निहतकंदकम् २४

तः कृच्छम् १७ १८ मामेव चिंतयन् नित्यनेन भोगेष्वनासक्तो भवेति सूच्यते १९ विद्यमानराज्यादधिकदेशराज्यं विज्ञानमात्मतत्त्वज्ञा-
नम् २० आङ्गितः बहिः शरीरेण सर्वदा स्वानुसंधानदानेनांतश्चाङ्गितः २१ पूजयामास तानिति शेषः २२ २३ २४

२५ अनिच्छन्त्यस्य यौवराज्यमिति कर्म २६ कर्माध्यक्षः सर्वकर्मसाक्षी कर्तृत्वादिविहीनो निरभिमानित्वात् अतएव निर्विकारः २७ स्वानंदेन तुष्ट इत्यनेन लोकिकानंदसामग्रीनिरपेक्षत्वमुक्तम् लोकानामुपदेशकृत् अनेन लोकोपदेश एव यज्ञाद्यनुष्ठानप्रयोजनमुक्तम् २८ रामेराज्यमिति सौराज्यमाह नपर्यदेव नितिव्यालाः सर्पाव्याघ्राश्च २९ दस्यवश्चोराः ३० अनर्थाभावमेव प्रपंचयति वृद्धेऽपि ३१

रामेण पूजितः प्रीत्या ययौ लंकामनिंदितः राघवोराज्यमखिलं शाशास खिलवत्सलः २५ अनिच्छन्तपिरामेण यौवराज्येऽभिषेचितः लक्ष्मणः परयाभक्त्यारामसेवापरोऽभवत् २६ रामस्तु परमात्माऽपि कर्माध्यक्षोऽपि निर्मलः कर्तृत्वादिविहीनोऽपि निर्विकारोऽपि सर्वदा २७ स्वानंदेनापि तुष्टः सन् लोकानामुपदेशकृत् अश्वमेधादियज्ञैश्च सर्वैर्विपुलदक्षिणैः २८ अयजत्परमानंदो मानुषं वपुरास्थितः नपर्यदेव नितिव्याललुतं भयम् २९ नव्याधिजं भयं चासीद्रामेराज्यं प्रशासति लोके दस्यभयं नासीद नर्थेनास्तिकश्चन ३० वृद्धेषु सत्सु बालानां नासीन्मृत्युभयं तथा रामपूजापराः सर्वे सर्वे राघवचिंतकाः ३१ वर्षुर्जलदास्तोयं यथा कालं यथा रुचिं प्रजाः स्वधर्मनिरतावर्णाश्च मरुगुणान्विताः ३२ औरसानिवरामोऽपि जुगोप पितृवत्प्रजाः सर्वलक्षणसंयुक्तः सर्वधर्मपरायणः ३३ दशवर्षसहस्राणिरामोराज्यमुपास्तसः ३४ इदं रहस्यं धनधान्यक्रद्धिमत्तदीर्घायुरारोग्यकरं संपुण्यदम् पवित्रमाध्यात्मिकसंज्ञितं पुरारा मायणं भाषितमादिशं शुना ३५

वर्णाश्रमाणां ये गुणाः धर्माः पुराणेषु क्ताः तैरन्विताः ३२ औरसानिवस्वस्मिन्प्रीतिमतीः प्रजारामः पितृवज्जुगोप पितरि पुत्राणामिव प्रजानां रामे स्नेहः पितुः पुत्रेष्विव प्रजासु रामस्यैति बोधितम् ३३ उपास्त अकरोदिति यावत् ३४ धनधान्यक्रद्धिमत्तदीर्घमायुरारोग्यं च तयोः कारकमात्मानमधिकृत्य भवमाध्यात्मिकम् ३५ ७

समाहितस्तदेकचित्तः परितुष्टमानसः भगवत्कथापठनजानंदेनोविभाषः मनोगताशिषः मनसा आशास्यमानानथान् ३६ रामाभिषेकं-
रावणजयपूर्वकंप्राप्तम् आर्यसंमतं शिष्टसंमतं तेन स्वयं शिष्टं वियावत् ३७ यथाध्यात्मिकेत्यत्र संधिरार्षः ३८ अधिरामसंहितां रा-

शृणोति भक्त्या मनुजः समाहितो भक्त्या पठेद्वा परितुष्टमानसः सर्वाः समाप्नोति मनोगताशिषो विमुच्य
तेपातककोटिभिः क्षणात् ३६ रामाभिषेकं प्रयतः शृणोति यो धनाभिलाषी लभते महद्भूतम् पुत्राभि-
लाषी सुतमार्यसंमतं प्राप्नोति रामायणमादितः पठन् ३७ शृणोति योऽध्यात्मिकरामसंहितां प्राप्नोति रा-
जा भुवमृद्धसंपदम् शत्रून् विजित्यारिभिरप्रधर्षितो व्यपेतदुःस्वो विजयी भवेन्नृपः ३८ स्त्रियोऽपिशृण्वं
त्यधिरामसंहितां भवन्ति ता जीवसूताश्च पूजिताः वंध्याऽपि पुत्रं लभते सूरूपिणं कथाभिमां भक्तियुता शृ-
णोति या ३९ श्रद्धान्वितो यः शृणुयात्पठेन्नरो विजित्यकोपंचतया विमत्सरः दुर्गाणि सर्वाणि विजित्य नि-
र्भयो भवेत्सरवो राघवबुद्धिमास्थितः ४० सराः समस्ता अपियां वितुष्टतां विद्याः समस्ता अपयांति शृ-
ण्वताम् अध्यात्मरामायणमादितो नृणां भवन्ति सर्वा अपि संपदः यथाः ४१ रजस्वला वायदिरामतत्परा
शृणोति रामायणमेतदादितः पुत्रं प्रसूते ऋषभं चिरायुषं पतिव्रता लोकस्य पूजिता भवेत् ४२ पूजयि-
त्वा तु ये भक्त्या नमस्कृवंति नित्यशः सर्वैः प्रापैर्विनिर्मुक्ता विष्णोर्यांति परंपदम् ४३ अध्यात्मरामच-
रितं कृत्वा शृण्वन्ति भक्तैः पठन्ति वा स्वयं वच्चा चेषां रामः प्रसीदति ४४ राम एव परं ब्रह्मतस्मिंस्तुष्टेः वि-
लात्मनि धर्मार्थकाममोक्षाणां यद्यदिच्छन्ति तद्भवेत् ४५

ममधिकृत्य प्रवृत्ता मध्यात्मरामायणारव्याम् ३९ कोपपि

त्यपलक्षणं कामादीनां विमत्सरः अनीर्ष्यः सर्वाणि दुर्गाणि दुःखस्थानानि ४० शृण्वतां पुंसां सरास्तुष्ट्यंति विमानशयंति संपदम्
भवन्ति ४१ रामतत्परारामैकचित्ता रजस्वलायाः श्रवणंचतुर्थे हन्यारभ्य द्वादशरात्रांतम् ४२ पूजयित्वेत्यादेः पुस्तकमिति शेषः ४३ ४४

आयुष्यम् आयुर्जनकम् कल्पकोटिपर्यन्तं कृतमयम् ४६ ४७ वैराग्यविज्ञानयुतं श्रोतृणां तदुभयदा तत्त्वादिति भावः अस्मिन्
भावे संसारे इत्यर्थः ४८ यो भूतेश्वरो भवः शिवोऽसकृदखिलवेदराशिमा लोड्य यत्तारकं ब्रह्मतदेव रामः विष्णुरहस्यमूर्तिषु अत्यं
तरहस्यमूर्तिः मुख्यामूर्तिरिति विज्ञाया खिलवेदानां सारं ता उपनिषदस्तदर्थसंग्रहमुद्धृत्य संक्षेपत इदं रामस्य निगूढतत्त्वं प्रि-

श्रोतव्यं नियमेनैतद्रामायणमखंडितम् आयुष्यमारोग्यकरं कल्पकोट्यघनाशनम् ४६ देवाश्च सर्वे तुष्यं
तिग्रहाः सर्वे महर्षयः रामायणस्य श्रवणे तुष्यंति पितरस्तथा ४७ अध्यात्मरामायणमेतदद्भुतं वैराग्य
विज्ञानयुतं पुरातनम् पठंति शृण्वंतिलिरवंतिये नरास्तेषां भवेः स्मिन् पुनर्भवो भवेत् ४८ आलोड्या
खिलवेदराशिमसकृद्यत्तारकं ब्रह्मतद्रामो विष्णुरहस्यमूर्तिरित्यो विज्ञाय भूतेश्वरः उद्धृत्या खिलसा-
रसंग्रहमिदं संक्षेपतः प्रस्फुटं श्रीरामस्य निगूढतत्त्वमखिलं प्राह प्रियायै भवः ४९ इति श्रीमदध्या-
त्मरामायणे उमा भवेश्वरसंवादे युद्धकांडे षोडशः सर्गः १६ इति युद्धकांडं समाप्तम् ६
कांडे युद्धात्मके सर्गानि वनीलकण्ठोक्ताः सार्धैकादशशतश्लोकामनुसंख्यायुताः ११६४ ७

यायै प्राह तस्मै नम इति शेषः अयं श्लोकस्तत्रत्य श्रोतुः शिवशिष्यस्येति बोध्यम् ४९ इति श्रीमत्सकलराजविषदुद्धरणसमर्थ-
त्यादिबिरुदावलीविराजमानस्य हिम्यति वर्मणः पुत्रस्य श्रीरामवर्मणः कृतावध्यात्मरामायणसेतौ युद्धकांडे षोडशः सर्गः समाप्तः
१६ श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु युद्धे युद्धादिभिः श्रान्तान्वानरा न्यतिपूज्य च स्वानंदेन स्थितोऽयोध्यां सरामः पातु सर्वदा १

इति श्रीमदध्यात्परामायणे शुद्धकांडं समाप्तम्

[OrderDescription]
,CREATED=08.06.20 15:15
,TRANSFERRED=2020/06/08 at 15:25:11
,PAGES=95
,TYPE=STD
,NAME=S0003096
,Book Name=M-2924-SHRIMAD DHYATAM RAMAYAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF

FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF

FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF

FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF

